

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1368 al Comisiei din 11 august 2016 de stabilire a listei de indici de referință critici utilizați de piețele financiare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1369 al Comisiei din 11 august 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/388 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India** 4
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1370 al Comisiei din 11 august 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 7

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2016/1371 a Comisiei din 10 august 2016 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă** [notificată cu numărul C(2016) 5010] ⁽¹⁾ 9
- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1372 a Comisiei din 10 august 2016 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre, în ceea ce privește rubricile pentru Letonia și Polonia** [notificată cu numărul C(2016) 5319] ⁽¹⁾ 38
- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1373 a Comisiei din 11 august 2016 de aprobare a planului de performanță al rețelei pentru a doua perioadă de referință a schemei de performanță a cerului unic european (2015-2019)** ⁽¹⁾ 51

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RECOMANDĂRI

- ★ **Recomandarea (UE) 2016/1374 a Comisiei din 27 iulie 2016 privind statul de drept în Polonia** 53

REGULAMENTE DE ORDINE INTERIOARĂ ȘI DE PROCEDURĂ

- ★ **Modificare a Regulamentului de procedură al Curții de Justiție** 69
 - ★ **Modificare a Regulamentului de procedură al Tribunalului** 71
 - ★ **Modificarea Regulamentului de procedură al Tribunalului** 72
 - ★ **Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului** 73
 - ★ **Modificări ale Dispozițiilor practice de punere în aplicare a Regulamentului de procedură al Tribunalului** 78
-

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/466 al Consiliului din 31 martie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 85, 1.4.2016)** 81

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1368 AL COMISIEI

din 11 august 2016

de stabilire a listei de indici de referință critici utilizați de piețele financiare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ⁽¹⁾, în special articolul 20 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Indicii de referință au un rol important în stabilirea prețului multor instrumente și contracte financiare și în evaluarea randamentului pentru multe fonduri de investiții. Contribuția la indicii de referință și administrarea acestora sunt, în numeroase cazuri, expuse unor influențe, iar persoanele implicate se află adesea în conflict de interese.
- (2) Pentru ca indicii de referință să aibă un rol economic, este necesar ca aceștia să fie reprezentativi pentru piața sau realitatea economică pe care o reflectă. În cazul în care un indice de referință nu mai este reprezentativ pentru piața pe care o reflectă, cum ar fi ratele de dobândă interbancară oferite, există riscul unor efecte negative, *inter alia*, asupra integrității pieței, a finanțării personale (împrumuturi și credite ipotecare) și a societăților comerciale din Uniune.
- (3) Riscurile pentru utilizatori, piețe și economia Uniunii se accentuează în general, în cazul în care valoarea totală a instrumentelor financiare, a contractelor financiare și a fondurilor de investiții care se raportează la un anumit indice de referință este mare. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/1011 stabilește mai multe categorii de indici de referință și prevede cerințe suplimentare care să asigure integritatea și fiabilitatea indicilor de referință considerați critici, inclusiv competența autorităților competente ca în anumite condiții să impună contribuirea la un indice de referință critic sau administrarea acestuia.
- (4) Obligațiile suplimentare și competența autorităților competente ale administratorilor indicilor de referință critici necesită un proces oficializat de determinare a indicilor de referință critici. În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011, un indice de referință este considerat critic, după caz, dacă este utilizat, direct sau indirect, în cadrul unei combinații de indici ca referință pentru instrumente sau contracte financiare ori pentru evaluarea randamentului fondurilor de investiții care au o valoare totală de cel puțin 500 miliarde EUR, având în vedere toate datele de maturitate ale indicelui respectiv.

⁽¹⁾ JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

- (5) Rata dobânzii interbancare oferite la operațiunile în euro (EURIBOR) măsoară ratele interbancare negarantate din zona euro și este unul dintre cei mai importanți indici de referință pentru rata dobânzii la nivel mondial. Se estimează că acest indice de referință acoperă o valoare a contractelor mai mare de 180 000 de miliarde EUR. Deși aceste contracte sunt, în marea lor majoritate, contracte swap pe rata dobânzii, indicele de referință acoperă, de asemenea, contracte ipotecare de peste 1 000 de miliarde EUR.
- (6) Prin urmare, valoarea instrumentelor și contractelor financiare care utilizează acest indice de referință în Uniune depășește cu mult pragul de 500 miliarde EUR.
- (7) Având în vedere importanța majoră a EURIBOR pentru împrumuturile și creditele ipotecare din Uniune, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul consultativ al Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Indicele de referință prevăzut în anexă este considerat indice de referință critic.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 august 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

**LISTA INDICILOR DE REFERINȚĂ CRITICI PREVĂZUȚI LA ARTICOLUL 20 ALINEATUL (1) DIN
REGULAMENTUL (UE) 2016/1011**

Rata dobânzii interbancare oferite la operațiunile în euro (EURIBOR[®]), administrată de Institutul European pentru Piețele Monetare (EMMI), Bruxelles, Belgia

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1369 AL COMISIEI**din 11 august 2016****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/388 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază antidumping”), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

- (1) La 20 decembrie 2014, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile în Uniune de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India. La 11 martie 2015, Comisia a deschis o anchetă antisubvenție cu privire la importurile în Uniune ale aceluiași produs originar din India.
- (2) La 18 septembrie 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1559 ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu antidumping”). Comisia nu a instituit o taxă compensatorie provizorie asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India.
- (3) La 17 martie 2016, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 ⁽³⁾ (denumit în continuare „regulamentul antidumping definitiv”) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „regulamentul compensatoriu definitiv”).
- (4) În conformitate cu regulamentul de bază antidumping și cu Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază antisubvenție”), subvențiile la export și marjele de dumping nu pot fi cumulate, deoarece subvențiile la export cauzează dumping. Subvențiile la export duc la scăderea prețurilor la export și la creșterea marjelor de dumping. Prin urmare, Comisia a luat în considerare faptul că trei dintre mecanismele de subvenționare care au făcut obiectul anchetei au fost subvenții la export. Comisia a efectuat, în cadrul anchetei antidumping, o reducere a taxelor antidumping definitive egală cu cuantumul subvenției la export constatate în cadrul anchetei antisubvenție desfășurate în paralel ⁽⁶⁾.
- (5) Taxa antidumping definitivă a fost stabilită la 0 % pentru Electrosteel Castings Ltd (denumită în continuare „ECL”) și la 14,1 % pentru Jindal Saw Ltd (denumită în continuare „Jindal”) și toate celelalte societăți menționate în regulamentul antidumping definitiv ⁽⁷⁾. Marja de dumping determinată a fost de 4,1 % pentru ECL și de 19,0 % pentru Jindal și pentru toate celelalte societăți din același regulament ⁽⁸⁾. Prin urmare, taxa antidumping definitivă impusă a fost sub nivelul marjei de dumping definitive constatate pentru cele două societăți.
- (6) Articolul 2 din regulamentul antidumping definitiv prevedea că sumele depuse în plus față de nivelurile combinate ale taxelor antidumping și taxelor compensatorii se returnează. Cu toate acestea, mai multe autorități vamale naționale au adus la cunoștința Comisiei că această dispoziție, în formularea sa actuală, creează confuzie în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă în circumstanțele specifice ale speței.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1559 al Comisiei din 18 septembrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO L 244, 19.9.2015, p. 25).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO L 73, 18.3.2016, p. 53).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO L 73, 18.3.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 55.).

⁽⁶⁾ A se vedea considerentul 160 din regulamentul antidumping definitiv.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 1 alineatul (2) din regulamentul antidumping definitiv.

⁽⁸⁾ A se vedea considerentul 160 din regulamentul antidumping definitiv.

- (7) Prin urmare, articolul 2 din regulamentul antidumping definitiv ar trebui modificat, astfel încât să prevadă în mod clar că sumele depuse în plus doar față de marja de dumping trebuie returnate, deoarece nu au fost instituite taxe compensatorii provizorii.
- (8) În cazul în care cuantumul taxelor provizorii percepute definitiv în conformitate cu articolul 2 din regulamentul antidumping definitiv depășește cuantumul datorat în temeiul prezentului regulament, suma respectivă ar trebui să fie restituită sau remisă.
- (9) În ceea ce privește produsul în cauză, Comisia a exclus tuburile și țevile din fontă ductilă care nu sunt căptușite nici la interior și nici la exterior (denumite în continuare „țevi necăptușite”) din produsul în cauză în regulamentele antidumping și compensatoriu definitive ⁽¹⁾. Comisia consideră că este necesar să se monitorizeze importurile de țevi necăptușite în Uniune. Prin urmare, vor fi stabilite coduri TARIC separate pentru țevile necăptușite.
- (10) Această modificare a fost comunicată părților interesate, care au avut posibilitatea de a formula observații. Nu au fost primite observații care să ridice obiecții la modificarea menționată.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Sumele depuse sub formă de taxe antidumping provizorii în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1559 se percep definitiv la următoarele niveluri egale cu marjele de dumping definitive constatate:

Societate	
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Jindal Saw Limited	19 %
Toate celelalte societăți	19 %”

2. Se introduc următoarele articole 1a și 1b:

„Articolul 1a

Tuburile și țevile din fontă ductilă care nu sunt căptușite nici la interior și nici la exterior (denumite în continuare «țevi necăptușite») se încadrează la codurile TARIC 7303 00 10 20 și 7303 00 90 20.

Articolul 1b

Cuantumul taxelor achitate sau înscrise în evidența contabilă în conformitate cu articolul 2 care depășește cuantumul stabilit în conformitate cu articolul 1 se restituie sau se remite.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 1 și considerentele 13-18 din regulamentul antidumping definitiv și articolul 1 și considerentele 24-29 din regulamentul compensatoriu definitiv.

Restituirea sau remiterea se solicită autorităților vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă, într-un termen prevăzut la articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului (*) și la articolul 121 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269 10.10.2013 p. 1)."

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică retroactiv de la 19 martie 2016, cu excepția stabilirii codurilor TARIC 7303 00 10 20 și 7303 00 90 20.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 august 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1370 AL COMISIEI**din 11 august 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 august 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	131,8
	ZZ	131,8
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	134,4
	ZZ	134,4
0805 50 10	AR	182,4
	CL	152,2
	MA	115,2
	TR	156,0
	UY	153,5
	ZA	150,3
	ZZ	151,6
	EG	223,0
0806 10 10	MA	178,5
	TR	158,2
	ZZ	186,6
	AR	145,1
0808 10 80	BR	102,1
	CL	123,4
	CN	90,3
	NZ	135,1
	PE	106,8
	US	167,6
	UY	92,2
	ZA	96,7
	ZZ	117,7
	AR	197,7
0808 30 90	CL	127,1
	TR	147,9
	ZA	133,0
	ZZ	151,4
0809 30 10, 0809 30 90	TR	135,1
	ZZ	135,1

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/1371 A COMISIEI

din 10 august 2016

de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă

[notificată cu numărul C(2016) 5010]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (7) și articolul 8 alineatul (2),

după consultarea Comitetului pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene,

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010, eticheta ecologică a UE poate fi acordată produselor care au un impact redus asupra mediului pe durata întregului lor ciclu de viață.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 prevede că trebuie stabilite criterii specifice privind eticheta ecologică a UE, în funcție de grupurile de produse.
- (3) Pentru a reflecta mai bine stadiul actual al tehnologiei de pe piață pentru acest grup de produse și inovarea, se consideră oportun să se modifice domeniul de aplicare al grupului de produse și să se stabilească un set revizuit de criterii ecologice.
- (4) Decizia 2011/330/UE a Comisiei ⁽²⁾ și Decizia 2011/337/UE a Comisiei ⁽³⁾ se referă în mod separat la computerele de tip notebook și la computerele personale. Este oportun ca criteriile stabilite în Deciziile 2011/330/UE și 2011/337/UE să fie reunite într-un singur criteriu pentru a reduce sarcina administrativă suportată de organismele competente și de solicitanți. De asemenea, criteriile revizuite reflectă o extindere a domeniului de aplicare pentru a include produse noi, cum ar fi computerele de tip tabletă și computerele portabile de tip „totul în unul” (*all in one*), precum și cerințele noi privind substanțele periculoase care au fost introduse ulterior Deciziilor 2011/330/UE și 2011/337/UE prin Regulamentul (CE) nr. 66/2010.
- (5) Criteriile vizează, în special, să promoveze produse care au un impact mai redus asupra mediului și contribuie la dezvoltarea durabilă pe durata ciclului lor de viață, sunt eficiente din punct de vedere energetic, sunt durabile, pot fi reparate și actualizate, sunt ușor de demontat și conțin resurse care pot fi recuperate în vederea reciclării la sfârșitul duratei lor de viață utilă și care restricționează prezența substanțelor periculoase ⁽⁴⁾. Produsele cu

⁽¹⁾ JO L 27, 30.1.2010, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2011/330/UE a Comisiei din 6 iunie 2011 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru laptopuri (JO L 148, 7.6.2011, p. 5).

⁽³⁾ Decizia 2011/337/UE a Comisiei din 9 iunie 2011 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru computerele personale (JO L 151, 10.6.2011, p. 5).

⁽⁴⁾ Substanțele care fac obiectul clasificărilor gradului de pericol stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1) („Regulamentul CLP”) și care au fost identificate în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1) („Regulamentul REACH”).

o performanță îmbunătățită în ceea ce privește aceste aspecte ar trebui să fie promovate prin intermediul etichetei ecologice. Prin urmare, este oportun să se stabilească criteriile privind eticheta ecologică a UE pentru grupul de produse „computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă”.

- (6) Criteriile promovează și dimensiunea socială a dezvoltării durabile prin introducerea de cerințe privind condițiile de muncă din fabricile de asamblare finală, cu trimitere la Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, la Pactul mondial al ONU, la principiile directe ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului și la Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale.
- (7) Ținând seama de ciclul de inovare pentru acest grup de produse, criteriile revizuite, precum și cerințele de evaluare și de verificare conexe ar trebui să fie valabile pentru o perioadă de trei ani de la data adoptării prezentei decizii.
- (8) Prin urmare, Deciziile 2011/330/UE și 2011/337/UE ar trebui să fie înlocuite cu prezenta decizie.
- (9) Ar trebui să se acorde o perioadă de tranziție în cazul producătorilor ai căror produse au primit eticheta ecologică a UE pentru computere personale și computere de tip notebook pe baza criteriilor stabilite în Deciziile 2011/330/UE și 2011/337/UE, astfel încât aceștia să aibă la dispoziție suficient timp pentru a-și adapta produsele în vederea îndeplinirii criteriilor și a cerințelor revizuite.
- (10) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 66/2010,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Grupul de produse „computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă” cuprinde computerele de birou, computerele de birou integrate, computerele portabile de tip „totul în unul” (*all in one*), computerele de tip notebook, computerele de tip notebook „2 în 1”, computerele de tip tabletă, terminalele ușoare, stațiile de lucru și serverele de mici dimensiuni.
- (2) Consolele de jocuri și ramele foto digitale nu sunt considerate computere în sensul prezentei decizii.

Articolul 2

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții, astfel cum se specifică în Regulamentul (UE) nr. 617/2013 al Comisiei ⁽¹⁾ și în Acordul dintre SUA și Uniune, menționat în Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Energy Star v6.1 ⁽³⁾:

1. „computer” înseamnă un aparat care efectuează operațiuni logice și prelucrează date și conține, de obicei, o unitate centrală de procesare (*Central Processing Unit – CPU*) pentru efectuarea de operațiuni sau, în cazul în care nu există o CPU, acesta trebuie să funcționeze ca o poartă-client către un server care îndeplinește funcția unei unități informatice de procesare. Deși computerele pot să utilizeze dispozitive de intrare, cum ar fi o tastatură, un mouse sau un touchpad, și să afișeze informații pe ecrane, nu este obligatoriu ca astfel de dispozitive să fie incluse în computer la livrare;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 617/2013 al Comisiei din 26 iunie 2013 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele de proiectare ecologică aplicabile computerelor și serverelor informatice (JO L 175, 27.6.2013, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind un program comunitar de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou (JO L 39, 13.2.2008, p. 1).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2015/1402 a Comisiei din 15 iulie 2015 de stabilire a poziției Uniunii Europene în ceea ce privește o decizie a autorităților administrative, în temeiul Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, cu privire la revizuirea specificațiilor pentru computere incluse în anexa C la acord (JO L 217, 18.8.2015, p. 9).

2. „computer de birou” înseamnă un computer a cărui unitate centrală este concepută pentru a rămâne într-un loc fix, și nu pentru a fi portabilă, și care este proiectat să fie utilizat cu un ecran extern, cu o tastatură externă și cu un mouse; computerele de birou sunt concepute pentru o gamă largă de aplicații menite să fie utilizate acasă și la birou;

„computer de birou integrat” înseamnă un computer de birou în care computerul și ecranul sunt integrate într-o singură carcasă, funcționează ca o singură unitate și sunt conectate la rețeaua de curent alternativ printr-un singur cablu. Computerele de birou integrate se pot prezenta sub două forme:

- (a) un sistem în care ecranul și computerul sunt combinate fizic într-o singură unitate; sau
- (b) un sistem prezentat ca un sistem unic, în care ecranul este separat, dar este conectat la unitatea principală printr-un cordon de curent continuu, atât computerul, cât și ecranul fiind alimentate de la o singură sursă;
3. „computer portabil de tip «totul în unul» (*all in one*)” înseamnă un dispozitiv informatic conceput pentru a fi portabil într-o măsură limitată, care îndeplinește toate criteriile următoare:
- (a) are un ecran integrat cu diagonala mai mare sau egală cu 17,4 inci;
- (b) în carcasa fizică a produsului în configurația sa de livrare nu este integrată o tastatură;
- (c) are și se bazează în principal pe un ecran tactil (cu tastatură opțională);
- (d) are o conexiune de rețea fără fir;
- (e) are o baterie internă, dar este conceput în principal pentru a fi alimentat prin conectare la rețeaua de curent alternativ;
4. „computer de tip notebook” înseamnă un computer special conceput pentru a fi portabil și a funcționa perioade îndelungate cu sau fără o conexiune directă la o sursă de curent alternativ. Computerele de tip notebook utilizează un ecran integrat, o tastatură mecanică nedetașabilă (cu taste fizice, mobile) și un dispozitiv de indicare și pot fi alimentate de o baterie reîncărcabilă integrată sau de o altă sursă de alimentare portabilă. Computerele de tip notebook sunt concepute de obicei pentru a oferi funcționalități similare celor furnizate de computerele de birou, inclusiv rularea de softuri cu funcționalități similare celor utilizate în computerele de birou.

Un computer portabil cu un ecran tactil reversibil, dar nedetașabil, și cu o tastatură fizică integrată este considerat a fi un computer de tip notebook;

- (a) „terminal ușor mobil” înseamnă un computer care corespunde definiției unui terminal ușor, dar care este special conceput pentru a fi portabil și care corespunde, de asemenea, definiției unui computer de tip notebook. Aceste produse sunt considerate a fi computere de tip notebook în sensul prezentei decizii;
- (b) „notebook de tip 2 în 1” înseamnă un computer care seamănă cu un computer de tip notebook cu balamale și tastatură fizică, având însă un ecran tactil detașabil care atunci când este detașat poate funcționa ca un computer independent de tip tabletă, tastatura și ecranul produsului fiind componente care trebuie furnizate ca o unitate integrată. Notebook-urile de tip „2 în 1” sunt considerate notebook-uri în sensul prezentei decizii;
5. „computer de tip tabletă” (denumit și „computer de tip slate”) înseamnă un dispozitiv informatic conceput pentru a fi portabil, care îndeplinește toate criteriile următoare:
- (a) are un ecran integrat cu diagonala mai mare de 6,5 inci și mai mică de 17,4 inci;
- (b) nu are tastatură fizică atașată, integrată în configurația sa de livrare;
- (c) are și se bazează în principal pe un ecran tactil cu funcție de intrare (cu tastatură opțională);

- (d) are și se bazează în principal pe o conexiune de rețea fără fir (de exemplu, WiFi, 3G etc.); și
- (e) are și este alimentat în principal de o baterie reîncărcabilă internă (conectarea la rețeaua de curent alternativ efectuându-se pentru încărcarea bateriei, și nu în primul rând pentru alimentarea dispozitivului);
6. „server de mici dimensiuni” înseamnă un computer care utilizează de obicei componente de computer de birou și se prezintă sub forma unui computer de birou, dar este conceput în principal să îndeplinească funcția de gazdă de stocare pentru alte computere. Serverele de mici dimensiuni sunt concepute pentru a îndeplini funcții cum ar fi furnizarea de servicii de infrastructură de rețea și găzduirea de date și de fișiere media. Aceste produse nu sunt proiectate în scopul de a avea ca funcție principală procesarea informațiilor pentru alte sisteme sau rularea de servere web. Un server de mici dimensiuni are următoarele caracteristici:
- (a) este proiectat sub forma unui piedestal, a unui turn sau are o altă formă similară cu cea a computerelor de birou, astfel încât toate elementele necesare pentru prelucrarea și stocarea de date, precum și pentru asigurarea interfeței de rețea să fie conținute într-o singură carcasă sau într-un singur produs;
- (b) este conceput pentru a funcționa 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, perioada de indisponibilitate neprevăzută fiind minimă (de ordinul a 65 de ore/an);
- (c) este capabil să funcționeze într-un mediu cu utilizatori multipli simultani, deserving mai mulți utilizatori prin intermediul unor unități-client legate în rețea; și
- (d) sistemul de operare este conceput pentru aplicații destinate serverelor de acasă sau serverelor cu performanțe scăzute, inclusiv Windows Home Server, Mac OS X Server, Linux, UNIX, Solaris;
7. „terminal ușor” înseamnă un computer cu alimentare autonomă care depinde de o conexiune la resurse informatice aflate la distanță pentru a beneficia de funcționalități de bază. Principalele sale funcții informatice sunt furnizate de resurse informatice aflate la distanță. Terminalele ușoare care fac obiectul prezentei specificații se limitează la dispozitivele fără medii de stocare rotative integrate în computer și sunt concepute pentru a fi utilizate într-un loc fix, și nu pentru a fi portabile;
- (a) „terminal ușor integrat” înseamnă un terminal ușor în care echipamentul hardware și ecranul sunt conectate la rețeaua de alimentare cu curent alternativ printr-un singur cablu. Computerele de tip terminal ușor integrat pot fi un sistem în care ecranul și computerul sunt grupate fizic într-o singură unitate sau un sistem care se prezintă sub forma unui sistem unic, în care ecranul este separat, dar este conectat la unitatea principală printr-un cordon de curent continuu, atât computerul, cât și ecranul fiind alimentate de la o singură sursă. Fiind o subcategorie a terminalelor ușoare, terminalele ușoare integrate sunt concepute de obicei pentru a oferi funcționalități similare celor furnizate de sistemele de terminale ușoare;
- (b) „terminal ultraușor” (*ultra-thin client*) înseamnă un computer cu mai puține resurse locale decât un terminal ușor standard care trimite impulsuri direct de la mouse și de la tastatură către o resursă informatică aflată la distanță, primind înapoi imagini direct de la resursa informatică aflată la distanță. Terminalele ultraușoare nu pot să interacționeze simultan cu dispozitive multiple, și nici să ruleze aplicații la distanță care se deschid în fereastră, deoarece în dispozitiv nu există un sistem de operare al terminalului care să fie accesibil utilizatorului (și anume, operează la un nivel care este sub firmware și, prin urmare, este inaccesibil pentru utilizator);
8. „stație de lucru” înseamnă un computer de înaltă performanță, cu utilizator unic, folosit de obicei pentru grafică, pentru proiectarea asistată de calculator (*Computer Aided Design – CAD*), pentru dezvoltarea de softuri și pentru aplicații financiare și științifice, printre alte sarcini care necesită o putere de procesare intensivă. Stațiile de lucru care fac obiectul prezentei specificații sunt comercializate ca stații de lucru, au un timp mediu de bună funcționare (*mean time between failures – MTBF*) de cel puțin 15 000 de ore (evaluat fie pe baza Bellcore TR-NWT-000332, nr. 6, 12/97, fie pe baza datelor colectate pe teren) și sunt compatibile cu un cod de corectare a erorilor (*Error-Correcting Code – ECC*) și/sau cu o memorie-tampon (*buffered memory*). De asemenea, o stație de lucru îndeplinește cel puțin trei dintre următoarele criterii:
- (a) are un suport de alimentare suplimentar pentru dispozitive grafice de înaltă performanță (de exemplu, o sursă de alimentare suplimentară de 12 V pentru plăci PCI-E cu 6 pini);
- (b) are cabluri care permit conexiuni seriale de peste 4 carduri PCI-E (*Peripheral Component Interconnect Express – interconectarea componentelor periferice în legătură expres*) pe placa de bază, în plus față de slotul (sloturile) pentru grafică și/sau suportul pentru PCI-X;
- (c) nu este compatibilă cu dispozitive grafice cu acces uniform la memorie (*Uniform Memory Access – UMA*);
- (d) conține cel puțin 5 sloturi PCI, PCI-E sau PCI-X;

- (e) poate oferi suport multiprocesor pentru cel puțin 2 procesoare, furnizând suport pentru pachete/socuri de procesoare separate fizic (această cerință nu poate fi îndeplinită dacă se oferă suport pentru un procesor unic cu mai multe nuclee); și/sau
 - (f) are certificări de produs din partea a cel puțin 2 vânzători de softuri independenți (*Independent Software Vendor – ISV*);
9. următoarele definiții suplimentare se aplică în scopul definirii unui subprodus în cadrul definițiilor „computerului de tip notebook” și „notebook-urilor de tip «2 în 1»”:

„subnotebook” înseamnă un tip de notebook care are o grosime mai mică de 21 mm și cântărește mai puțin de 1,8 kg. Notebook-urile de tip „2 în 1” [a se vedea definiția separată de la articolul 2 punctul 4 litera (b)] care se prezintă sub formă de subnotebook au o grosime mai mică de 23 mm. Subnotebook-urile încorporează procesoare cu un consum redus de putere și unități cu cipuri (*solid state drives*). În general, acestea nu au încorporate unități de disc optic. Autonomia bateriei reincărcabile a subnotebook-urilor are o durată mai îndelungată decât în cazul notebook-urilor, de obicei peste 8 ore.

Articolul 3

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE, prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 66/2010, pentru un produs care se încadrează în grupul de produse „computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă” definit la articolul 1 din prezenta decizie, precum și cerințele de evaluare și de verificare conexe sunt stabilite în anexa la prezenta decizie.

Articolul 4

Criteriile și cerințele de evaluare și de verificare conexe stabilite în anexă sunt valabile pentru o perioadă de trei ani de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 5

În scopuri administrative, numărul de cod atribuit grupului de produse „computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă” este „050”.

Articolul 6

Deciziile 2011/330/UE și 2011/337/UE se abrogă.

Articolul 7

(1) Prezenta decizie se aplică la două luni de la data adoptării. Cu toate acestea, cererile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele care se încadrează în grupul de produse „computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă” depuse în termen de două luni de la data adoptării prezentei decizii se pot baza fie pe criteriile stabilite în Decizia 2011/330/UE sau în Decizia 2011/337/UE, fie pe criteriile stabilite în prezenta decizie. Cererile se evaluează conform criteriilor pe care se bazează.

(2) Etichetele ecologice acordate în conformitate cu criteriile stabilite în Decizia 2011/330/UE sau în Decizia 2011/337/UE pot fi utilizate timp de 12 luni de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 august 2016.

Pentru Comisie
Karmenu VELLA
Membru al Comisiei

ANEXĂ

CRITERIILE DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE A UE ȘI CERINȚELE DE EVALUARE ȘI DE VERIFICARE

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru computere personale, computere de tip notebook și computere de tip tabletă:

1. Consumul de energie
 - (a) Consumul total de energie al computerului
 - (b) Gestionarea puterii consumate
 - (c) Performanțe grafice
 - (d) Surse de alimentare interne
 - (e) Ecrane cu performanță sporită
2. Substanțe și amestecuri periculoase pe care le conțin produsul, subansamblurile și părțile componente
 - (a) Restricții privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită (*Substances of Very High Concern – SVHC*)
 - (b) Restricții privind prezența unor substanțe periculoase specifice
 - (c) Restricții bazate pe clasificările gradului de pericol CLP
3. Prolungirea duratei de viață
 - (a) Testarea durabilității computerelor portabile
 - (b) Calitatea bateriei reîncărcabile și durata de viață a acesteia
 - (c) Fiabilitatea unității de stocare de date și protecția asigurată de aceasta
 - (d) Posibilitatea de actualizare și de reparare
4. Concepere, selecția materialelor și gestionarea sfârșitului ciclului de viață
 - (a) Selecția materialelor și compatibilitatea cu reciclarea
 - (b) Concepere pentru dezasamblare și reciclare
5. Responsabilitatea socială a întreprinderilor
 - (a) Aprovizionare cu minerale care nu provin din zone de conflict
 - (b) Condițiile de muncă și drepturile omului în timpul fabricării
6. Informații pentru utilizatori
 - (a) Instrucțiuni de utilizare
 - (b) Informații care figurează pe eticheta ecologică a UE

Evaluare și verificare: Cerințele specifice de evaluare și de verificare sunt indicate în cadrul fiecărui criteriu.

În cazul în care solicitantului i se cere, pentru a face dovada respectării criteriilor, să prezinte declarații, documentație, analize, rapoarte de testare sau alte elemente de probă, acestea pot proveni de la solicitant și/sau de la furnizorul (furnizorii) său (săi) și/sau de la furnizorul (furnizorii) acestuia (acestora) și/sau de la părți terțe care sunt organisme de certificare și de testare, după caz.

În măsura posibilului, verificarea ar trebui să fie efectuată de organisme de evaluare a conformității care au fost acreditate de un organism național de acreditare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței. Organismele competente trebuie să recunoască în mod preferențial:

- rapoartele de testare întocmite de organismele de evaluare a conformității acreditate conform standardului armonizat relevant pentru laboratoarele de testare și de calibrare;
- verificările efectuate de organismele de evaluare a conformității care sunt acreditate conform standardului armonizat relevant pentru organismele de certificare a produselor, a proceselor și a serviciilor;
- verificările efectuate de organismele de evaluare a conformității care sunt acreditate conform standardului armonizat relevant pentru organismele care efectuează inspecții.

După caz, se pot utiliza și alte metode de testare decât cele indicate pentru fiecare criteriu, dacă acestea sunt descrise în manualul utilizatorului privind aplicarea criteriilor de acordare a etichetei ecologice, iar organismul competent care evaluează cererea acceptă echivalența acestora.

După caz, organismele competente pot solicita o documentație justificativă și pot efectua verificări independente sau vizite la fața locului.

Schimbarea furnizorilor și a locurilor de producție relevante pentru produsele cărora li s-a acordat eticheta ecologică trebuie notificată organismelor competente, notificarea respectivă fiind însoțită de informații justificative pentru a se putea verifica dacă criteriile sunt respectate în continuare.

Criteriul 1. Consumul de energie

1(a) Consumul total de energie al computerului

Consumul total de energie al computerului trebuie să îndeplinească cerințele privind eficiența energetică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 106/2008, astfel cum a fost modificat prin Energy Star v6.1.

Se pot aplica ajustările de capacitate prevăzute în cadrul acordului, astfel cum a fost modificat prin programul Energy Star v6.1, cu excepția celor privind:

- unitățile de procesare grafică (*Graphics Processing Units – GPU*) separate: a se vedea subcriteriul 1(c);
- sursele de alimentare interne: a se vedea subcriteriul 1(d).

Pentru ecranele integrate cu performanță sporită trebuie să se aplice o cerință suplimentară specifică, prevăzută la subcriteriul 1(e).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte pentru modelul de computer un raport de testare efectuată în conformitate cu metodele de testare a computerelor prevăzute în Energy Star v6.1. Înregistrările Energy Star v6.1 din SUA trebuie să fie acceptate, cu condiția ca testarea să se fi efectuat în conformitate cu cerințele europene privind puterea de intrare.

1(b) Gestionarea puterii consumate

Funcțiile de gestionare a puterii consumate trebuie furnizate ca setare implicită. Ori de câte ori utilizatorul sau un soft încearcă să dezactiveze funcțiile implicite de gestionare a puterii consumate, trebuie să se afișeze un mesaj de avertizare care să comunice utilizatorului faptul că se va dezactiva o funcție de economisire a energiei și să ofere posibilitatea de a menține funcția implicită.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să furnizeze descrierea setărilor de gestionare a puterii consumate care figurează în manualul de utilizare al modelului, însoțită de capturi de ecran care să exemplifice cazurile în care apar mesaje de avertizare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

1(c) Performanțe grafice

Cotele sumatorului funcțional $TEC_{graphics}$ pentru plăcile grafice separate (dGfx) din computerele de birou, computerele de birou integrate și computerele de tip notebook din tabelul 1 trebuie să se aplice în locul criteriilor de eligibilitate prevăzute în Energy Star v6.1. Plăcile grafice separate (dGfx) trebuie să aibă o funcție de gestionare a puterii consumate care oprește procesorul grafic (GPU) în modulul inactiv de lungă durată.

Tabelul 1

Cotele sumatorului funcțional pentru plăcile grafice separate (dGfx) din computerele de birou, computerele de birou integrate și computerele de tip notebook

Categoría dGfx (gigabiți/secundă) ⁽¹⁾	Cotă TEC (kWh/an)	
	Computere de birou și computere de birou integrate	Notebook-uri
G1 (FB_BW ≤ 16)	30	9
G2 (16 < FB_BW ≤ 32)	37	12
G3 (32 < FB_BW ≤ 64)	47	20
G4 (64 < FB_BW ≤ 96)	62	25
G5 (96 < FB_BW ≤ 128)	76	38
G6 (FB_BW > 128 cu lărgimea de bandă a datelor < 192 biți)	76	38
G7 (FB_BW > 128 cu lărgimea de bandă a datelor ≥ 192 biți)	90	48

⁽¹⁾ Categoriile sunt definite în conformitate cu lărgimea de bandă a zonei-tampon a cadrelor exprimată în gigabiți pe secundă (GB/s).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să declare conformitatea cu Energy Star v6.1 pe baza cotelor mai stricte și să furnizeze date justificative privind calcularea E_{TEC_MAX} și performanța din raportul de testare a modelului.

1(d) Surse de alimentare interne

Sursele de alimentare interne din computerele de birou și din computerele de birou integrate trebuie să îndeplinească cerințele privind cotele TEC_{PSU} prevăzute în Energy Star v6.1 și să atingă randamente minime ca proporție din curentul nominal de ieșire de 0,84 la 10 %, de 0,87 la 20 %, de 0,90 la 50 % și de 0,87 la 100 %.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să declare conformitatea sursei de alimentare internă a modelului și să o justifice prin prezentarea calculului E_{TEC_MAX} pentru produse conform Energy Star v6.1 și prin prezentarea fie de date referitoare la performanță preluate din raportul de testare a modelului, fie de certificate independente privind performanța în materie de alimentare.

1(e) Ecrane cu performanță sporită

Computerele de birou integrate și computerele de tip notebook care au ecrane cu performanță sporită, astfel cum sunt definite în Energy Star v6.1, și, prin urmare, se califică pentru cotele $TEC_{INT_DISPLAY}$ trebuie să ajusteze în mod automat luminozitatea imaginii la condițiile de luminozitate ambientală. Această funcție de reglare automată a luminozității (Automatic Brightness Control – ABC) trebuie să fie instalată ca setare implicită, iar utilizatorul trebuie să aibă posibilitatea de a o ajusta și de a o calibra. Funcția ABC instalată ca setare implicită trebuie să fie validată în conformitate cu următoarea procedură de testare:

$$\text{Test (i)} \left(\frac{P_{50} - P_{10}}{P_{10}} \right) \geq 5 \%$$

$$\text{Test (ii)} \left(\frac{P_{100} - P_{50}}{P_{50}} \right) \geq 5 \%$$

$$\text{Test (iii)} P_{300} \geq P_{100}$$

Unde P_n este puterea consumată în modul pornit cu funcția de reglare automată a luminozității (ABC) activată la n lămpi și cu o sursă de lumină directă.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte un raport de testare pentru modelul de computer respectiv, care să arate conformitatea cu procedura de testare specificată.

Criteriul 2. Substanțe și amestecuri periculoase pe care le conțin produsul, subansamblurile și părțile componente

Prezența în produs, sau în anumite subansambluri și părți componente, a substanțelor care sunt identificate în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 („Regulamentul REACH”) sau a substanțelor și a amestecurilor care îndeplinesc criteriile de clasificare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 („Regulamentul CLP”) în ceea ce privește pericolele enumerate în tabelul 2 trebuie să fie restricționată în conformitate cu subcriteriile 2(a), 2(b) și 2(c). În sensul acestui criteriu, lista substanțelor candidate pentru a fi înscrise pe lista substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită (*Substances of Very High Concern – SVHC*) și clasificările gradului de pericol CLP sunt prezentate pe grupe în tabelul 2, în funcție de caracteristicile lor de pericolozitate.

Tabelul 2

Prezentarea pe grupe a listei substanțelor candidate pentru a fi înscrise pe lista SVHC și a pericolelor CLP

Grupa de pericol 1

Pericole care determină identificarea unei substanțe sau a unui amestec ca făcând parte din grupa 1:

- substanțe care figurează pe lista substanțelor candidate pentru a fi înscrise pe lista substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC);
 - substanțe cancerigene, mutagene și/sau toxice pentru reproducere (CMR) din categoria 1A sau 1B CMR: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df
-

Grupa de pericol 2

Pericole care determină identificarea unei substanțe sau a unui amestec ca făcând parte din grupa 2:

- categoria 2 CMR: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362;
 - substanțe din categoria 1 cu toxicitate pentru mediul acvatic: H400, H410;
 - substanțe din categoriile 1 și 2 cu toxicitate acută: H300, H310, H330;
 - substanțe din categoria 1 cu toxicitate prin aspirare: H304;
 - substanțe din categoria 1 cu toxicitate asupra unui organ-țintă specific: H370, H372
-

Grupa de pericol 3

Pericole care determină identificarea unei substanțe sau a unui amestec ca făcând parte din grupa 3:

- substanțe din categoriile 2, 3 și 4 cu toxicitate pentru mediul acvatic: H411, H412, H413;
 - substanțe din categoria 3 cu toxicitate acută: H301, H311, H331, EUH070;
 - substanțe din categoria 2 cu toxicitate asupra unui organ-țintă specific: H371, H373
-

2(a) *Restricționarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC)*

Produsul nu trebuie să conțină substanțe care au fost identificate în conformitate cu procedura descrisă la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul REACH și au fost incluse pe lista substanțelor candidate pentru a fi înscrise pe lista SVHC, în concentrații mai mari de 0,10 % (greutate/greutate). Aceeași restricție trebuie să se aplice subansamblurilor și componentelor care fac parte din produs enumerate în tabelul 3.

Nu se acordă nicio derogare de la această cerință în ceea ce privește lista substanțelor candidate pentru a fi înscrise pe lista SVHC prezente în produs sau în subansamblurile sale ori în componentele sale enumerate în concentrații mai mari de 0,10 % (greutate/greutate).

Tabelul 3

Subansambluri și părți componente cărora li se aplică criteriul 2(a)

-
- placă de bază cu circuite (inclusiv CPU, RAM, unități grafice);
 - dispozitive de stocare de date (HDD și SSD);
 - unitate optică (CD și DVD);
 - unitate de afișaj (inclusiv retroiluminare);
 - șasiu și elemente de fixare;
 - carcase și rame;
 - tastatură externă, mouse și/sau trackpad;
 - unități de alimentare interne și externe;
 - cordoane externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ;
 - seturi de baterii reîncărcabile.
-

Atunci când comunică această cerință furnizorilor de subansambluri și de componente enumerate, solicitanții pot analiza în prealabil lista substanțelor candidate REACH, utilizând lista substanțelor care pot fi declarate conform standardului IEC 62474 ⁽¹⁾. Analiza trebuie să se bazeze pe identificarea prezenței potențiale a substanțelor în produs.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte declarații cu privire la faptul că produsul și subansamblurile și nici componentele identificate în tabelul 3 nu conțin substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC) într-o cantitate egală cu sau mai mare decât limita de concentrație specificată. Declarațiile trebuie să facă trimitere la cea mai recentă versiune a listei substanțelor candidate publicată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) ⁽²⁾. În cazul în care declarațiile sunt făcute pe baza unei evaluări prealabile a listei substanțelor candidate utilizând standardul IEC 62474, solicitantul trebuie să pună la dispoziția furnizorilor de subansambluri și de componente și o listă a substanțelor evaluate. Versiunea listei utilizate de substanțe care pot fi declarate conform standardului IEC 62474 trebuie să reflecte cea mai recentă versiune a listei substanțelor candidate.

2(b) *Restricții privind prezența unor substanțe periculoase specifice*

Subansamblurile și părțile componente menționate în tabelul 4 nu trebuie să conțină substanțele periculoase specificate într-o cantitate egală cu sau mai mare decât limitele de concentrație prevăzute.

⁽¹⁾ Comisia Electrotehnică Internațională (*International Electrotechnical Commission – IEC*), IEC 62474: Declarația cu privire la materialele utilizate pentru produse și în industria electrotehnică, <http://std.iec.ch/iec62474>

⁽²⁾ ECHA, Lista substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită candidate pentru autorizare, <http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>

Tabelul 4

Restricții privind substanțele care se aplică subsansamblurilor și părților componente

Grupa de substanțe sau materialul	Domeniul de aplicare al restricției	Limitele de concentrație (dacă este cazul)	Evaluare și verificare
(i) Aliaje de lipit și contacte din metal	Nu este permisă derogarea prevăzută la punctul 7(b) din Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) referitoare la utilizarea plumbului în aliajele de lipit din <i>serverele de mici dimensiuni</i> .	0,1 % g/g	Declarația pe care trebuie să o prezinte producătorul sau asamblorul final, coroborată cu un raport de testare valabil. <i>Metodă de testare:</i> IEC 62321-5
	Nu este permisă derogarea prevăzută la punctul 8(b) din Directiva 2011/65/UE referitoare la utilizarea <i>cadmiului în contactele electrice</i> .	0,01 % g/g	
(ii) Stabilizatori, coloranți și contaminanți pe bază de polimeri	Următorii compuși organostanici utilizați ca stabilizatori încadrați în grupele de pericol 1 și 2 nu trebuie să fie prezenți în <i>cordoanele externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ și în sursele de alimentare</i> : — oxid de dibutilstaniu; — diacetat de dibutilstaniu; — dilaurat de dibutilstaniu; — maleat de dibutilstaniu; — oxid de dioctilstaniu; — dilaurat de dioctilstaniu.	Nu este cazul.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subsansamblurilor.
	<i>Carcasele și ramele din plastic</i> nu trebuie să conțină următorii coloranți: — coloranți azoici care pot elibera prin scindare arilaminele cancerigene enumerate în apendicele 8 la Regulamentul REACH; și/sau — compuși coloranți incluși pe lista substanțelor care pot fi declarate conform standardului IEC 62474.	Nu este cazul.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subsansamblurilor.
	Hidrocarburile aromatice policiclice (HAP) încadrate în grupele de pericol 1 și 2 nu trebuie să fie prezente în concentrații egale cu sau mai mari decât limitele de concentrație individuală și totală însumată în orice suprafețe externe din plastic sau din cauciuc sintetice ale: — notebook-urilor și tabletelor; — tastaturilor periferice; — mouse-urilor; — stilourilor tactile și/sau trackpadurilor; — cablurilor de alimentare externe.	Limitele de concentrație individuală pentru HAP care fac obiectul unor restricții în temeiul REACH trebuie să fie de 1 mg/kg Concentrația totală însumată a celor 18 HAP enumerate nu trebuie să fie mai mare de 10 mg/kg	Raportul de testare pe care trebuie să îl prezinte solicitantul pentru părțile relevante ale componentelor identificate ale produsului. <i>Metodă de testare:</i> AfPS GS 2014:01 PAK

Grupa de substanțe sau materialul	Domeniul de aplicare al restricției	Limitele de concentrație (dacă este cazul)	Evaluare și verificare
	<p>Trebuie să se verifice prezența și concentrația următoarelor HAP:</p> <p>HAP care fac obiectul unor restricții în temeiul Regulamentului REACH:</p> <ul style="list-style-type: none"> — benzo[a]piren; — benzo[e]piren; — benzo[a]antracen; — crisen; — benzo[b]fluoranten; — benzo[j]fluoranten; — benzo[k]fluoranten; — dibenzo[a, h]antracen. <p>Alte HAP care fac obiectul unor restricții:</p> <ul style="list-style-type: none"> — acenaften; — acenaftilen; — antracen; — benzo[ghi]perilen; — fluoranten; — fluoren; — indeno[1,2,3-cd]piren; — naftalină; — fenantren; — piren. 		
(iii) Produse biocide	Produsele biocide menite să aibă o funcție antibacteriană nu trebuie să fie încorporate în părțile din plastic sau din cauciuc ale tastaturilor și ale echipamentelor periferice.	Nu este cazul.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor.
(iv) Mercur în lămpile pentru iluminarea de fundal	Nu este permisă derogarea prevăzută la punctul 3 din Directiva 2011/65/UE referitoare la utilizarea mercurului în <i>lămpile fluorescente cu catod rece și în lămpile fluorescente cu electrod extern (CCFL și EEFL)</i> .	Nu este cazul.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor.
(v) Agenți de afinare a sticlei	Arsenicul și compușii acestuia nu trebuie să fie utilizați în fabricarea sticlei unității de afișaj cu cristale lichide (LCD), a sticlei ecranului de protecție și a sticlei utilizate în suprafețele trackpad-urilor.	0,0050 % g/g	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul (furnizorii) sticlei pentru ecran, coroborată cu un raport analitic de testare.

(¹) (Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte declarații de conformitate și rapoarte de testare care să respecte cerințele din tabelul 4. În cazul în care sunt necesare rapoarte de testare, acestea trebuie să fie valabile la momentul depunerii cererii pentru modelul de producție relevant și pentru toți furnizorii conecși. În cazul în care subansamblurile sau părțile componente cu aceeași specificație tehnică provin de la mai mulți furnizori, testele trebuie să fie efectuate, după caz, pe părți provenite de la fiecare furnizor.

2(c) Restricții bazate pe clasificările gradului de pericol CLP

Agenții de ignifugare, plastifianții, aditivii și straturile de acoperire pentru oțel, materialele catodice, solvenții și sărurile care îndeplinesc criteriile de încadrare în grupele de pericol CLP din tabelul 2 nu trebuie să fie prezente în subansamblurile și în părțile componente din tabelul 5 într-o cantitate egală cu sau mai mare decât limita de concentrație de 0,10 % (greutate/greutate).

Tabelul 5

Subansambluri și părți componente cărora li se aplică criteriul 2(c)

Părți care conțin agenți de ignifugare

- plăci principale cu cablaj imprimat (*Printed Circuit Boards – PCB*);
- unități centrale de procesare (*Central Processing Units – CPU*);
- conectori și socluri;
- dispozitive de stocare de date (HDD și SSD);
- carcase și rame din plastic;
- unități de alimentare externe și interne;
- cordoane externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ.

Părți care conțin plastifianți

- cabluri și cordoane interne;
- cordoane externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ;
- unități de alimentare externe;
- carcase și rame din plastic.

Componente care conțin aliaje din oțel inoxidabil și/sau straturi de acoperire din nichel

- șasiuri, carcase, bolțuri, piulițe, șuruburi și elemente de fixare;

Seturi de baterii reîncărcabile

- celule de baterii reîncărcabile.
-

(i) Derogări pentru utilizarea agenților de ignifugare și a plastifianților periculoși

Utilizarea agenților de ignifugare și a plastifianților care îndeplinesc criteriile de încadrare în grupele de pericol CLP enumerate în tabelul 2 face obiectul derogării de la cerințele criteriului 2(c), în măsura în care aceștia îndeplinesc condițiile precizate în tabelul 6. Agenții inerenți de ignifugare din materialele cordoanelor externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ trebuie să îndeplinească, de asemenea, condițiile din tabelul 6 punctul (ii) litera (b).

Tabelul 6

Condițiile derogărilor care se aplică utilizării agenților de ignifugare și plastifianților

Substanțe și amestecuri	Subansamblu sau parte componentă	Domeniul de aplicare al derogării	Evaluare și verificare
Agenți de ignifugare	(i) Placă principală cu cablaj imprimat	<p>Utilizarea agenților de ignifugare în straturile plăcii de bază face obiectul derogării, în măsura îndeplinirii uneia dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) agentul de ignifugare este încadrat în grupa de pericol 3. În cazul în care se face o declarație în conformitate cu IEC 61249221 ⁽¹⁾, testul de expunere la foc a plăcii cu cablaj imprimat, în cadrul căruia se simulează o eliminare necorespunzătoare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE), trebuie să demonstreze că emisiile de HAP cancerigene sunt $\leq 0,1$ mg TEQ/g;</p> <p>(b) agentul de ignifugare reacționează cu rășina polimerică și testul de expunere la foc a PCB, în cadrul căruia se simulează o eliminare necorespunzătoare a DEEE, trebuie să demonstreze că emisiile de dibenzo-p-dioxină polibromurată și dibenzofuran polibromurat (PBDD/DF) sunt $\leq 0,4$ ng TEQ/g și că emisiile de HAP cancerigene sunt $\leq 0,1$ mg TEQ/g.</p>	<p>Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol</p> <p>și, după caz:</p> <p>un raport de testare elaborat de o parte terță având ca obiect o combinație a materialului plăcii, a componentelor și a agentului de ignifugare.</p> <p><i>Metodă de testare:</i> ISO 5660 în condiții de piroliză oxidantă (IEC 60695-7-1, incendiu de tip 1b cu un flux termic de 50 kW/m²).</p> <p>Cuantificarea trebuie să fie efectuată în conformitate cu EN 1948 (PBDD/DF) și/sau ISO 11338 (HAP).</p>
	(ii) Cordoane externe de alimentare cu curent continuu și cu curent alternativ	<p>Utilizarea agenților de ignifugare și a agenților sinergici ai acestora face obiectul derogării, în măsura îndeplinirii uneia dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) agenții de ignifugare și agenții sinergici ai acestora sunt încadrați în grupa de pericol 3. În cazul în care se face o declarație în conformitate IEC 62821 ⁽²⁾, testul de expunere la foc a polimerului din cordonul de alimentare trebuie să demonstreze că emisiile de acizi gazoși ai halogenilor sunt mai mici de 5,0 mg/g;</p> <p>(b) rezultatele testelor de expunere la foc a cordonului de alimentare, în cadrul cărora se simulează o eliminare necorespunzătoare a DEEE, trebuie să demonstreze că emisiile de dibenzo-p-dioxină policlorurată și de dibenzofuran policlorurat (PCDD/DF) sunt $\leq 0,3$ ng TEQ/g.</p> <p>Cordoanele de alimentare izolate cu materiale care conțin agenți inerți de ignifugare trebuie să facă obiectul cerinței de testare privind expunerea la foc de la punctul (ii) litera (b).</p>	<p>Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol</p> <p>și, după caz:</p> <p>un raport de testare elaborat de o parte terță având ca obiect cordonul de alimentare.</p> <p><i>Metodă de testare:</i> IEC 60754-1 sau ISO 19700 în condiții de ventilare insuficientă (IEC 606957-1, incendiu de tip 3a, cu un flux termic de 50 kW/m²).</p> <p>Cuantificarea PCDD/DF trebuie să fie efectuată în conformitate cu EN 1948.</p>
	(iii) Carcase și rame externe din plastic	<p>Agenții de ignifugare și agenții sinergici ai acestora încadrați în grupele de pericol 2 și 3 fac obiectul unei derogări de utilizare.</p>	<p>Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol.</p>

Substanțe și amestecuri	Subansamblu sau parte componentă	Domeniul de aplicare al derogării	Evaluare și verificare
	(iv) Diverse subansambluri și părți: — ansamblul CPU; — unitățile de stocare de date; — conectori interni și socluri interne; — unități de alimentare.	Agenții de ignifugare încadrați în grupa de pericol 3 fac obiectul unei derogări de utilizare.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol.
Plastifianți	(i) Cordoanele și sursele de alimentare externe, carcasa externe și cablurile interne	Plastifianții încadrați în grupa de pericol 3 fac obiectul unei derogări de utilizare.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul subansamblurilor, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol.

(1) Conform IEC 61249-2-21, se pot face declarații cu privire la faptul că materialul din care este alcătuită placa principală cu cablaj imprimat „nu conține halogeni”.

(2) Conform IEC 62821, se pot face declarații cu privire la faptul că respectivele cabluri „nu conțin halogeni și au un nivel redus de emisii de fum”.

(ii) *Derogări pentru utilizarea aditivilor, a straturilor de acoperire, a materialelor catodice, a solvenților și a sărurilor*

Utilizarea aditivilor metalici și a straturilor de acoperire metalice, a materialelor catodice din baterie, precum și a solvenților și a sărurilor din baterie care îndeplinesc criteriile de încadrare în grupele de pericol CLP enumerate în tabelul 2 face obiectul derogării de la cerințele criteriului 2(c), în măsura îndeplinirii condițiilor precizate în tabelul 7.

Tabelul 7

Componentele și subansamblurile care fac obiectul unei derogări specifice

Substanțe și amestecuri	Subansamblu sau parte componentă	Domeniul de aplicare al derogării	Evaluare și verificare
Aditivi metalici și straturi de acoperire metalice	(i) Componente metalice	Aliaje din oțel inoxidabil și straturi de acoperire rezistente la zgâriere care conțin nichel-metal încadrate în grupele H351, H372 și H412. Condiție de derogare: Rata de eliberare a nichelului metalic din straturile de acoperire rezistente la zgâriere către părți din carcasă în care acesta poate veni în contact direct și prelungit cu pielea nu trebuie să depășească 0,5 μg/cm ² /săptămână.	Identificarea părților relevante prin cântărire și localizare în produs. În cazul părților carcasei externe care vin în contact direct și prelungit cu pielea trebuie să se prezinte un raport de testare. Metodă de testare: EN 1811
Materiale catodice ale celulei de baterie	(ii) Baterii litiu-ion și baterii litiu-polimer	Materialele catodice ale celulei încadrate în grupele de pericol 2 și 3. Acestea includ: — oxidul de cobalt-litiu; — litiu-dioxidul de mangan; — litiu-fosfatul de fier; — oxid de litiu-cobalt-nichelul mangan.	Declarația pe care trebuie să o prezinte furnizorul bateriei sau al celulei, coroborată cu documentația necesară pentru verificarea clasificărilor gradului de pericol.

Substanțe și amestecuri	Subansamblu sau parte componentă	Domeniul de aplicare al derogării	Evaluare și verificare
Solvenți electrolitici și săruri electrolitice din baterie		Solvenții electrolitici și sărurile electrolitice încadrate în grupele de pericol 2 și 3. Acestea includ: — carbonatul de propilenă; — carbonatul de etilenă; — carbonatul de dietil; — carbonatul de dimetil; — carbonatul de etil metil; — hexafluorofosfatul de litiu.	

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o declarație de conformitate cu criteriul 2(c). Declarația trebuie să fie coroborată cu informații privind agenții de ignifugare, a plastifianților, a aditivilor și a straturilor de acoperire pentru oțel, a materialelor catodice, a solvenților și a sărurilor utilizate în subansamblurile și în părțile componente enumerate în tabelul 5, lista respectivă fiind însoțită de declarații cu privire la clasificarea gradului lor de pericol sau la neîncadrarea lor în grupe de pericol.

Pentru fiecare substanță sau pentru fiecare amestec, în sprijinul declarațiilor privind clasificarea gradului de pericol sau privind neîncadrarea în grupe de pericol trebuie să se furnizeze următoarele informații:

- numărul CAS, numărul CE sau numărul din listă (în cazul în care este disponibil pentru amestecuri);
- forma fizică și starea în care se utilizează o substanță;
- clasificările armonizate ale gradului de pericol CLP pentru substanțe;
- intrările de autoclasificare în baza de date REACH a ECHA cu substanțe înregistrate ⁽¹⁾ (dacă nu este disponibilă o clasificare armonizată);
- clasificările amestecurilor în conformitate cu criteriile stabilite în Regulamentul CLP.

Atunci când se examinează intrările de autoclasificare în baza de date REACH cu substanțe înregistrate, trebuie să se acorde prioritate intrărilor provenite din transmițeri în comun.

În cazul în care o clasificare este înregistrată ca având „date lipsă” sau ca fiind „neconcludentă” în conformitate cu baza de date REACH cu substanțe înregistrate sau în cazul în care o substanță nu a fost încă înregistrată în sistemul REACH, trebuie să se furnizeze suficiente date toxicologice care îndeplinesc cerințele din anexa VII la Regulamentul REACH pentru a susține autoclasificările concludente în conformitate cu anexa I la Regulamentul CLP și cu orientările ajutoare emise de ECHA. În cazul în care intrarea din baza de date este de tipul „date lipsă” sau „neconcludentă”, autoclasificările trebuie să facă obiectul unei verificări, fiind acceptate următoarele surse de informații:

- studii toxicologice și evaluări ale pericolelor efectuate de agenții de reglementare omoloage ECHA ⁽²⁾, de organisme de reglementare din statele membre sau de organisme interguvernamentale;
- o fișă cu date de securitate completată integral în conformitate cu anexa II la Regulamentul REACH;
- un avis documentat emis de un expert toxicolog. Acesta trebuie să se bazeze pe o analiză a literaturii științifice și a datelor de testare existente, fiind coroborat, dacă este necesar, cu rezultatele noilor teste efectuate de laboratoare independente care utilizează metode recunoscute de ECHA;
- un atestat – dacă este necesar pe baza avizului emis de un expert – eliberat de un organism acreditat de evaluare a conformității care efectuează evaluări ale riscurilor în temeiul sistemelor de clasificare a gradului de pericol GHS sau CLP.

⁽¹⁾ ECHA, baza de date REACH cu substanțe înregistrate, <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>

⁽²⁾ ECHA, Cooperarea cu agențiile de reglementare omoloage, <http://echa.europa.eu/en/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>

Informații privind caracteristicile de periculozitate ale substanțelor sau ale amestecurilor pot fi obținute, în conformitate cu anexa XI la Regulamentul REACH, cu ajutorul altor metode decât testele, de exemplu prin utilizarea unor metode alternative, cum ar fi metodele *in vitro*, prin modele cantitative ale relației structură-activitate sau prin utilizarea grupării ori a trimerilor încrucișate.

Pentru substanțele și amestecurile care fac obiectul derogării enumerate în tabelele 6 și 7, solicitantul trebuie să prezinte dovada că sunt îndeplinite toate condițiile de derogare. În cazul în care sunt necesare rapoarte de testare, acestea trebuie să fie valabile la momentul depunerii cererii pentru un model de producție.

Criteriul 3. Prelungirea duratei de viață a produsului

3(a) Testarea durabilității computerelor portabile

(i) Teste la care trebuie să fie supuse computerele de tip notebook

Modelul de computer de tip notebook trebuie să treacă testele de durabilitate. Pentru fiecare model trebuie să se verifice dacă funcționează conform specificațiilor și îndeplinește cerințele de performanță prevăzute după efectuarea testelor obligatorii din tabelul 8 și se execută cel puțin un test suplimentar selecționat din cele enumerate în tabelul 9.

Tabelul 8

Specificații de testare obligatorie a durabilității pentru computerele de tip notebook

Test	Condiții de testare și cerințe funcționale de performanță	Metoda de testare
Rezistența la șoc	<p>Specificație:</p> <p>Trebuie să se aplice de trei ori o undă de impuls semisinusoidală de minimum 40 G, timp de cel puțin 6 ms, asupra părții de deasupra, a celei de dedesubt, a celei din dreapta, a celei din stânga, a celei din față și a celei din spate a produsului.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>În timpul testului, notebook-ul trebuie să fie pornit și să ruleze o aplicație informatică. Notebook-ul trebuie să continue să funcționeze după efectuarea testului.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Partea 2-27: Ea</p> <p>Partea 2-47</p>
Rezistență la vibrații	<p>Specificație:</p> <p>Trebuie să se aplice vibrații sinusoidale aleatorii în banda de frecvență de 5 Hz până la maximum 250 Hz timp de minimum 1 ciclu de baleiaj asupra capătului fiecărei axe pe partea de deasupra, de dedesubt, din dreapta, din stânga, din față și din spate a produsului.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>În timpul testului, notebook-ul trebuie să fie pornit și să ruleze o aplicație informatică. Notebook-ul trebuie să continue să funcționeze după efectuarea testului.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Partea 2-6: FC</p> <p>Partea 2-47</p>
Cădere accidentală	<p>Specificație:</p> <p>Notebook-ul trebuie lăsat să cadă de la o înălțime de 76 cm pe o suprafață rigidă acoperită cu minimum 30 mm de lemn. Trebuie să fie lăsat să cadă o dată pe partea de sus, o dată pe cea de dedesubt, o dată pe cea din dreapta, o dată pe cea din stânga, o dată pe cea din față și o dată pe cea din spate, precum și o dată pe fiecare colț inferior.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>În timpul testului notebook-ul trebuie să fie oprit și trebuie să pornească fără probleme după fiecare cădere. Carcasa trebuie să rămână întreagă și ecranul trebuie să fie intact după fiecare test.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Partea 2-31: Ec (cădere liberă, procedura 1)</p>

Tabelul 9

Specificații de testare suplimentară a durabilității pentru computerele de tip notebook

Test	Condiții de testare și parametri de performanță	Metoda de testare
Stres termic	<p>Specificație:</p> <p>Notebook-ul trebuie să fie supus la minimum patru cicluri de expunere de 24 de ore într-o cameră de testare. Notebook-ul trebuie să fie pornit în timpul unui ciclu de frig la $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$ și al unui ciclu de căldură uscată la $+40\text{ }^{\circ}\text{C}$. Notebook-ul trebuie să fie oprit în timpul unui ciclu de frig la $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$ și al unui ciclu de căldură uscată cu o temperatură cuprinsă între $+35$ și $+60\text{ }^{\circ}\text{C}$.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>Trebuie să se verifice funcționarea notebook-ului după fiecare dintre cele patru cicluri de expunere.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Partea 2-1: Ab/e</p> <p>Partea 2-2: B</p>
Reziliența ecranului:	<p>Specificație:</p> <p>Trebuie să se efectueze două teste de sarcină. Trebuie să se aplice în mod uniform o sarcină minimă de 50 kg pe rama ecranului. Trebuie să se aplice o sarcină minimă de 25 kg pe centrul ecranului. Notebook-ul trebuie să fie așezat pe o suprafață plană în timpul fiecărui test.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>După aplicarea fiecărei sarcini, trebuie să se inspecteze suprafața ecranului și pixelii pentru a verifica absența liniilor, a petelor și a crăpăturilor.</p>	Echipamentul și configurația de testare sunt confirmate de solicitant.
Pătrunderea în interior a apei vărsate	<p>Specificație:</p> <p>Testul trebuie să se efectueze de două ori. O cantitate minimă de 30 ml de lichid trebuie să fie turnată în mod uniform pe tastatura notebook-ului sau în trei locuri diferite, apoi să fie ștersă energic după maximum 5 secunde și apoi, după 3 minute, să se testeze funcționalitatea computerului. Testul trebuie să fie efectuat pentru un lichid cald și unul rece.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>Notebook-ul trebuie să rămână oprit în timpul testului și după efectuarea acestuia. Notebook-ul trebuie să fie apoi dezmembrat și inspectat vizual pentru a verifica dacă acesta îndeplinește condițiile de acceptare privind pătrunderea apei, prevăzute în IEC 60529.</p>	Condiții de acceptare: IEC 60529 (pătrunderea apei)
Durata de viață a tastaturii	<p>Specificație:</p> <p>Trebuie să se aplice tastaturii 10 milioane de apăsări aleatorii. Numărul apăsărilor pe fiecare tastă trebuie să fie ponderat pentru a reflecta tastele utilizate cel mai frecvent.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>Tastele se inspectează apoi pentru a le verifica integritatea și funcționalitatea.</p>	Echipamentul și configurația de testare trebuie să fie confirmate de solicitant.
Durata de viață a balamalei ecranului	<p>Specificație:</p> <p>Ecranul trebuie să fie deschis complet și apoi să fie închis de 20 000 de ori.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>Ecranul trebuie să fie inspectat apoi pentru a identifica orice pierdere a stabilității și a verifica integritatea balamalei.</p>	Echipamentul și configurația de testare trebuie să fie confirmate de solicitant.

(ii) *Teste la care trebuie să fie supuse computerele de tip tabletă și computerele de tip „2 în 1”*

Modelul de computer de tip tabletă sau componenta tabletă a unui model de computer de tip „2 în 1” trebuie să treacă testele de durabilitate. Pentru fiecare model trebuie să se verifice dacă funcționează conform specificațiilor și îndeplinește cerințele de performanță prevăzute în cazul fiecărui test, astfel cum se precizează în tabelul 10.

Tabelul 10

Specificații de testare obligatorie a durabilității pentru computerele de tip tabletă și computerele de tip notebook „2 în 1”

Test	Condiții de testare și cerințe funcționale de performanță	Metoda de testare
Cădere accidentală	<p>Specificație:</p> <p>Tableta trebuie să fie lăsată să cadă de la o înălțime de 76 cm pe o suprafață rigidă acoperită cu minimum 30 mm de lemn. Trebuie să fie lăsată să cadă o dată pe partea de sus, o dată pe cea de dedesubt, o dată pe cea din dreapta, o dată pe cea din stânga, o dată pe cea din față și o dată pe cea din spate, precum și o dată pe fiecare colț din partea de jos.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>În timpul testului tableta trebuie să fie oprită și trebuie să pornească fără probleme după fiecare cădere. Carcasa trebuie să rămână întreagă și ecranul trebuie să fie intact după fiecare test.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Partea 2-31: Ec (cădere liberă, procedura 1)</p>
Reziliența ecranului	<p>Specificație:</p> <p>Trebuie să se efectueze două teste de sarcină. Trebuie să se aplice în mod uniform o sarcină minimă de 50 kg pe rama ecranului. Trebuie să se aplice o sarcină minimă de 25 kg pe centrul ecranului. Tableta trebuie să fie așezată pe o suprafață plană în timpul fiecărui test.</p> <p>Cerință funcțională:</p> <p>După aplicarea fiecărei sarcini, trebuie să se inspecteze suprafața ecranului și pixelii pentru a verifica absența liniilor, a petelor și a crăpăturilor.</p>	<p>Echipamentul și configurația de testare trebuie să fie confirmate de solicitant.</p>

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte rapoarte de testare care arată că modelul a fost testat și a îndeplinit cerințele funcționale de performanță în materie de durabilitate. Testarea trebuie să fie verificată de o parte terță. Testele existente pentru același model, efectuate conform aceleiași specificații sau conform unei specificații mai stricte, trebuie să fie acceptate, fără a fi necesară retestarea.

3(b) *Calitatea bateriei reincărcabile și durata de viață a acesteia*

(i) *Durata minimă de viață a bateriei:* notebook-urile, tabletele și computerele de tip „2 în 1” trebuie să ofere utilizatorului o durată de viață a bateriei reincărcabile de minimum 7 ore, după prima încărcare completă.

În cazul notebook-urilor, pentru evaluarea parametrilor trebuie să se utilizeze:

- fie scenariul Futuremark PCMark „Home”, în cazul produselor pentru acasă și al celor de consum;
- fie scenariul BAPCo Mobilemark „Office productivity”, în cazul produselor pentru birou sau pentru întreprinderi. În cazul modelelor care se califică pentru cotele Energy Star TEC_{graphics}, trebuie să se utilizeze scenariul „Media creation & consumption”.

(ii) *Performanța ciclului de încărcare*: bateriile reîncărcabile ale notebook-urilor, ale tabletelor și ale computerelor „2 în 1” trebuie să îndeplinească următoarele cerințe de performanță, în funcție de posibilitatea de a schimba bateria reîncărcabilă cu sau fără unelte [astfel cum se precizează în criteriul 3(d)]:

- modelele ale căror baterii reîncărcabile pot fi schimbate fără unelte trebuie să-și mențină 80 % din capacitatea inițială minimă declarată după 750 de cicluri de încărcare;
- modelele ale căror baterii reîncărcabile nu pot fi schimbate fără unelte trebuie să-și mențină 80 % din capacitatea inițială minimă declarată după 1 000 de cicluri de încărcare.

Performanța trebuie să fie verificată în cazul seturilor de baterii reîncărcabile sau al celulelor individuale ale acestora în conformitate cu IEC EN 61960, testul de „durabilitate în cicluri”, care trebuie efectuat la 25 °C și la o rată de 0,2 I_A sau 0,5 I_A (procedura de testare accelerată). Încărcarea parțială poate fi utilizată pentru asigurarea conformității cu această cerință [astfel cum se precizează în subcriteriul 3(b) (iii)].

(iii) *Opțiunea de încărcare parțială pentru realizarea ciclului de performanță*: cerințele de performanță descrise la subcriteriul 3 (b) (ii) pot fi îndeplinite utilizând softul și firmware-ul preinstalate din fabricație care încarcă parțial bateria cu până la 80 % din capacitate. În acest caz, încărcarea parțială trebuie să fie selectată ca modalitatea implicită de încărcare și trebuie să se verifice apoi performanța bateriei cu până la 80 % din capacitatea de încărcare, în conformitate cu cerințele de la subcriteriul 3(b) (ii). Încărcarea parțială maximă trebuie să ofere bateriei o durată de viață care este conformă cu subcriteriul 3(b) (i).

(iv) *Garanția minimă*: solicitantul trebuie să acorde o garanție comercială de minimum doi ani pentru bateriile defecte ⁽¹⁾.

(v) *Informații pentru utilizatori*: softul preinstalat din fabrică privind gestionarea consumului de energie, instrucțiunile de utilizare pe suport de hârtie și cele publicate pe site-ul producătorului trebuie să conțină informații cu privire la factorii cunoscuți care influențează durata de viață a bateriilor reîncărcabile, precum și instrucțiuni referitoare la modul în care utilizatorul poate prelungi durata de viață a bateriei.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte un raport de testare elaborat de o parte terță care arată că setul de baterii reîncărcabile sau tipurile de celule care formează setul utilizat în produs îndeplinesc cerințele specificate privind ciclul de viață a bateriilor reîncărcabile și capacitatea ciclului de încărcare. Încărcarea parțială și metoda de testare accelerată definită în IEC EN 61960 pot fi utilizate pentru a demonstra conformitatea. De asemenea, solicitantul trebuie să prezinte o versiune demonstrativă a softului de gestionare a consumului de energie, textul instrucțiunilor de utilizare și cel al postărilor de pe site.

3(c) *Fiabilitatea unității de stocare de date și protecția asigurată de aceasta*

(i) *Computere de birou, stații de lucru și servere de mici dimensiuni*

Unitatea sau unitățile de stocare de date utilizate în computerele de birou, în stațiile de lucru și în terminalele ușoare comercializate în scopuri profesionale trebuie să aibă o rată de eșec anualizată (*Annualised Failure Rate – AFR*) ⁽²⁾ mai mică de 0,25 %.

Pentru serverele de mici dimensiuni, AFR trebuie să fie mai mică de 0,44 % și rata numărului de biți eronați pentru datele nerecuperabile trebuie să fie mai mică decât 1 la 10¹⁶ biți.

(ii) *Computere de tip notebook*

Unitatea de stocare primară de date utilizată în notebook-uri trebuie să fie concepută pentru a proteja de șocuri și de vibrații atât unitatea, cât și datele. Unitatea trebuie să fie conformă cu una dintre următoarele opțiuni:

- unitatea de hard disk (HDD) trebuie să fie concepută pentru a suporta o undă de șoc semisinusoidală de 400 G (în stare de funcționare) și de 900 G (în stare inactivă) timp de 2 ms fără ca datele sau funcționarea unității să aibă de suferit;

⁽¹⁾ Printre defecte se numără neîncărcarea bateriei și imposibilitatea detectării conexiunii acesteia. O reducere treptată a capacității bateriei ca urmare a utilizării nu trebuie considerată ca fiind un defect, cu excepția cazului în care aceasta face obiectul unei dispoziții specifice a garanției.

⁽²⁾ AFR trebuie calculată pe baza timpului mediu de bună funcționare (*Mean Time Between Failure – MTBF*). MTBF trebuie stabilit pe baza Bellcore TR-NWT-000332 nr. 6, 12/97 sau pe baza datelor colectate pe teren.

- capul HDD ar trebui să se retragă de pe suprafața discului în cel mult 300 de milisecunde la detectarea căderii notebook-ului;
- se utilizează o tehnologie de unități de stocare cu cipuri, cum ar fi SSD (*solid state drive* – unitate cu cipuri) sau eMMC (*embedded Multi Media Card* – card încorporat multimedia).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o specificație pentru unitatea de stocare integrată sau unitățile de stocare integrate în produs. Specificația respectivă trebuie să fie obținută de la producătorul unității de stocare, iar rezistența la șocuri și retragerea capului unității trebuie să fie confirmate de un raport tehnic certificat de un organism independent care să verifice îndeplinirea de către unitate a cerințelor de performanță specificate.

3(d) Posibilitatea de actualizare și de reparare

Pentru actualizarea componentelor mai vechi sau pentru efectuarea de reparații și de înlocuiri ale componentelor sau ale părților uzate, trebuie îndeplinite următoarele criterii:

- (i) *Concepere pentru actualizare și reparare:* următoarele componente ale computerelor trebuie să fie ușor accesibile și să poată fi ușor înlocuite prin utilizarea de unelte universale (și anume, unelte folosite pe scară largă disponibile în comerț, cum ar fi șurubelnițe, spatule, clești sau pense):
 - unitățile de stocare de date (HDD, SSD sau eMMC);
 - memoria (RAM);
 - ansamblul ecranului și unitățile de retroiluminare LCD (dacă sunt integrate);
 - tastatura și trackpad-ul (dacă se utilizează);
 - ansambluri de ventilatoare de răcire (în computerele de birou, în stațiile de lucru și în serverele de mici dimensiuni).
- (ii) *Înlocuirea bateriei reîncărcabile:* setul de baterii reîncărcabile trebuie să fie ușor de extras de către orice persoană (fie utilizator neprofesionist, fie prestator profesionist de servicii de reparații), conform etapelor definite mai jos ⁽¹⁾. Bateriile reîncărcabile nu trebuie să fie lipite sau sudate în produs și nu trebuie să existe benzi metalice, benzi adezive sau cabluri care să împiedice accesul în vederea extragerii bateriei. În plus, se aplică următoarele cerințe și definiții privind extragerea cu ușurință:
 - în cazul notebook-urilor și al computerelor portabile de tip „totul în unul” (*all-in-one*), bateria reîncărcabilă trebuie să poată fi extrasă manual, fără unelte;
 - în cazul subnotebook-urilor, bateria reîncărcabilă trebuie să poată fi extrasă în maximum trei etape, utilizând o șurubelniță;
 - în cazul tabletelor și al notebook-urilor de tip „2 în 1”, bateria reîncărcabilă trebuie să poată fi extrasă în maximum patru etape, utilizând o șurubelniță și un spudger.

Instrucțiuni ușor de înțeles cu privire la modul de extragere a setului de baterii reîncărcabile trebuie să fie furnizate într-un manual de reparații sau pe site-ul producătorului.

- (iii) *Manualul de reparații:* solicitantul trebuie să prezinte instrucțiuni clare de demontare și de reparare (de exemplu, pe suport de hârtie, în format electronic sau în format video) pentru ca produsele să poată fi demontate fără a fi stricate atunci când se dorește înlocuirea unor componente sau a unor părți-cheie în vederea efectuării de actualizări sau de reparații. Manualul trebuie să fie pus la dispoziția publicului sau să poată fi obținut prin introducerea numărului de serie unic al produsului pe o pagină web. În plus, în interiorul carcasei computerelor fixe trebuie să existe o diagramă care să indice locul unde se află componentele enumerate la punctul (i), cum se poate ajunge la acestea și cum pot fi schimbate. În cazul computerelor portabile, o diagramă care arată locul unde se află bateria, unitățile de stocare de date și memoria trebuie să fie pusă la dispoziție în instrucțiunile de utilizare preinstalate și prin intermediul site-urilor producătorilor, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.
- (iv) *Serviciul de reparații/informații:* în instrucțiunile de utilizare sau pe site-ul producătorului se găsesc informații care indică utilizatorului locurile unde poate beneficia de servicii profesionale de reparare și întreținere a computerului, inclusiv date de contact. Pentru perioada de garanție prevăzută la punctul (vi), aceste informații se pot limita la furnizorii de servicii autorizați ai solicitantului.

⁽¹⁾ O etapă constă într-o operațiune care se încheie o dată cu scoaterea unei componente sau a unei părți și/sau cu schimbarea unei unelte.

- (v) *Disponibilitatea pieselor de schimb*: solicitantul trebuie să asigure faptul că piese de schimb originale sau compatibile retroactiv, inclusiv baterii reîncărcabile (*dacă este cazul*), sunt puse la dispoziția publicului timp de cel puțin cinci ani de la încheierea producției modelului respectiv.
- (vi) *Garanție comercială*: solicitantul trebuie să asigure fără costuri suplimentare o garanție de minimum trei ani, care intră în vigoare de la achiziționarea produsului. Această garanție trebuie să includă un acord privind serviciile de întreținere și reparații, consumatorul având posibilitatea ca produsul să fie colectat și returnat sau să fie reparat la fața locului. Această garanție trebuie să fie furnizată fără a se aduce atingere obligațiilor juridice pe care producătorul și vânzătorul le au în temeiul legislației naționale.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să declare organismului competent conformitatea produsului cu aceste cerințe. În plus, solicitantul trebuie să prezinte:

- o copie a instrucțiunilor de utilizare;
- un exemplar al manualului de reparații și o copie a diagramelor ajutoare;
- o descriere însoțită de fotografii care arată cum trebuie extrasă în mod corect bateria;
- o copie a garanției și a acordului privind serviciile de întreținere și reparații;
- fotografii ale oricăror diagrame, marcaje și instrucțiuni de pe carcasa computerului.

Criteriul 4. Concepere, selecția materialelor și gestionarea sfârșitului ciclului de viață

4(a). Selecția materialelor și posibilitatea de reciclare

Solicitanții trebuie să respecte, cel puțin, partea (i) a criteriului, împreună fie cu partea (ii), fie cu partea (iii). Tabletele, sub-notebook-urile, notebook-urile de tip „2 în 1” și produsele cu carcase și suporturi din metal sunt exceptate de la subcriteriile (ii) și (iii).

- (i) *Informații privind materialele necesare pentru a facilita reciclarea*: părțile din plastic cu o greutate mai mare de 25 de grame în cazul computerelor de tip tabletă și de 100 de grame în cazul tuturor celorlalte computere trebuie să fie marcate în conformitate cu ISO 11469 și ISO 1043, secțiunile 1-4. Marcajele trebuie să fie suficient de mari și să fie amplasate într-o poziție vizibilă pentru a fi identificate cu ușurință. Se fac excepții în următoarele cazuri:
- plăcile cu circuite imprimate, plăcile din polimetacrilat de metil (PMMA) și materialele plastice optice utilizate pentru ecran care fac parte din unitățile de afișaj;
 - în cazul în care marcajul ar afecta performanța sau funcționalitatea părții din plastic;
 - în cazul în care marcajul nu este posibil din punct de vedere tehnic, dată fiind metoda de producție;
 - în cazul în care marcajul generează rate de defect mai ridicate în cadrul inspecției de calitate, conducând la o risipă de materiale care poate fi evitată;
 - în cazul în care părțile nu pot fi marcate deoarece suprafața disponibilă nu este suficient de mare pentru ca marcajul să aibă o dimensiune lizibilă în vederea identificării de un agent de reciclare.
- (ii) *Îmbunătățirea posibilității de reciclare a carcaselor, a suporturilor și a ramelor din plastic*:

Părțile nu trebuie să conțină inserții metalice turnate sau lipite, cu excepția cazului în care acestea pot fi îndepărtate cu unelte utilizate în mod curent. Instrucțiunile de demontare trebuie să indice modul de îndepărtare a acestora [a se vedea subcriteriul 3(d)].

Pentru părțile cu o greutate mai mare de 25 de grame pentru computerele de tip tabletă și de 100 de grame pentru toate celelalte computere, următoarele tratamente și următorii aditivi nu trebuie să genereze o rășină reciclată cu o reducere > 25 % în cadrul testului de impact Izod cu probe crestate, efectuat conform ISO 180:

- vopsele și straturi de acoperire;
- agenți de ignifugare și agenți sinergici ai acestora.

Trebuie să se accepte rezultatele testelor existente având ca obiect rășina reciclată, cu condiția ca aceasta să fie obținută din același material de generare din care sunt făcute părțile de plastic ale produsului.

- (iii) *Conținutul minim de plastic reciclat: produsul trebuie să conțină în medie minimum 10 % plastic reciclat după consum, măsurat ca procent din cantitatea totală de plastic (în greutate) din produs, cu excepția plăcilor cu circuite imprimate și a materialelor plastice optice utilizate pentru ecran. În cazul în care conținutul reciclat este mai mare de 25 %, acest fapt poate fi menționat în spațiul pentru text al etichetei ecologice [a se vedea criteriul 6(b)].*

Evaluare și verificare: Posibilitatea de reciclare trebuie să fie verificată de solicitant prin prezentarea de rapoarte valabile de testare mecanică/fizică efectuată în conformitate cu ISO 180 și prin prezentarea instrucțiunilor de demontare. Trebuie să se accepte rapoartele de testare valabile obținute de la agenții de reciclare de materiale plastice, de la producătorii de rășină sau ca urmare a unor teste-pilot independente.

Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent o diagramă descompusă a computerului sau a părților, pe suport de hârtie sau în format audio-vizual. În aceasta trebuie să se indice greutatea, compoziția polimerică, precum și marcajele ISO 11469 și ISO 1043 ale părților din plastic. Dimensiunea și poziția marcajului trebuie să fie prezentate vizual și, în cazul în care se aplică derogări, trebuie să se furnizeze justificări tehnice.

Solicitantul trebuie să prezinte o verificare efectuată de o parte terță și trasabilitatea până la furnizorii de componente din plastic pentru declarațiile privind conținutul reciclat după consum. Declarațiile privind conținutul mediu prezent în model se pot calcula periodic sau anual.

Criteriul 4(b) Concepere pentru dezmembrare și reciclare

În scopul reciclării, computerele trebuie să fie concepute astfel încât componentele și părțile țintă să poată fi extrase cu ușurință din produs. Trebuie să se efectueze un test de demontare, în conformitate cu procedura de testare din apendice. Testul trebuie să înregistreze numărul de etape necesare, precum și uneltele utilizate și acțiunile necesare pentru extragerea componentelor și a părților-țintă identificate la punctele (i) și (ii).

- (i) În timpul testului de demontare trebuie să se extragă următoarele componente și părți-țintă, în funcție de produs:

toate produsele

- plăcile cu circuite imprimate > 10 cm², conexe funcțiilor informatice;

computere fixe

- unitatea internă de alimentare;
- unitatea (unitățile) HDD;

computere portabile

- bateria reîncărcabilă;

ecrane (în cazul în care sunt integrate în masca produsului)

- plăcile cu circuite imprimate > 10 cm²;
- unitatea tranzistor cu film subțire (*Thin Film Transistor unit*) și filmele conductoare din unitățile de afișaj > 100 cm²;
- unitățile de retroiluminare LED.

- (ii) În timpul testului trebuie să se extragă și cel puțin două dintre următoarele componente și părți-țintă, selectate în funcție de produs, după testarea celor menționate la punctul (i):

- unitatea HDD (produsele portabile);
- unitățile optice (dacă sunt incluse);

- plăcile cu circuite imprimate $\leq 10 \text{ cm}^2$ și $> 5 \text{ cm}^2$;
- unitățile difuzor [notebook-uri, computere de birou integrate și computere portabile de tip „totul în unul” (*all in one*)];
- filmul de ghidare a luminii (*film light guide*) din polimetacrilat de metil (PMMA) (în cazul în care dimensiunea ecranului este $> 100 \text{ cm}^2$).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent un „raport de testare privind demontarea” care prezintă în detaliu secvența de demontare adoptată, cu o descriere detaliată a etapelor și a procedurilor specifice, pentru părțile și componentele-țintă enumerate la punctele (i) și (ii).

Testul de demontare poate fi efectuat:

- de solicitant sau de un furnizor desemnat, în laboratoarele proprii; sau
- de o parte terță care este un organism independent de testare;
- de o societate de reciclare care este autorizată să efectueze operațiuni de tratare a deșeurilor electrice în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (⁽¹⁾) sau care este certificată în temeiul reglementărilor naționale.

Criteriul 5. Responsabilitatea socială a întreprinderilor

5(a) Aprovizionare cu minerale care nu provin din zone de conflict

Solicitantul trebuie să sprijine aprovizionarea responsabilă cu staniu, tantal, tungsten și minereurile acestora și cu aur provenind din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat:

- (i) prin luarea de măsuri corespunzătoare în conformitate cu Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat; și
- (ii) prin promovarea producției responsabile a mineralelor identificate ca fiind utilizate în componentele produsului și a comerțului responsabil cu acestea în zonele afectate de conflicte și cu risc ridicat și în conformitate cu Orientările OCDE.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o declarație de conformitate cu aceste cerințe, însoțită de următoarele informații justificative:

- un raport care descrie activitățile lor privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare în ceea ce privește cele patru minerale identificate. Trebuie să se accepte și documente justificative, cum ar fi certificările de conformitate eliberate de regimul Uniunii Europene;
- identificarea componentei (componentelor) care conține (conțin) mineralele identificate și furnizorul (furnizorii) acesteia (acestora), precum și sistemul lanțului de aprovizionare sau proiectul sistemului respectiv utilizat pentru aprovizionarea responsabilă.

5(b) Condițiile de muncă și drepturile omului în timpul fabricării

Având în vedere Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, Pactul mondial al ONU (pilonul 2), principiile directe ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului și Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, solicitantul trebuie să prezinte verificarea efectuată de o parte terță, coroborată cu audituri efectuate la fața locului, care atestă că principiile aplicabile incluse în convențiile fundamentale ale OIM și dispozițiile suplimentare identificate mai jos au fost respectate în unitatea de asamblare finală a produsului.

Convențiile fundamentale ale OIM:

- (i) *munca copiilor:*
 - Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă, 1973 (nr. 138);
 - Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor, 1999 (nr. 182);

(¹) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

(ii) *munca forțată și obligatorie:*

- Convenția privind munca forțată, 1930 (nr. 29) și Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată;
- Convenția privind abolirea muncii forțate, 1957 (nr. 105);

(iii) *libertatea de asociere și dreptul la negociere colectivă:*

- Convenția privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, 1948 (nr. 87);
- Convenția privind dreptul de organizare și negociere colectivă, 1949 (nr. 98);

(iv) *discriminare:*

- Convenția privind egalitatea de remunerare, 1951 (nr. 100);
- Convenția privind discriminarea (ocuparea forței de muncă și profesie), 1958 (nr. 111).

Dispoziții suplimentare:

(v) *programul de lucru:*

- Convenția OIM privind durata muncii (industrie), 1919 (nr. 1);

(vi) *remunerare:*

- Convenția OIM privind stabilirea salariului minim, 1970 (nr. 131);
- salariul de subzistență: solicitantul trebuie să asigure faptul că salariile plătite pentru o săptămână de lucru normală îndeplinesc întotdeauna cel puțin standardele legale sau sectoriale minime, sunt suficiente pentru a satisface nevoile de bază ale personalului și pentru a oferi un anumit venit discreționar. Punerea în aplicare a acestei cerințe trebuie să facă obiectul unui audit cu trimitere la orientările SA8000 ⁽¹⁾ privind remunerarea;

(vii) *sănătate și siguranță*

- Convenția OIM privind sănătatea și securitatea în muncă, 1981 (nr. 155);
- Convenția OIM privind siguranța utilizării produselor chimice la locul de muncă, 1990 (nr. 170).

În locurile în care dreptul la libertatea de asociere și la negociere colectivă este restricționat în temeiul legii, societatea trebuie să recunoască asociațiile legitime ale angajaților cu care poate intra în dialog cu privire la aspecte legate de locul de muncă.

Procesul de audit trebuie să includă consultarea părților interesate externe din zonele aflate în vecinătatea unităților de producție, inclusiv sindicate, organizații comunitare, ONG-uri și experți în domeniul muncii. Solicitantul trebuie să publice online rezultatele agregate și constatările principale ale auditurilor pentru a furniza consumatorilor interesați elemente de probă privind performanța furnizorului lor.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să facă dovada respectării acestor cerințe prin prezentarea de copii ale certificatelor de conformitate și prin furnizarea de rapoarte de audit având ca obiect fiecare unitate de asamblare finală a produsului pentru modelul (modelele) care urmează să primească eticheta ecologică, menționând totodată linkul de acces la rezultatele și constatările publicate online.

Auditurile părților terțe la fața locului trebuie să fie efectuate de persoane calificate să evalueze conformitatea lanțului de aprovizionare din sectorul industriei electronice cu standardele sociale ori cu dispozițiile codurilor de conduită sau, în țările în care Convenția OIM privind inspecția muncii (nr. 81, din 1947) a fost ratificată, iar inspecția OIM arată că sistemul național de inspecție a muncii este eficace și sfera sistemului de inspecție acoperă domeniile enumerate mai sus ⁽²⁾, de către inspectorul (inspectorii) de muncă numit (numiți) de o autoritate publică.

Trebuie să se accepte certificările valabile eliberate în cadrul regimurilor sau al proceselor de inspecție ale părților terțe care, împreună sau separat, auditează conformitatea cu principiile aplicabile ale convențiilor fundamentale ale OIM enumerate și cu dispozițiile suplimentare privind programul de lucru, remunerarea, precum și sănătatea și siguranța. Aceste certificări trebuie să dateze de cel mult 12 luni.

⁽¹⁾ Responsabilitatea socială internațională, standardul internațional 8000 privind responsabilitatea socială (*Social Accountability 8000 International Standard*), <http://www.sa-intl.org>

⁽²⁾ A se vedea NORMLEX, sistemul de informații al OIM (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>), și orientările ajutoare din manualul utilizatorului.

Criteriul 6. Informații pentru utilizatori**6(a) Instrucțiuni de utilizare**

Computerul trebuie să fie vândut împreună cu instrucțiuni relevante de utilizare care furnizează informații privind performanța de mediu a produsului. Informațiile trebuie să fie prezentate într-un singur loc, ușor de găsit, în cadrul instrucțiunilor de utilizare, precum și pe site-ul producătorului. Informațiile trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

- (i) consumul de energie: valoarea TEC în conformitate cu Energy Star v6.1, precum și necesarul maxim de putere în fiecare mod de operare. În plus, trebuie să se furnizeze instrucțiuni referitoare la utilizarea modului de economisire a energiei al dispozitivului și informația că eficiența energetică reduce consumul de energie și, astfel, reduce cheltuielile prin plata unor facturi mai mici la energie electrică;
- (ii) următoarele indicații cu privire la modul în care se poate reduce consumul de putere atunci când computerul nu este folosit:
 - punerea computerului în modul oprit va reduce consumul de energie, însă computerul va continua să se alimenteze cu o anumită cantitate de putere;
 - reducerea luminozității ecranului va reduce cantitatea de energie utilizată;
 - economizoarele de ecran pot împiedica ecranele computerelor să intre într-un mod cu un consum de putere mai scăzut atunci când nu sunt folosite. Prin urmare, dezactivarea economizoarelor poate reduce cantitatea de energie utilizată;
 - încărcarea computerelor de tip tabletă printr-o interfață USB de la un alt computer de birou sau computer de tip notebook poate crește consumul de energie în cazul în care computerul de birou sau computerul de tip notebook este lăsat într-un mod inactiv în care consumă energie doar pentru încărcarea computerului de tip tabletă;
- (iii) în cazul notebook-urilor, al tabletelor și al computerelor de tip „2 în 1” se furnizează informația că prelungirea duratei de viață a computerului reduce impacturile globale ale produsului asupra mediului;
- (iv) următoarele indicații cu privire la modul în care se poate prelungi durata de viață a computerului:
 - informații care aduc la cunoștința utilizatorului factorii care influențează durata de viață a bateriilor reîncărcabile, precum și instrucțiuni destinate utilizatorului care facilitează prelungirea vieții acestora (cerință aplicabilă numai în cazul computerelor portabile alimentate cu baterii reîncărcabile);
 - instrucțiuni clare de demontare și de reparare pentru ca produsele să poată fi demontate fără a fi stricate atunci când se dorește înlocuirea unor componente sau a unor părți-cheie în vederea efectuării de actualizări sau de reparații;
 - informații care indică utilizatorului locurile unde poate beneficia de servicii profesionale de reparare și întreținere a computerului, furnizându-se inclusiv date de contact. Activitatea de reparare și de întreținere nu ar trebui să fie prestată doar de către furnizorii de servicii autorizați ai solicitantului;
- (v) instrucțiuni privind sfârșitul ciclului de viață pentru eliminarea corespunzătoare a computerelor, inclusiv instrucțiuni separate pentru eliminarea corespunzătoare a bateriilor reîncărcabile, prin aducerea acestora la centre specializate de reciclare sau prin programe de preluare de către comercianții cu amănuntul, după caz, care trebuie să fie conforme cu Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (vi) informația că produsului i s-a acordat eticheta ecologică a UE, însoțită de o explicație succintă a ceea ce înseamnă aceasta, precum și menționarea faptului că informații suplimentare privind eticheta ecologică a UE pot fi găsite la adresa de internet <http://www.ecolabel.eu>;
- (vii) manualul (manualele) care conține (conțin) instrucțiuni și informații cu privire la reparații trebuie să se furnizeze pe suport de hârtie, o versiune în format electronic fiind disponibilă online pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să declare organismului competent conformitatea produsului cu aceste cerințe și să pună la dispoziție un link către versiunea online sau un exemplar al instrucțiunilor de utilizare și al manualului care conține informații cu privire la reparații.

⁽¹⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (JOL 197, 24.7.2012, p. 38).

6(b) *Informații care figurează pe eticheta ecologică a UE*

Eticheta opțională prevăzută cu spațiu pentru text trebuie să conțină trei dintre următoarele mențiuni:

- eficiență energetică ridicată;
- conceput pentru a avea o durată de viață mai lungă (se aplică numai în cazul notebook-urilor, al notebook-urilor de tip „2 în 1” și al tabletelor);
- restricționarea substanțelor periculoase;
- conceput pentru a fi ușor de reparat, de actualizat și de reciclat;
- condiții de lucru în fabrică auditate.

În cazul în care conținutul de plastic reciclat este mai mare de 25 % ca procent din cantitatea totală de plastic (în greutate), se poate înscrie următorul text:

- conține xy % plastic reciclat după consum.

Orientările privind utilizarea etichetei opționale prevăzute cu spațiu pentru text pot fi găsite în documentul „Ghidul de utilizare a logoului etichetei ecologice a UE”, publicat la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o mostră de etichetă a produsului sau o reprezentare a ambalajului pe care este aplicată eticheta ecologică a UE, însoțită de o declarație de conformitate cu acest criteriu.

APENDICE

PROTOCOL PENTRU TESTUL DE DEMONTARE A UNUI PRODUS

(a) *Termeni și definiții*

- (i) Părți și componente-țintă: părțile și/sau componentele care sunt desemnate pentru procesul de extragere.
- (ii) Etapă de demontare: o operațiune care se încheie odată cu scoaterea unei componente sau a unei părți și/sau cu schimbarea unei unelte.

(b) *Condiții de efectuare a testării*

- (i) Personal: testul trebuie să fie efectuat de către o singură persoană.
- (ii) Eșantion de testare: produsul-eșantion care urmează să fie utilizat în cadrul testului trebuie să fie intact.
- (iii) Unelte pentru extragere: operațiunile de extragere trebuie să fie efectuate utilizând unelte standard manuale sau electrice disponibile în comerț (și anume clești, șurubelnițe, cuttere și ciocane, astfel cum sunt definite în ISO 5742, ISO 1174, ISO 15601).
- (iv) Secvență de extragere: secvența de extragere trebuie să fie documentată și, în cazul în care testul urmează să fie efectuat de o parte terță, se furnizează informații celor care desfășoară activitatea de extragere.

(c) *Documentare și înregistrarea condițiilor de testare și a etapelor*

- (i) Documentarea etapelor: fiecare etapă din secvența de extragere trebuie să fie documentată și trebuie să se specifice uneltele utilizate în cadrul fiecărei etape.
 - (ii) Suporturi de înregistrare: extracția componentelor trebuie să fie fotografiată și înregistrată pe suport video. Înregistrarea video și fotografiile trebuie să permită identificarea clară a etapelor din secvența de extragere.
-

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1372 A COMISIEI**din 10 august 2016****de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre, în ceea ce privește rubricile pentru Letonia și Polonia**

[notificată cu numărul C(2016) 5319]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei ⁽⁴⁾ stabilește măsuri zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre. În părțile I, II, III și IV ale anexei la decizia de punere în aplicare menționată sunt delimitate și enumerate anumite zone ale statelor membre respective, diferențiate în funcție de nivelul de risc pe baza situației epidemiologice. Lista include anumite zone din Letonia și din Polonia.
- (2) În august 2016, în zona Tukums din Letonia au apărut cazuri de pestă porcină africană la populațiile de porci sălbatici. Această zonă este menționată în partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE și se află în imediata apropiere a zonelor nerestricționate din Letonia. În august 2016, în zona Gulbenes din Letonia, inclusă în partea II a anexei la decizia menționată, a apărut un focar de pestă porcină africană la porci domestici. Apariția acestui al doilea focar constituie o creștere a nivelului de risc, de care trebuie să se țină seama. În consecință, anumite zone din Letonia menționate în partea I ar trebui menționate acum în partea II; de asemenea, anumite noi zone din Letonia ar trebui incluse în lista din partea I, iar anumite zone din Letonia menționate în partea II ar trebui incluse în lista din partea III a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (3) În august 2016, în Wysokomazowiecki, în Polonia, a apărut un focar de pestă porcină africană la porci domestici într-o zonă care este menționată în prezent în partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. Apariția acestui focar, împreună cu absența circulației virusului acestei boli la populațiile de porci sălbatici din apropierea focarului, constituie o creștere a nivelului de risc care trebuie să fie luată în considerare. În august 2016, a apărut un alt focar de pestă porcină africană la porci domestici în Siemiatycze, în Polonia, în apropierea frontierei cu Belarusul. Apariția acestui al doilea focar, împreună cu faptul că nu se cunoaște situația din această țară terță vecină, constituie o creștere a nivelului de risc, de care trebuie să se țină seama. În consecință, anumite zone din Polonia menționate în partea I ar trebui menționate acum în partea III, iar anumite noi zone din Polonia ar trebui incluse în lista din partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (4) În cadrul evaluării riscului pentru sănătatea animală determinat de situația bolii respective în Letonia și în Polonia ar trebui să fie luată în considerare evoluția situației epidemiologice actuale a pestei porcine africane în cazul

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei din 9 octombrie 2014 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2014/178/UE (JO L 295, 11.10.2014, p. 63).

populațiilor de porci sălbatici afectate din Uniune. Pentru a focaliza măsurile zoosanitare prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE și pentru a preveni răspândirea în continuare a pestei porcine africane, precum și pentru a preveni orice perturbare inutilă a comerțului în Uniune și pentru a evita instituirea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, lista Uniunii cu zonele care fac obiectul unor măsuri zoosanitare prevăzută în anexa la Decizia de punere în aplicare menționată ar trebui modificată astfel încât să țină seama de modificările survenite în situația epidemiologică actuală în ceea ce privește boala respectivă în Letonia și în Polonia.

- (5) Prin urmare, anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE ar trebui modificată în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 august 2016.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

„ANEXĂ

PARTEA I

1. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- în județul (*novads*) Bauskas, localitățile (*pagasti*) Islīces, Gailīšu, Brunavas și Ceraukstes;
- în județul (*novads*) Dobeles, localitățile (*pagasti*) Bikstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru și Krimūnu, Dobeles, Berzes, partea din localitatea Jaunbērzes aflată la vest de șoseaua P98, precum și orașul (*pilsēta*) Dobeļe;
- în județul (*novads*) Jelgavas, localitățile (*pagasti*) Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas și Sesavas,
- în județul (*novads*) Kandavas, localitățile (*pagasti*) Vānes și Matkules;
- în județul (*novads*) Talsu, localitățile (*pagasti*) Lubes, Īves, Valdgales, Ģibuļu, Lībagu, Laidzes, Ārlavas, Abavas, orașele (*pilsētas*) Sabile, Talsi, Stende și Valdemārpils;
- județul (*novads*) Brocēnu;
- județul (*novads*) Dundagas;
- județul (*novads*) Jaunpils;
- județul (*novads*) Rojas;
- județul (*novads*) Rundāles;
- județul (*novads*) Stopiņu;
- județul (*novads*) Tērvetes;
- orașul (*pilsēta*) Bauska;
- orașul (*republikas pilsēta*) Jelgava;
- orașul (*republikas pilsēta*) Jūrmala.

2. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Jurbarkas, comunele (*seniūnijos*) Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus și Juodaičiai;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Pakruojis, comunele (*seniūnijos*) Klovainių, Rozalimo și Pakruojo;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Panevėžys, partea comunei (*seniūnija*) Krekenavos aflată la vest de râul Nevėžis;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Raseiniai, comunele (*seniūnijos*) Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojuku și Šiluvos;

- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Šakiai, comunele (*seniūnijos*) Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų și Šakių;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Pasvalys;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Vilkaviškis;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Radviliškis;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Kalvarija;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Kazlų Rūda;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Marijampolė.

3. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

În voievodatul Podlaskie:

- municipalitățile (*gminy*) Augustów, cu orașul Augustów, Nowinka, Plaska, Sztabin și Bargłów Kościelny din districtul Augustów;
- municipalitățile (*gminy*) Brańsk cu orașul Brańsk, Boćki, Rudka, Wyszki, partea din municipalitatea Bielsk Podlaski aflată la vest de linia creată de șoseaua numărul 19 (mergând spre nord din orașul Bielsk Podlaski) și prelungită până la granița de est de orașul Bielsk Podlaski și de șoseaua numărul 66 (mergând spre sud din orașul Bielsk Podlaski), orașul Bielsk Podlaski, partea din municipalitatea Orla aflată la vest de șoseaua numărul 66, în districtul (*powiat*) Bielsko;
- municipalitățile (*gminy*) Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady și Dobrzyniewo Duże din districtul (*powiat*) Białystok;
- municipalitățile (*gminy*) Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk, Milejczyce și Perlejewo din districtul (*powiat*) Siemiatycze;
- municipalitățile (*gminy*) Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki și Raczki din districtul (*powiat*) Suwałski;
- municipalitățile (*gminy*) Suchowola și Korycin din districtul (*powiat*) Sokółsk,
- părțile din municipalitățile (*gminy*) Kleszczele și Czeremcha aflate la vest de șoseaua numărul 66, din districtul (*powiat*) Hajnówka;
- districtul (*powiat*) Łomża;
- capitala districtului (*powiat M.*) Białystok;
- capitala districtului (*powiat M.*) Łomża;
- capitala districtului (*powiat M.*) Suwałki;
- districtul (*powiat*) Mońki;
- districtul (*powiat*) Sejny;
- districtul (*powiat*) Wysokie Mazowieckie;
- districtul (*powiat*) Zambrów.

În voievodatul Mazovia:

- municipalitățile (*gminy*) Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń și Repki din districtul (*powiat*) Sokołów;
- municipalitățile (*gminy*) Korczew, Przesmyki, Paprotnia din districtul (*powiat*) Siedlce;
- municipalitățile (*gminy*) Rzekuń, Troszyn, Czerwin și Goworowo din districtul (*powiat*) Ostrołęka;
- districtul (*powiat*) Łosice;
- districtul (*powiat*) Ostrów.

În voievodatul Lublin:

- municipalitatea (*gmina*) Hanna din districtul (*powiat*) Włodawa;
- municipalitățile (*gminy*) Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol cu orașul Terespol, Piszczac, Kodeń, Tuczna, Sławatycze și Sosnówka din districtul (*powiat*) Biała Podlaska;
- capitala districtului (*powiat M.*) Biała Podlaska.

PARTEA II

1. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- orașul (*linn*) Kallaste;
- orașul (*linn*) Rakvere;
- orașul (*linn*) Tartu;
- orașul (*linn*) Viljandi;
- județul (*maakond*) Harjumaa [excluzând partea comunei (*vald*) Kuusalu aflată la sud de șoseaua 1 (E20), comuna (*vald*) Aegviidu și comuna (*vald*) Anija];
- județul (*maakond*) Ida-Virumaa;
- județul (*maakond*) Läänemaa;
- județul (*maakond*) Pärnumaa;
- județul (*maakond*) Põlvamaa;
- județul (*maakond*) Raplamaa;
- partea comunei (*vald*) Kuusalu aflată la nord de șoseaua 1 (E20);
- partea comunei (*vald*) Pärsti aflată la vest de șoseaua 24126;
- partea comunei (*vald*) Suure-Jaani aflată la vest de șoseaua 49;
- partea comunei (*vald*) Tamsalu aflată la nord-est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (*vald*) Tartu aflată la est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (*vald*) Viiratsi aflată la vest de linia definită de partea de vest a șoselei 92 până la intersecția cu șoseaua 155, apoi de șoseaua 155 până la intersecția cu șoseaua 24156, apoi de șoseaua 24156 până unde aceasta trece peste râul Verilaske, apoi de râul Verilaske până când acesta ajunge la granița de sud a comunei;
- comuna (*vald*) Abja;
- comuna (*vald*) Alatskivi;
- comuna (*vald*) Avanduse;
- comuna (*vald*) Haaslava;
- comuna (*vald*) Haljala;
- comuna (*vald*) Halliste;
- comuna (*vald*) Kambja;
- comuna (*vald*) Karksi;

- comuna (*vald*) Koonga;
- comuna (*vald*) Kõpu;
- comuna (*vald*) Laekvere;
- comuna (*vald*) Luunja;
- comuna (*vald*) Mäksa;
- comuna (*vald*) Märjamaa;
- comuna (*vald*) Meeksi;
- comuna (*vald*) Peipsiääre;
- comuna (*vald*) Piirissaare;
- comuna (*vald*) Rägavere;
- comuna (*vald*) Rakvere;
- comuna (*vald*) Saksi;
- comuna (*vald*) Sõmeru;
- comuna (*vald*) Vara;
- comuna (*vald*) Vihula;
- comuna (*vald*) Võnnu.

2. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- în județul (*novads*) Balvu, localitățile (*pagasti*) Viksnas, Bērzkalnes, Vecilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils și Krišjāņu;
- în județul (*novads*) Bauskas, localitățile (*pagasti*) Mežotnes, Codes, Dāviņu și Vecsaules;
- în județul (*novads*) Dobeles, partea localității (*pagasts*) Jaunbērzes aflată la est de șoseaua P98;
- în județul (*novads*) Gulbenes, localitățile (*pagasti*) Lejasciema, Lizuma, Rankas, Druvienas, Tirzas și Līgo;
- în județul (*novads*) Jelgavas, localitățile (*pagasti*) Kalnciema, Līvberzes și Valgundes;
- în județul (*novads*) Kandavas, localitățile (*pagasti*) Cēres, Kandavas, Zemītes și Zantes, orașul (*pilsēta*) Kandava;
- în județul (*novads*) Limbažu, localitățile (*pagasti*) Skultes, Vidrižu, Limbažu și Umurgas;
- în județul (*novads*) Rugāju, localitatea (*pagasts*) Lazdukalna;
- în județul (*novads*) Salacgrīvas, localitatea (*pagasts*) Liepupes;
- în județul (*novads*) Talsu, localitățile (*pagasti*) Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu și Strazdes;
- județul (*novads*) Ādažu;

- județul (*novads*) Aizkraukles;
- județul (*novads*) Aknīstes;
- județul (*novads*) Alūksnes;
- județul (*novads*) Amatas;
- județul (*novads*) Apes;
- județul (*novads*) Babītes;
- județul (*novads*) Baldones;
- județul (*novads*) Baltinavas;
- județul (*novads*) Carnikavas;
- județul (*novads*) Cēsu;
- județul (*novads*) Cesvaines;
- județul (*novads*) Engures;
- județul (*novads*) Ērgļu;
- județul (*novads*) Garkalnes;
- județul (*novads*) Iecavas;
- județul (*novads*) Ikšķiles;
- județul (*novads*) Ilūkstes;
- județul (*novads*) Inčukalna;
- județul (*novads*) Jaunjelgavas;
- județul (*novads*) Jaunpiebalgas;
- județul (*novads*) Jēkabpils;
- județul (*novads*) Ķeguma;
- județul (*novads*) Ķekavas;
- județul (*novads*) Kocēnu;
- județul (*novads*) Kokneses;
- județul (*novads*) Krimuldas;
- județul (*novads*) Krustpils;
- județul (*novads*) Lielvārdes;
- județul (*novads*) Līgatnes;
- județul (*novads*) Līvānu;
- județul (*novads*) Lubānas;
- județul (*novads*) Madonas;

- județul (*novads*) Mālpils;
- județul (*novads*) Mārupes;
- județul (*novads*) Mērsraga;
- județul (*novads*) Neretas;
- județul (*novads*) Ogres;
- județul (*novads*) Olaines;
- județul (*novads*) Ozolnieki;
- județul (*novads*) Pārgaujas;
- județul (*novads*) Pļaviņu;
- județul (*novads*) Priekuļu;
- județul (*novads*) Raunas;
- județul (*novads*) Ropažu;
- județul (*novads*) Salas;
- județul (*novads*) Salaspils;
- județul (*novads*) Saulkrastu;
- județul (*novads*) Sējas;
- județul (*novads*) Siguldas;
- județul (*novads*) Skrīveru;
- județul (*novads*) Smiltenes;
- județul (*novads*) Tukuma;
- județul (*novads*) Varakļānu;
- județul (*novads*) Vecpiebalgas;
- județul (*novads*) Vecumnieku;
- județul (*novads*) Viesītes;
- județul (*novads*) Viļakas;
- orașul (*pilsēta*) Limbaži.
- orașul (*republikas pilsēta*) Jēkabpils;
- orașul (*republikas pilsēta*) Valmiera.

3. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybe*) Anykščiai, comunele (*seniūnijos*) Kavarskas, Kurkliai și partea din Anykščiai aflată la sud-vest de șoseaua nr. 121 și nr. 119;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Jonava, comunele (*seniūnijos*) Šilų și Bukonių și, în comuna (*seniūnija*) Žeimiai, satele Biliuškiei, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka și Naujokai;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kaunas, comunele (*seniūnijos*) Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batnavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių și Zapyškio;

- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kėdainiai, comunele (*seniūnijos*) Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos și Kėdainių miesto;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Panevėžys, comunele (*seniūnijos*) Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio și partea din comuna (*seniūnija*) Krekenavos aflată la est de râul Nevėžis;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Prienai comunele (*seniūnijos*) Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Šalčininkai, comunele (*seniūnijos*) Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonii și Dieveniškių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Varėna, comunele (*seniūnijos*) Kaniavos, Marcinkonių și Merkinės;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Vilnius, părțile din comunele (*seniūnijos*) Sudervė și Dūkštai situate la nord-est de șoseaua nr. 171, comunele (*seniūnijos*) Maišiagala, Zujūnų, Avižienių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonii, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelii, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainii, Medininkų, Marijampolio, Pagirių și Juodšilių;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Alytus;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Utena, comunele (*seniūnijos*) Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškių, Daugailii, Tauragnų, Saldutiškio;
- în municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Alytus, comunele (*seniūnijos*) Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Miroslavo, Krokialaukio, Simno, Alytaus;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Kaunas;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Panevėžys;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Prienai;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Vilnius;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Biržai;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Druskininkai;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Ignalina;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Lazdijai;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Molėtai;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Rokiškis;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Širvintos;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Švenčionys;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Ukmergė;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Zarasai;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Birštonas;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Visaginas.

4. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

În voievodatul Podlaskie:

- municipalitățile (*gminy*) Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków și Zabłudów din districtul (*powiat*) Białystok;
- municipalitățile (*gminy*) Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka și Szudziałowo din districtul (*powiat*) Sokółka;
- municipalitatea (*gmina*) Lipsk din districtul (*powiat*) Augustów;
- municipalitatea (*gmina*) Dubicze Cerkiewne, părțile din municipalitățile (*gminy*) Kleszczele și Czeremcha aflate la est de șoseaua numărul 66, din districtul (*powiat*) Hajnówka;
- partea din municipalitatea (*gmina*) Bielsk Podlaski aflată la est de linia creată de șoseaua numărul 19 (mergând spre nord din orașul Bielsk Podlaski) și prelungită de granița de est a orașului Bielsk Podlaski și de șoseaua numărul 66 (mergând spre sud din orașul Bielsk Podlaski), partea din municipalitatea (*gmina*) Orla aflată la est de șoseaua numărul 66, în districtul (*powiat*) Bielsko.

PARTEA III

1. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- orașul (*linn*) Elva;
- orașul (*linn*) Võhma;
- județul (*maakond*) Jõgevamaa;
- județul (*maakond*) Järvamaa;
- județul (*maakond*) Valgamaa;
- județul (*maakond*) Võrumaa;
- partea comunei (*vald*) Kuusalu aflată la sud de șoseaua 1 (E20);
- partea comunei (*vald*) Pärsti aflată la est de șoseaua 24126;
- partea comunei (*vald*) Suure-Jaani aflată la est de șoseaua 49;
- partea comunei (*vald*) Tamsalu aflată la sud-vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (*vald*) Tartu aflată la vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (*vald*) Viiratsi aflată la est de linia definită de partea de vest a șoselei 92 până la intersecția cu șoseaua 155, apoi de șoseaua 155 până la intersecția cu șoseaua 24156, apoi de șoseaua 24156 până unde aceasta trece peste râul Verilaske, apoi de râul Verilaske până când acesta ajunge la granița de sud a comunei;
- comuna (*vald*) Aegviidu;
- comuna (*vald*) Anija;
- comuna (*vald*) Kadrina;
- comuna (*vald*) Kolga-Jaani;
- comuna (*vald*) Konguta;
- comuna (*vald*) Kõo;
- comuna (*vald*) Laeva;

- comuna (*vald*) Nõo;
- comuna (*vald*) Paistu;
- comuna (*vald*) Puhja;
- comuna (*vald*) Rakke;
- comuna (*vald*) Rannu;
- comuna (*vald*) Rõngu;
- comuna (*vald*) Saarepeedi;
- comuna (*vald*) Tapa;
- comuna (*vald*) Tähtvere;
- comuna (*vald*) Tarvastu;
- comuna (*vald*) Ülenurme;
- comuna (*vald*) Väike-Maarja.

2. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- în județul (*novads*) Balvu, localitățile (*pagasti*) Kubuļu și Balvu;
- în județul (*novads*) Gulbenes, localitățile (*pagasti*) Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes și Stāmerienas;
- în județul (*novads*) Limbažu, localitățile (*pagasti*) Viļķenes, Pāles și Katvaru;
- în județul (*novads*) Rugāju, localitatea (*pagasts*) Rugāju;
- în județul (*novads*) Salacgrīvas, localitățile (*pagasti*) Ainažu și Salacgrīvas;
- județul (*novads*) Aglonas;
- județul (*novads*) Alojās;
- județul (*novads*) Beverīnas;
- județul (*novads*) Burtnieku;
- județul (*novads*) Ciblas;
- județul (*novads*) Dagdas;
- județul (*novads*) Daugavpils;
- județul (*novads*) Kārsavas;
- județul (*novads*) Krāslavas;
- județul (*novads*) Ludzas;
- județul (*novads*) Mazsalacas;
- județul (*novads*) Naukšēnu;
- județul (*novads*) Preiļu;
- județul (*novads*) Rēzeknes;
- județul (*novads*) Riebiņu;

- județul (*novads*) Rūjienas;
- județul (*novads*) Strenču;
- județul (*novads*) Valkas;
- județul (*novads*) Vārkavas;
- județul (*novads*) Viļānu;
- județul (*novads*) Zilupes;
- orașul (*pilsēta*) Ainaži;
- orașul (*pilsēta*) Salacgrīva;
- orașul (*republikas pilsēta*) Daugavpils;
- orașul (*republikas pilsēta*) Rēzekne.

3. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Anykščiai, comunele (*seniūnijos*) Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Traupio și partea din comuna (*seniūnija*) Anykščių aflată la nord-est de șoseaua nr. 121 și nr. 119;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Alytus, comuna (*seniūnija*) Butrimonių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Jonava, comunele (*seniūnijos*) Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos și, în comuna (*seniūnija*) Žeimiai, satele Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai și Žeimių miestelis;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kaišiadorys;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kaunas, comunele (*seniūnijos*) Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos și Neveronių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kėdainiai, comuna (*seniūnija*) Pelėdnagių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Prienai, comunele (*seniūnijos*) Jiezno și Stakliškių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Panevėžys, comunele (*seniūnijos*) Miežiškių și Raguvos;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Šalčininkai, comunele (*seniūnijos*) Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos și Kalesninkų;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Varėna, comunele (*seniūnijos*) Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos și Vydenių;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Vilnius, părțile din comunele (*seniūnijos*) Sudervė și Dūkštai aflate la sud-vest de șoseaua nr. 171;
- în municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Utena, comunele (*seniūnijos*) Užpalių, Vyžuonų și Leliūnų;
- municipalitatea (*savivaldybė*) Elektrėnai;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Jonava;
- municipalitatea (*miesto savivaldybė*) Kaišiadorys;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Kupiškis;
- municipalitatea districtului (*rajono savivaldybė*) Trakai.

4. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

- municipalitățile (*gminy*) Czyże, Białowieża, Hajnówka cu orașul Hajnówka, Narew și Narewka din districtul (*powiat*) Hajnówka;
- municipalitățile (*gminy*) Mielnik, Nurzec-Stacja, Siemiatycze cu orașul Siemiatycze, din districtul (*powiat*) Siemiatycze.

PARTEA IV

Italia

Următoarele zone din Italia:

— toate zonele din Sardinia.”

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1373 A COMISIEI**din 11 august 2016****de aprobare a planului de performanță al rețelei pentru a doua perioadă de referință a schemei de performanță a cerului unic european (2015-2019)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulamentul-cadru) ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (1),având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 390/2013 al Comisiei din 3 mai 2013 de instituire a unui sistem de performanță pentru serviciile de navigație aeriană și pentru funcțiile de rețea ⁽²⁾, în special articolul 6 litera (d),

întrucât:

- (1) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei ⁽³⁾, administratorul de rețea contribuie la implementarea schemei de performanță.
- (2) În conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 390/2013, administratorul de rețea a elaborat planul de performanță al rețelei pentru a doua perioadă de referință a schemei de performanță a cerului unic european (2015-2019) și l-a transmis Comisiei.
- (3) Comisia, asistată de organismul de evaluare a performanței, a evaluat planul de performanță al rețelei în raport cu obiectivele de performanță la nivelul Uniunii și, *mutatis mutandis*, criteriile prevăzute în anexa IV la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 390/2013, precum și cu celelalte cerințe ale regulamentului respectiv.
- (4) Această evaluare a arătat că planul de performanță al rețelei este în conformitate cu aceste obiective, criteriile și cerințele. În special, în ceea ce privește domeniile de performanță cheie ale siguranței, mediului și capacității, obiectivele stabilite în cadrul planului sunt egale cu obiectivele la nivelul Uniunii și sunt, în consecință, conforme cu obiectivele respective la nivelul Uniunii. În ceea ce privește domeniul de performanță cheie al rentabilității, obiectivele stabilite în plan sunt, de asemenea, conforme cu obiectivele la nivelul Uniunii, având în vedere că tendința de reducere a costurilor unitare determinate este mai mare decât obiectivul la nivelul Uniunii.
- (5) Prin urmare, este oportună aprobarea de către Comisie a versiunii finale a planului de performanță al rețelei, în ediția sa din iunie 2015, astfel cum a fost elaborată de administratorul de rețea și transmisă Comisiei,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă planul de performanță al rețelei pentru a doua perioadă de referință a schemei de performanță a cerului unic european (2015-2019), în ediția sa din iunie 2015, astfel cum a fost prezentat de administratorul de rețea.

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 1.⁽²⁾ JO L 128, 9.5.2013, p. 1.⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei din 7 iulie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 691/2010 (JO L 185, 15.7.2011, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

Adoptată la Bruxelles, 11 august 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2016/1374 A COMISIEI

din 27 iulie 2016

privind statul de drept în Polonia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană este fondată pe un set de valori comune, consacrate în articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, printre care se numără respectul față de statul de drept. Dincolo de sarcina sa de a asigura respectarea legislației UE, Comisia este responsabilă, împreună cu Parlamentul European, statele membre și Consiliul, și de garantarea valorilor comune ale Uniunii.
- (2) Din acest motiv, ținând cont de responsabilitățile sale prevăzute în tratate, Comisia a adoptat la 11 martie 2014 Comunicarea „Un nou cadru al UE pentru consolidarea statului de drept” ⁽¹⁾. Acest Cadru privind statul de drept prezintă felul în care Comisia va reacționa în cazul apariției într-un stat membru al Uniunii a unor indicii clare de amenințări la adresa statului de drept și explică principiile pe care le presupune statul de drept.
- (3) Cadrul privind statul de drept include orientări pentru un dialog între Comisie și statul membru în cauză, pentru a preveni escaladarea amenințărilor sistemice la adresa statului de drept.
- (4) Scopul acestui dialog este de a permite Comisiei să găsească o soluție împreună cu statul membru în cauză pentru a preveni apariția unei amenințări sistemice la adresa statului de drept, care s-ar putea transforma într-un „risc clar de încălcare gravă”, ce ar putea necesita aplicarea procedurii prevăzute la articolul 7 din TUE. În cazul în care există indicii clare de amenințare sistemică la adresa statului de drept într-un stat membru, Comisia poate iniția un dialog cu acel stat membru conform Cadrului privind statul de drept.
- (5) Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, precum și toate documentele Consiliului Europei, bazate în mare parte pe expertiza Comisiei pentru democrație prin drept („Comisia de la Veneția”), furnizează o listă neexhaustivă a acestor principii, definind astfel sensul de bază al statului de drept ca valoare comună a Uniunii, în conformitate cu articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Printre aceste principii se numără legalitatea, care implică un proces de adoptare a legislației transparent, desfășurat în condiții de responsabilizare, democratic și pluralist, securitatea juridică, interzicerea caracterului arbitrar al puterilor executive, instanțe independente și imparțiale, precum și un control jurisdicțional eficace, care să includă respectul față de drepturile fundamentale și egalitatea în fața legii ⁽²⁾. Pe lângă susținerea acestor principii și valori, instituțiile de stat mai au datoria de a coopera în mod loial.
- (6) Cadrul trebuie aplicat în situații în care autoritățile unui stat membru iau măsuri sau tolerează situații care pot afecta sistematic și negativ integritatea, stabilitatea sau buna funcționare a instituțiilor, precum și a mecanismelor de salvagardare stabilite la nivel național pentru protejarea statului de drept ⁽³⁾. Scopul aplicării cadrului este acela de a contracara amenințările la adresa statului de drept care au caracter sistemic ⁽⁴⁾. Este vorba de situații în care sunt amenințate ordinea politică, instituțională și/sau juridică a unui stat membru ca atare, structura sa constituțională, separarea puterilor, independența sau imparțialitatea sistemului judiciar sau sistemul său de control judiciar, inclusiv controlul constituțional, în cazul în care există ⁽⁵⁾. Cadrul trebuie activat în situații în care „garanțiile statului de drept” de la nivel național nu par să poată răspunde în mod eficient acestor amenințări.

⁽¹⁾ COM(2014) 158 final, denumită în continuare „comunicarea”.

⁽²⁾ A se vedea COM(2014) 158 final, secțiunea 2, anexa I.

⁽³⁾ A se vedea punctul 4.1 din comunicare.

⁽⁴⁾ Ibid.

⁽⁵⁾ Ibid.

- (7) Cadrul privind statul de drept are trei etape. În prima etapă („Evaluarea de către Comisie”), Comisia adună și examinează toate informațiile relevante și stabilește dacă există indicii clare privind o amenințare sistemică la adresa statului de drept. Dacă, în urma acestei evaluări preliminare, Comisia este de părere că există o amenințare sistemică la adresa statului de drept, aceasta va iniția un dialog cu statul membru în cauză, transmițând un „aviz privind statul de drept”, în care își va motiva preocupările, și acordându-i statului membru în cauză posibilitatea de a răspunde. Avizul ar putea fi rezultatul unui schimb de corespondență și al întâlnirilor cu autoritățile competente și ar putea fi urmat de alte schimburi. În a doua etapă („Recomandarea Comisiei”), dacă problema nu a fost rezolvată în mod satisfăcător, Comisia poate emite o „recomandare privind statul de drept” adresată statului membru. În acest caz, Comisia indică motivele sale de îngrijorare și recomandă ca statul membru să rezolve problemele identificate într-un termen stabilit și să comunice Comisiei măsurile luate în acest sens. În a treia etapă („Urmărirea aplicării recomandărilor Comisiei”), Comisia monitorizează modul în care statul membru dă curs recomandării care i-a fost adresată. Întregul proces se bazează pe un dialog continuu între Comisie și statul membru respectiv. Dacă nu există rezultate satisfăcătoare în termenul prevăzut, se poate recurge la procedura prevăzută la articolul 7 din TUE; aceasta poate fi aplicată ca reacție la o propunere motivată formulată de o treime din statele membre, de Parlamentul European sau de Comisie.
- (8) În noiembrie 2015, Comisia a aflat de existența în Polonia a unei controverse cu privire la componența Curții Constituționale, precum și la scurtarea mandatelor președintelui și vicepreședintelui acestei instanțe. Curtea Constituțională a pronunțat două hotărâri în acest sens, una la 3 decembrie și una la 9 decembrie 2015.
- (9) La 22 decembrie 2015, Seimul a adoptat o lege de modificare a legii privind Curtea Constituțională, care se referea la funcționarea Curții și la independența judecătorilor săi ⁽¹⁾.
- (10) Într-o scrisoare din 23 decembrie 2015 transmisă guvernului polonez ⁽²⁾, Comisia cerea să fie informată asupra situației constituționale din Polonia, inclusiv asupra măsurilor avute în vedere de către autoritățile poloneze în ceea ce privește cele două hotărâri ale Curții Constituționale menționate mai sus. Cu privire la modificările introduse prin legea privind Curtea Constituțională, adoptată la 22 decembrie 2015, Comisia afirma în scrisoare că speră ca această lege să nu fie adoptată sau cel puțin să nu intre în vigoare până când toate neclaritățile cu privire la impactul ei asupra independenței și a funcționării Curții Constituționale nu vor fi fost evaluate pe deplin și în mod adecvat. Comisia mai recomandă autorităților poloneze să coopereze cu Comisia de la Veneția din cadrul Consiliului Europei.
- (11) La 23 decembrie 2015, guvernul polonez a cerut avizul Comisiei de la Veneția cu privire la legea adoptată la 22 decembrie 2015. Cu toate acestea, Parlamentul polonez nu a așteptat avizul respectiv înainte de a adopta alte măsuri, iar legea a fost publicată în Monitorul Oficial și a intrat în vigoare la 28 decembrie 2015.
- (12) La 30 decembrie 2015, Comisia a scris guvernului polonez ⁽³⁾ pentru a cere noi informații cu privire la propunerile de reformă referitoare la canalele publice de radiodifuziune și televiziune poloneze. La 31 decembrie 2015, senatul polonez a adoptat „mica lege privind mass-media”, referitoare la consiliile de administrație și de supraveghere ale televiziunii publice poloneze și ale radioului public. La 7 ianuarie 2016, Comisia a primit un răspuns din partea guvernului polonez ⁽⁴⁾ la scrisoarea despre legea privind mass-media, în care se nega orice impact nefavorabil asupra pluralismului media. La 11 ianuarie, Comisia a primit un răspuns din partea guvernului polonez cu privire la reforma Curții Constituționale ⁽⁵⁾. Aceste răspunsuri nu au făcut să dispară îngrijorările existente.
- (13) La 13 ianuarie 2016, Colegiul Comisarilor a organizat prima dezbatere de orientare pentru a evalua situația din Polonia. Comisia a decis să examineze situația conform Cadrului privind statul de drept și l-a mandatat pe prim-vicepreședintele Timmermans să intre în dialog cu instituțiile Republicii Polone pentru a clarifica problemele actuale și pentru a identifica posibilele soluții. În aceeași zi, Comisia a scris guvernului polonez ⁽⁶⁾, informându-l

⁽¹⁾ Legea adoptată la 22 decembrie 2015, de modificare a Legii din 25 iunie 2015 privind Curtea Constituțională. Legea modificată a fost publicată în Monitorul Oficial, la 28 decembrie; actul 2217.

⁽²⁾ Scrisoare din 23 decembrie 2015, din partea prim-vicepreședintelui Timmermans către ministrul afacerilor externe, domnul Waszczykowski, și ministrul justiției, domnul Ziobro.

⁽³⁾ Scrisoare din 30 decembrie 2015, din partea prim-vicepreședintelui Timmermans către ministrul afacerilor externe, domnul Waszczykowski, și ministrul justiției, domnul Ziobro.

⁽⁴⁾ Scrisoarea din 7 ianuarie 2016, din partea Subsecretarului de Stat Stepkowski către prim-vicepreședintele Timmermans.

⁽⁵⁾ Scrisoarea din 11 ianuarie 2016, din partea ministrului justiției, domnul Ziobro, către prim-vicepreședintele Timmermans.

⁽⁶⁾ Scrisoarea din 13 ianuarie 2016, din partea prim-vicepreședintelui Timmermans către ministrul justiției, domnul Ziobro.

asupra faptului că examina situația conform Cadrului privind statul de drept și că dorește să se angajeze într-un dialog cu instituțiile Republicii Polone pentru a clarifica problemele curente și pentru a identifica posibilele soluții. La 19 ianuarie 2016, Comisia a scris guvernului polonez ⁽¹⁾, oferindu-se să contribuie cu expertiză și să discute problemele legate de noua lege privind mass-media.

- (14) La 19 ianuarie 2016, guvernul polonez a scris Comisiei ⁽²⁾, prezentându-și opiniile în disputa cu privire la numirea judecătorilor și făcând referire printre altele la cutuma constituțională legată de numirea judecătorilor. Guvernul polonez a enumerat o serie de efecte pozitive pe care le-ar avea modificarea Legii privind Curtea Constituțională.
- (15) În aceeași zi, Parlamentul European a desfășurat o dezbateră în plen asupra situației din Polonia.
- (16) La 1 februarie 2016, Comisia a scris guvernului polonez ⁽³⁾ pentru a atrage atenția că hotărârile Curții Constituționale cu privire la numirea judecătorilor tot nu fuseseră puse în aplicare. Scrisoarea mai sublinia nevoia de a examina mai departe modificarea Legii privind Curtea Constituțională, mai ales „efectul combinat” al diverselor schimbări efectuate, cerând mai multe explicații detaliate. Scrisoarea mai cerea informații cu privire la legile care fuseseră adoptate recent, mai ales noua Lege a administrației publice, Legea de modificare a legii Poliției și alte câteva legi, precum și cu privire la Legea Parchetului și la reformele legislative care erau avute în vedere, mai ales viitoarele reforme legate de legislația privind mass-media.
- (17) La 29 februarie 2016, guvernul polonez a scris Comisiei ⁽⁴⁾, oferind mai multe clarificări cu privire la mandatul președintelui Curții Constituționale. Scrisoarea clarifica faptul că hotărârea Curții din 9 decembrie 2015 prevedea că dispozițiile interimare ale legii modificate care prevedeau încheierea mandatului președintelui fuseseră declarate neconstituționale și nule. Ca urmare, actualul președinte al Curții Constituționale își putea continua mandatul conform vechii legislații până la expirarea acestuia, la 19 decembrie 2016. Scrisoarea mai afirma că mandatul următorului președinte urma să fie de trei ani. Scrisoarea mai cerea clarificări cu privire la afirmațiile repetate ale Comisiei potrivit cărora hotărârile irevocabile și definitive ale Curții Constituționale nu ar fi fost puse în aplicare, precum și clarificări privind motivul pentru care Comisia considera că deciziile de alegere a trei judecători ai Curții Constituționale din 2 decembrie 2015 nu erau conforme cu hotărârea ulterioară a Curții.
- (18) La 3 martie 2016, Comisia a scris guvernului polonez ⁽⁵⁾, oferind clarificări cu privire la problema numirii judecătorilor, ca răspuns la cererile formulate de guvernul polonez în scrisoarea din 29 februarie 2016. Cu privire la modificarea Legii privind Curtea Constituțională, scrisoarea nota că, potrivit unei evaluări preliminare, anumite modificări, atât la nivel individual, cât și prin efectul lor combinat, făceau mai dificile condițiile în care Curtea Constituțională putea controla constituționalitatea noilor proiecte de legi adoptate; scrisoarea cerea explicații mai amănunțite în această privință. Scrisoarea mai cerea informații despre alte legi care fuseseră adoptate recent și alte reforme legislative care erau avute în vedere.
- (19) La 9 martie 2016, Curtea Constituțională a decis că legea adoptată la 22 decembrie 2015 este neconstituțională. Hotărârea nu a fost încă publicată de către Guvern în Monitorul Oficial, ceea ce înseamnă că aceasta nu poate avea efecte juridice.
- (20) La 11 martie 2016, Comisia de la Veneția a adoptat propriul aviz „despre modificările Legii din 25 iunie 2015 privind Curtea Constituțională” ⁽⁶⁾. Cu privire la numirea judecătorilor, avizul invita Parlamentul Poloniei să găsească o soluție întemeiată pe normele statului de drept, respectând hotărârile Curții. În cadrul avizului se mai considera și că, printre altele, un cvorum ridicat, cerința unei majorități de două treimi pentru adoptarea hotărârilor și regula strictă care făcea imposibilă rezolvarea cazurilor urgente, ar fi făcut, mai ales prin efectul combinat al acestor norme, ca instanța constituțională să nu își poată exercita atribuțiile. În fine, se considera că refuzul de a publica hotărârea din 9 martie 2016 ar conduce la adâncirea crizei constituționale din Polonia.

⁽¹⁾ Scrisoarea din 19 ianuarie 2016, din partea domnului comisar Oettinger către ministrul justiției, domnul Ziobro.

⁽²⁾ Scrisoarea din 19 ianuarie 2016, din partea ministrului justiției, domnul Ziobro, către prim-vicepreședintele Timmermans.

⁽³⁾ Scrisoarea din 1 februarie 2016, din partea prim-vicepreședintelui Timmermans către ministrul justiției, domnul Ziobro.

⁽⁴⁾ Scrisoarea din 29 februarie 2016, din partea ministrului afacerilor externe, domnul Waszczykowski, către prim-vicepreședintele Timmermans.

⁽⁵⁾ Scrisoarea din 3 martie 2016, din partea prim-vicepreședintelui Timmermans către ministrul afacerilor externe, domnul Waszczykowski.

⁽⁶⁾ Aviz nr. 833/2015, CDL-AD(2016)001.

- (21) La 21 martie 2016, guvernul polonez a scris Comisiei, invitându-l pe prim-vicepreședintele Timmermans la o întâlnire în Polonia pentru a evalua dialogul deja avut între guvernul polonez și Comisie și pentru a decide cum să continue acest dialog în mod imparțial, bazat pe dovezi și cooperativ.
- (22) La 31 martie 2016, guvernul polonez a scris Comisiei oferind noi informații și evaluări juridice cu privire la disputa privind Curtea Constituțională din Polonia. La 5 aprilie 2016 au avut loc întâlniri la Varșovia între prim-vicepreședintele Timmermans și ministrul afacerilor externe al Poloniei, ministrul justiției, viceprim-ministrul, precum și președintele și vicepreședintele Curții Constituționale. În urma acestor întâlniri, au avut loc alte întâlniri între guvernul polonez, reprezentat de ministrul justiției, și Comisie.
- (23) În urma hotărârii din 9 martie 2016, Curtea Constituțională și-a reluat adjudecarea cauzelor. Guvernul polonez nu a participat la aceste proceduri și hotărârile pronunțate de Curtea Constituțională după data de 9 martie 2016 nu au fost încă publicate de Guvern în Monitorul Oficial ⁽¹⁾.
- (24) La 13 aprilie 2016, Parlamentul European a adoptat Rezoluția referitoare la situația din Polonia, printre altele cerând guvernului polonez să respecte, să publice și să aplice integral și fără întârziere hotărârea Curții Constituționale din 9 martie 2016 și să pună în aplicare hotărârile din 3 și 9 decembrie 2015 și făcând apel la guvernul polonez să pună în aplicare integral recomandările Comisiei de la Veneția.
- (25) La 20 aprilie 2016 a avut loc o întâlnire între Comisie și reprezentanți ai Rețelei Președinților Curților Supreme de Justiție a UE și reprezentanți ai Conferinței Curților Constituționale Europene pentru a discuta situația din Polonia.
- (26) La 26 aprilie 2016, Adunarea Generală a Curții Supreme din Polonia a adoptat o rezoluție prin care atesta că hotărârile Curții Constituționale erau valabile chiar dacă guvernul polonez refuză să le publice în Monitorul Oficial.
- (27) La 29 aprilie 2016, un grup de membri ai Seimului au supus atenției acestui for o propunere legislativă de adoptare a unei noi Legi privind Curtea Constituțională, care să înlocuiască actuala lege. Propunerea conținea mai multe dispoziții care fuseseră deja criticate de Comisia de la Veneția în avizul său emis la 11 martie 2016 și declarate neconstituționale de către Curte în hotărârea sa din 9 martie 2016. Acest lucru includea cerința unei majorități de două treimi pentru adoptarea deciziilor în cazul controlului constituționalității „abstract” al noilor legi adoptate. În luna aprilie, în cadrul Seimului a fost alcătuit un grup de experți care să ajute la pregătirea noului proiect de lege privind Curtea Constituțională.
- (28) La 24 mai 2016, prim-vicepreședintele Timmermans a avut întâlniri la Varșovia cu prim-ministrul Poloniei, cu președintele și vicepreședintele Curții Constituționale, cu Avocatul Poporului, cu primarul orașului Varșovia și cu membri ai partidelor de opoziție din Seim. La 26 mai 2016, prim-vicepreședintele Timmermans a avut o întâlnire la Bruxelles cu viceprim-ministrul Poloniei. Ulterior au avut loc și alte schimburi și întâlniri între Comisie și guvernul polonez.
- (29) Cu toate acestea, în pofida schimburilor detaliate și constructive dintre Comisie și guvernul polonez, acestea nu au putut să facă să dispară îngrijorările Comisiei. La 1 iunie 2016, Comisia a adoptat un aviz cu privire la statul de drept din Polonia. Ca urmare a dialogului continuu dintre autoritățile poloneze care a avut loc din 13 ianuarie, Comisia a considerat necesar să formalizeze evaluarea situației curente prin acest aviz. Avizul exprima îngrijorările Comisiei și ajută la orientarea dialogului curent cu autoritățile poloneze înspre găsirea unei soluții.
- (30) La 24 iunie 2016, guvernul polonez a scris Comisiei confirmând primirea avizului acesteia cu privire la Statul de Drept din 1 iunie ⁽²⁾. Scrisoarea informa Comisia despre situația în care se afla activitatea în Parlamentul Poloniei, inclusiv despre o nouă Lege privind Curtea Constituțională, și exprima convingerea că eforturile depuse de Parlament reprezintă modul corect de a găsi o soluție constructivă. Ca urmare, dialogul dintre Comisie și guvernul polonez a continuat.

⁽¹⁾ De la 9 martie 2016, douăzeci de hotărâri pronunțate de Curtea Constituțională nu au fost publicate.

⁽²⁾ Scrisoarea din 24 iunie 2016, din partea ministrului afacerilor externe, domnul Waszczykowski, către prim-vicepreședintele Timmermans.

- (31) La 22 iulie 2016, Seimul a adoptat o nouă lege privind Curtea Constituțională, care înlocuia Legea din 25 iunie 2015 privind Curtea Constituțională. O primă lectură a avut loc la 10 iunie 2016, o a doua a început la 5 iulie 2016, iar a treia s-a încheiat în 7 iulie. Senatul a adoptat modificările la 21 iulie 2016. Seimul a adoptat legea, cu modificările introduse de senat, la 22 iulie 2016. Înainte ca legea să intre în vigoare, aceasta trebuie semnată de președintele republicii și publicată în Monitorul Oficial. Comisia a transmis observații și a discutat conținutul proiectului de lege împreună cu autoritățile poloneze, în diverse etape ale procesului legislativ,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Polonia ar trebui să acorde atenția cuvenită analizei de mai jos a Comisiei și să ia măsurile prevăzute în secțiunea 6 a prezentei recomandări, astfel încât problemele identificate să fie soluționate în termenul indicat.

1. DOMENIUL DE APLICARE AL RECOMANDĂRII

2. Prezenta recomandare expune îngrijorările Comisiei cu privire la statul de drept din Polonia și formulează recomandări destinate autorităților Poloniei privind modul de rezolvare a problemelor respective. Aceste îngrijorări se referă la următoarele aspecte:
 - (1) numirea unor judecători ai Curții Constituționale și nepunerea în aplicare a hotărârilor acesteia din 3 și 9 decembrie 2015 legate de aceste chestiuni;
 - (2) nepublicarea în Monitorul Oficial și a nepunerea în aplicare a hotărârii din 9 martie 2016 și a hotărârilor pronunțate de Curtea Constituțională după 9 martie 2016;
 - (3) funcționarea Curții Constituționale și eficiența controlului constituționalității noii legislații, mai ales ținând cont de legea privind Curtea Constituțională adoptată de Seim la 22 iulie 2016.

2. NUMIREA UNOR JUDECĂTORI AI CURȚII CONSTITUȚIONALE

3. În data de 8 octombrie, înaintea alegerilor generale pentru Seim din 25 octombrie 2015, vechea guvernare a nominalizat cinci persoane ca judecători ai Curții Constituționale, care urmau să fie numiți de președintele republicii. Trei judecători aveau să ocupe locurile devenite vacante în timpul mandatului vechii guvernări, în timp ce alți doi aveau să ocupe locuri care urmau să devină vacante în timpul noii guvernări care a început la 12 noiembrie 2015.
4. La 19 noiembrie 2015, Seimul, printr-o procedură accelerată, a modificat Legea privind Curtea Constituțională, introducând posibilitatea de a anula numirile de judecători făcute de vechea guvernare și de a numi cinci noi judecători. La 25 noiembrie 2015, Seimul a adoptat o moțiune de anulare a celor cinci numiri făcute de vechea guvernare, și la 2 decembrie a numit cinci noi judecători.
5. Curtea Constituțională a fost sesizată atât privind deciziile luate de vechea guvernare, cât și cele luate de cea nouă. Astfel, Curtea a pronunțat două hotărâri, la 3 și la 9 decembrie 2015.
6. În hotărârea din 3 decembrie ⁽¹⁾, Curtea Constituțională a decis, printre altele, că vechiul Seim avea dreptul de a numi trei judecători care să îi înlocuiască pe cei ale căror mandate expiraseră la 6 noiembrie 2015. În același timp, Curtea a clarificat că Seimul nu avea dreptul de a-i alege pe cei doi judecători care să-i înlocuiască pe cei ai căror mandate expirau în decembrie. Hotărârea se mai referea clar și la obligația ca un judecător ales de Seim să depună imediat jurământ în fața președintelui republicii.

⁽¹⁾ K 34/15.

7. La 9 decembrie ⁽¹⁾, Curtea Constituțională a invalidat, printre altele, temeiul juridic pentru numirea de către noul Seim a celor trei judecători pentru posturile devenite vacante la 6 noiembrie 2015, pentru care vechea guvernare numise deja judecători în mod legitim.
8. În ciuda acestor hotărâri, cei trei judecători numiți de vechea guvernare nu și-au preluat atribuțiile de judecători ai Curții Constituționale și nu au depus încă jurământul în fața președintelui republicii. Dimpotrivă, au depus jurământul în fața președintelui republicii cei trei judecători numiți de noua guvernare fără un temei juridic valabil.
9. Cei doi judecători aleși de noua guvernare, care îi înlocuiau pe cei al căror mandat se încheiase în decembrie 2015, și-au preluat, între timp, atribuțiile de judecători ai Curții Constituționale.
10. La 28 aprilie 2016, președintele republicii a acceptat jurământul unui nou judecător al Curții Constituționale, numit de Seim ca să ocupe postul devenit vacant în luna respectivă, pentru a-l înlocui pe judecătorul al cărui mandat în Curtea Constituțională se încheiase.
11. La 22 iulie 2016, Seimul a adoptat o nouă Lege privind Curtea Constituțională. Articolul 90 al acestei Legi prevede că „De la data intrării în vigoare a prezentei Legi, președintele Curții va include pe ordinea de zi hotărâri și va atribui cauze judecătorilor Curții care au depus jurământul în fața președintelui republicii, dar care, la data intrării în vigoare a prezentei Legi, nu și-au preluat încă atribuțiile de judecători.” articolul 6(7) al noii Legi prevede că „După depunerea jurământului, judecătorii se vor prezenta la Curte pentru a-și prelua atribuțiile, iar președintele Curții le va atribui cauze și va crea condiții adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor”.
12. Comisia consideră că hotărârile obligatorii și definitive ale Curții Constituționale din 3 și 9 decembrie 2015 nu au fost încă executate în ceea ce privește numirea judecătorilor. Aceste hotărâri cer ca instituțiile statului polonez să coopereze în mod loial pentru a se asigura, conform statului de drept, că cei trei judecători care au fost numiți de vechiul Seim își preiau atribuțiile de judecători ai Curții Constituționale și că cei trei judecători numiți de noua guvernare fără un temei juridic valabil nu își preiau aceste atribuții. Faptul că aceste hotărâri nu au fost executate dă naștere la îngrijorări serioase cu privire la statul de drept, deoarece aplicarea hotărârilor definitive ale instanțelor este o cerință esențială inerentă statului de drept.
13. Într-una din scrisorile sale, guvernul polonez a menționat existența unei cutume constituționale în Polonia cu privire la numirea judecătorilor, care ar justifica poziția adoptată de *noul Seim*. Comisia observă, totuși, asemenea Comisiei de la Veneția ⁽²⁾, că este răspunderea Curții Constituționale să interpreteze și să aplice dreptul și cutumele constituționale și că Curtea Constituțională nu a făcut referire la asemenea cutume în hotărârile pronunțate. Hotărârea din 3 decembrie, care a validat temeiul juridic pentru numirile celor trei judecători de către vechiul Seim pe posturile care au devenit vacante la 6 noiembrie, nu poate fi invalidată prin invocarea unor presupuse cutume constituționale pe care Curtea nu le recunoscuse.
14. De asemenea, limitarea impactului acestor hotărâri la simpla obligație a guvernului de a le publica, după cum au comunicat autoritățile poloneze, ar nega orice efect juridic și operațional al hotărârilor din 3 și 9 decembrie. În plus, este negată astfel obligația președintelui republicii de a accepta jurământul judecătorilor în cauză, obligație confirmată de Curtea Constituțională.
15. În plus, Comisia atrage atenția că și Comisia de la Veneția consideră că o soluție la conflictul actual asupra structurii Curții Constituționale „trebuie să se bazeze pe obligația de a respecta și pune în aplicare integral hotărârile Curții Constituționale” și „prin urmare solicită tuturor organelor de stat și mai ales Seimului să respecte integral și să pună în aplicare hotărârile” ⁽³⁾.
16. În fine, în ceea ce privește legea referitoare la Curtea Constituțională adoptată la 22 iulie 2016, Comisia atrage atenția că aceasta nu este compatibilă cu hotărârile din 3 și 9 decembrie. Conform articolului 90 și articolului 6 alineatul (7), președintele Curții Constituționale trebuie să atribuie cauze tuturor judecătorilor care au depus

⁽¹⁾ K 35/15.

⁽²⁾ Aviz, punctul 112.

⁽³⁾ Aviz, punctul 136.

jurământul în fața președintelui republicii, chiar dacă nu și-au preluat încă atribuțiile de judecători. Această prevedere pare să vizeze situația celor trei judecători care au fost numiți ilegal de către *noul Seim*, în decembrie 2015. Aceasta ar permite judecătorilor respectivi să își preia atribuțiile, ocupând locurile vacante pentru care vechiul Seim nominalizase deja în mod legal trei judecători. Prevederile sunt, așadar, contrare hotărârilor Curții Constituționale din 3 și 9 decembrie 2015, precum și avizului Comisiei de la Veneția.

17. În concluzie, Comisia consideră că autoritățile poloneze ar trebui să respecte și să pună în aplicare integral hotărârile Curții Constituționale pronunțate în 3 și 9 decembrie 2015. Aceste hotărâri impun ca instituțiile statului să coopereze în mod loial pentru a se asigura, conform statului de drept, că cei trei judecători care au fost numiți de guvernarea anterioară își pot prelua atribuțiile de judecători ai Curții Constituționale și că cei trei judecători numiți de noua guvernare fără un temei juridic valabil nu își preiau atribuțiile de judecători fără a fi aleși în mod valabil. Prevederile relevante ale legii privind Curtea Constituțională, adoptată la 22 iulie 2016, sunt contrare hotărârilor pronunțate de acesta la 3 și 9 decembrie 2015, precum și avizului Comisiei de la Veneția, și dau naștere la îngrijorări serioase cu privire la statul de drept.

3. NEPUBLICAREA ȘI NEAPLICAREA HOTĂRĂRII DIN 9 MARTIE 2016 PRIVIND CURTEA CONSTITUȚIONALĂ ȘI A HOTĂRĂRILOR PRONUNȚATE DUPĂ 9 MARTIE 2016

18. La 22 decembrie 2015, printr-o procedură accelerată, Seimul a modificat Legea privind Curtea Constituțională ⁽¹⁾. Modificările sunt enumerate în detaliu mai jos, în secțiunea 4.1. În hotărârea sa din 9 martie 2016, Curtea Constituțională a declarat neconstituțională legea adoptată la 22 decembrie 2015, atât în toate elementele sale, cât și în ceea ce privește anumite dispozițiile specifice. Până acum, autoritățile poloneze nu au publicat hotărârea în Monitorul Oficial. Guvernul polonez contestă legalitatea hotărârii, întrucât Curtea Constituțională nu a aplicat procedura prevăzută de legea adoptată la 22 decembrie 2015. Guvernul are aceeași poziție și în privința hotărârilor pronunțate de Curte după data de 9 martie 2016.
19. Comisia consideră că hotărârea din 9 martie 2016 este obligatorie și trebuie respectată. Curtea Constituțională a procedat corect când nu a aplicat procedura prevăzută de legea adoptată la 22 decembrie 2015. În acest sens, Comisia este de aceeași părere cu Comisia de la Veneția, care afirmă în această privință că „un simplu act legislativ, care amenință să anuleze controlul constituțional, trebuie să fie evaluat din punct de vedere constituțional înainte de a fi aplicat de către Curte. [...] Însăși ideea de supremație a Constituției implică faptul că o asemenea lege, care este susceptibilă să pună în pericol justiția constituțională, trebuie verificată și, la nevoie, anulată de către Curtea Constituțională, înainte de intra în vigoare”. ⁽²⁾ În plus, Comisia subliniază că, întrucât legea adoptată la 22 decembrie 2015 necesita un cvorum de 13 judecători, aplicabil hotărârilor în plen extins, și întrucât Curtea Constituțională era compusă din numai 12 judecători, nu era posibil ca acesta să fi examinat constituționalitatea modificărilor din 22 decembrie 2015, după cum a cerut Prim-președintele Curții Supreme, Avocatul Poporului și Consiliul Național Judiciar. Acest lucru ar fi fost contrar Constituției poloneze, care a însărcinat Curtea Constituțională cu rolul de a asigura controlul constituționalității. În mod similar, Curtea nu ar fi putut lua o hotărâre privind constituționalitatea cerinței referitoare la majoritatea calificată printr-un vot efectuat în conformitate cu însăși cerința a cărei constituționalitate o examina.
20. Refuzul guvernului de a publica hotărârea Curții Constituționale din 9 martie 2016 dă naștere la îngrijorări serioase cu privire la statul de drept, întrucât respectarea hotărârilor definitive este o cerință esențială, inerentă statului de drept. În particular, în cazurile în care unei pentru intrarea în vigoare a unei hotărâri este necesară publicarea acesteia și în care publicarea este de datoria altei autorități a statului decât instanța care a pronunțat hotărârea respectivă, un control *ex post* efectuat de o autoritate statală cu privire la legalitatea hotărârii este incompatibil cu statul de drept. Refuzul de a publica hotărârea neagă efectul juridic și operațional automat al unei hotărâri irevocabile și definitive și încalcă principiile legalității și separării puterilor.
21. Refuzul de a publica hotărârea din 9 martie creează un grad de incertitudine și de controversă care vor afecta nu doar hotărârea, ci și toate hotărârile ulterioare ale Curții. Din moment ce aceste hotărâri sunt, în conformitate cu hotărârea din 9 martie 2016, pronunțate în concordanță cu normele în vigoare înainte de 22 decembrie 2015,

⁽¹⁾ Legea din 25 iunie 2015 privind Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial la 30 iulie 2015, actul 1064, astfel cum a fost modificată. Legea adoptată la 22 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial la 28 decembrie; actul 2217.

⁽²⁾ Aviz, punctul 41.

riscul unei controverse continue în cazul oricărei hotărâri viitoare subminează buna funcționare a justiției constituționale a Poloniei. Acest risc este deja o realitate, pentru că Curtea a pronunțat până în prezent, după hotărârea din 9 martie 2016, un număr de 20 de hotărâri, dar niciuna nu a fost publicată în Monitorul Oficial.

22. Comisia atrage atenția că noua lege privind Curtea Constituțională, adoptată la 22 iulie 2016, nu face să dispară îngrijorările exprimate mai sus. Articolul 80 (4) al Legii prevede formularea de către președintele Curții Constituționale a unei *cereri* pentru publicare adresată prim-ministrului. Acest lucru pare să indice că publicarea hotărârilor ar depinde de decizia prim-ministrului. Acest lucru dă naștere la îngrijorări semnificative cu privire la independența Curții.
23. În plus, articolul 89 prevede că „În decurs de 30 de zile de la intrarea în vigoare a [acestei] legi, hotărârile Curții pronunțate înainte de 20 iulie 2016 într-o manieră care contravine Legii privind Curtea Constituțională din 25 iunie 2015 trebuie publicate, exceptând hotărârile privitoare la acte normative care au fost anulate”. Această prevedere dă naștere la îngrijorări, deoarece publicarea hotărârilor nu ar trebui să depindă de decizia legislativului. În plus, menționarea faptului că hotărârile au fost pronunțate în mod ilegal este contrară principiului separării puterilor, deoarece nu este de competența Seimului să determine compatibilitatea cu Constituția. În plus, prevederea este incompatibilă cu hotărârea din 9 martie 2016 și contravine concluziilor Comisiei de la Veneția.
24. În concluzie, faptul că guvernul polonez a refuzat până acum să publice hotărârea din 9 martie 2016 privind Curtea Constituțională, precum și toate hotărârile ulterioare, în Monitorul Oficial creează nesiguranță cu privire la temeiul juridic conform căruia trebuie să acționeze Curtea și cu privire la efectele juridice ale hotărârilor pronunțate de aceasta. Această nesiguranță subminează eficacitatea controlului constituționalității și dă naștere la îngrijorări serioase legate de respectarea statului de drept. Legea adoptată la 22 iulie 2016 nu face să dispară aceste îngrijorări.

4. REVIZUIREA LEGII PRIVIND CURTEA CONSTITUȚIONALĂ ȘI EFICIENȚA CONTROLULUI CONSTITUȚIONALITĂȚII NOII LEGISLAȚII

25. Comisia ia act de faptul că la 22 iulie 2016 Seimul a adoptat o nouă lege cu privire la funcționarea Curții Constituționale, anulând-o pe cea din 25 iunie 2015. Această lege urmează legii adoptate la 22 decembrie 2015, care a fost declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională. Prin urmare, trebuie evaluat dacă această lege este compatibilă cu statul de drept, având în vedere impactul ei asupra eficienței controlului constituționalității, inclusiv cel al actelor adoptate recent și, în consecință, dacă aceasta reprezintă măsura potrivită pentru a face să dispară îngrijorările privind statul de drept enunțate în avizul Comisiei asupra privind statul de drept din 1 iunie. Legislația respectivă și impactul său sunt detaliate mai jos, ținând cont de efectul pe care îl au dispozițiile atât individual, cât și combinat, precum și de jurisprudența a Curții Constituționale și de avizul Comisiei de la Veneția.

4.1. Modificarea din 22 decembrie 2015 a Legii privind Curtea Constituțională

26. La 22 decembrie 2015, printr-o procedură accelerată, Seimul a modificat Legea privind Curtea Constituțională ⁽¹⁾. Printre altele, modificările au majorat cvorumul judecătorilor pentru audierea cauzelor ⁽²⁾, au majorat majoritatea necesară Curții Constituționale pentru pronunțarea de hotărâri în complet extins ⁽³⁾, au impus tratarea cauzelor în ordine cronologică ⁽⁴⁾ și au prevăzut un termen minim pentru audieri ⁽⁵⁾. Anumite modificări ⁽⁶⁾ au făcut să crească implicarea altor instituții ale statului în proceduri disciplinare legate de judecătorii Curții.
27. În hotărârea sa din 9 martie 2016, Curtea Constituțională a declarat neconstituțională în toate elementele sale legea adoptată la 22 decembrie 2015, precum și anumite dispoziții ale acesteia, mai cu seamă cele la care s-a făcut referire mai sus. Până acum, autoritățile poloneze nu au publicat hotărârea în Monitorul Oficial (a se vedea secțiunea 3 de mai sus).

⁽¹⁾ Legea din 25 iunie 2015 privind Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial la 30 iulie 2015, actul 1064, astfel cum a fost modificată. Legea adoptată la 22 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial la 28 decembrie; actul 2217.

⁽²⁾ A se vedea articolul 1(9) nou, care înlocuiește articolul 44(1-3).

⁽³⁾ A se vedea articolul 1(14) nou, care înlocuiește articolul 99(1).

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 1(10) nou, care introduce un nou articol 80(2).

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 1(12) nou, care înlocuiește articolul 87(2).

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 1(5) nou, care introduce un nou articol 28a și articol 1(7) nou, care introduce un nou articol 31a.

28. După cum s-a afirmat deja în avizul din 1 iunie 2016, Comisia consideră că efectul modificărilor cu privire la cvorum, majoritatea de vot, tratarea cauzelor în ordine cronologică și termenul minim pentru audieri, în special efectul combinat al acestor dispoziții, a subminat eficiența Curții Constituționale ca garant al Constituției. Această concluzie este împărtășită și de Comisia de la Veneția. Deoarece aceste concluzii sunt relevante pentru evaluarea legii adoptate la 22 iulie 2016, concluziile principale sunt redată mai jos:

4.1.1. Cvorumul de participare

29. Articolul 44(3) modificat afirma că „Adjudecarea în complet de judecată extins va necesita participarea a cel puțin 13 judecători ai Curții”. ⁽¹⁾ Conform articolului 44(1) modificat, Curtea Constituțională pronunță hotărâri în complet de judecată extins, în afara cazului când legea prevede altfel. Acest aspect se aplica mai cu seamă în ceea ce este descris drept „cauze abstracte” ale controlului constituționalității noilor legi adoptate. Articolul 44(1) modificat prevedea și excepții, mai ales pentru plângeri individuale sau cauze supuse atenției curților obișnuite. Vechea versiune a legii impunea, pentru o hotărâre a completului de judecată extins, prezența a cel puțin *nouă* judecători [articolul 44 (3), actul 3 al legii înainte de modificare].
30. Comisia a considerat că cvorumul de prezență de 13 din 15 judecători pentru completul de judecată extins (care se ocupă de controlul constituționalității „abstract” al noilor legi adoptate) reprezintă o constrângere gravă, care afectează procesul de luare a deciziilor de către Curtea Constituțională, existând riscul blocării acesteia. După cum a confirmat și Comisia de la Veneția, Comisia a atras atenția că cvorumul de prezență de 13 din 15 judecători este neobișnuit de mare în comparație cu cerințele altor state membre. Este, într-adevăr, perfect plauzibil ca, din diverse motive, în anumite situații un asemenea cvorum de prezență să nu se întrunească, ceea ce ar putea bloca cel puțin temporar activitatea Curții. De altfel, o astfel de situație ar exista în actualele circumstanțe, deoarece Curtea are în prezent doar 12 judecători.

4.1.2. Majoritatea de vot

31. Conform articolului 99(1) modificat, hotărârile Curții Constituționale pronunțate în complet de judecată extins (pentru „cauzele abstracte”) necesită o majoritate de două treimi din judecătorii în funcție. Ținând cont de noul cvorum de prezență (mai ridicat – a se vedea mai sus), aceasta înseamnă că o hotărâre trebuie aprobată de cel puțin nouă judecători dacă Curtea Constituțională se pronunță în complet de judecată extins. ⁽²⁾ Doar dacă Curtea se pronunța într-un complet de șapte sau trei judecători (plângeri individuale și cereri preliminare din partea instanțelor obișnuite), era nevoie de o majoritate simplă. Vechea versiune a Legii impunea, pentru o decizie a completului de judecată extins, o majoritate simplă a voturilor [articolul 99(1) al Legii dinainte de modificare].
32. Pe lângă un cvorum de prezență mai ridicat, o majoritate de două treimi pentru adoptarea deciziilor (în cazul controlului constituționalității „abstract” al noilor legi adoptate) a constrâns și mai mult procesul de luare a deciziilor în cadrul Curții Constituționale. Comisia a atras atenția asupra faptului că, după cum a confirmat și Comisia de la Veneția, în vasta majoritate a sistemelor juridice europene este necesară o majoritate de vot simplă. În orice caz, Curtea Constituțională a considerat că Constituția poloneză impunea votul prin majoritate simplă și că obligația unei majorități calificate era, din această cauză, neconstituțională.

4.1.3. Tratarea cauzelor în ordine cronologică

33. Conform articolului 80(2) modificat ⁽³⁾, datele pentru audiere sau examinare preliminară, în care urmau să fie luate în considerare cererile de control constituțional abstract, „sunt stabilite în ordinea în care cauzele au fost supuse atenției Curții”. Nu au fost prevăzute excepții de la această regulă și, conform modificării aduse, această regulă se aplica tuturor cauzelor în așteptare pentru care nu a fost atribuită o dată de audiere ⁽⁴⁾. Vechea versiune a Legii nu includea o asemenea regulă.

⁽¹⁾ Acest nou cvorum de prezență se aplică și în cazul deciziilor Adunării Generale, dacă nu este altfel specificat de lege, a se vedea articolul 1(3) nou, care modifică articolul 10(1).

⁽²⁾ Conform modificării, aceleași reguli – cvorum de prezență și majoritate a voturilor de două treimi – se aplică și în cazul Adunării Generale a Curții.

⁽³⁾ A se vedea articolul 1(10) nou, care introduce un nou articol 80(2).

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 2 nou.

34. „Regula privind ordinea”, conform căreia Curtea Constituțională trebuia să audieze cauzele în ordinea în care au fost înregistrate, a afectat în mod negativ capacitatea acesteia de a pronunța decizii rapid cu privire la constituționalitatea noilor legi, mai ales având în vedere numărul mare de cauze în așteptare. Imposibilitatea de a ține cont de natura cauzei (mai cu seamă atunci când erau implicate probleme de drepturi fundamentale) și de importanța și contextul în care era prezentată acea cauză ar fi putut împiedica Curtea Constituțională să respecte cerințele privind proceduri de durată rezonabilă, consacrate prin articolul 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și prin articolul 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. După cum a observat și Comisia de la Veneția, regula privind ordinea putea avea inclusiv efectul de a descuraja înaintarea de întrebări preliminare în fața Curții de Justiție, mai ales dacă audierea avea loc după ce era primită judecata preliminară.

4.1.4. Termenul minim pentru audieri

35. Conform articolului 87(2) modificat ⁽¹⁾, „audierea nu poate avea loc mai devreme de trei luni de la data la care data audierii a fost notificată participanților la proceduri, iar pentru cauzele adjudecate în completul de judecată extins – nu mai devreme de șase luni”. Versiunea anterioară a legii stipula că audierea nu putea avea loc mai devreme de 14 zile de la transmiterea notificării datei participanților la proceduri.
36. În fine, această problemă trebuia evaluată în conjuncție cu cerința privind programarea cauzelor. În particular, termenul minim al audierilor (participanții la proceduri trebuie notificați cu privire la o audiere în fața Curții Constituționale cu cel puțin trei – și în cauzele importante șase – luni înaintea datei audierii) putea duce la îngreunarea procedurilor. După cum se menționează mai sus, absența unei dispoziții generale care să permită Curții Constituționale să reducă aceste termene în cauzele urgente este incompatibilă cu cerințele privind proceduri de durată rezonabilă prevăzute la articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și la articolul 47 din Carta Drepturilor Fundamentale UE.

4.1.5. Procedurile disciplinare

37. Conform articolului 28a modificat ⁽²⁾, „procedurile disciplinare pot fi instituite în urma unei cereri din partea președintelui Republicii Polone sau a ministrului justiției, nu mai târziu de trei săptămâni de la data primirii cererii, cu excepția cazului în care președintele Curții nu decide că cererea este nefondată”. Mai mult decât atât, conform articolului 31a(1) modificat al Legii ⁽³⁾, „în cauze deosebit de grave, Adunarea Generală va solicita Seimului să îl demită pe judecătorul Curții.” Un asemenea act din partea Adunării Generale ar fi putut fi inițiat printr-o cerere formulată de președintele republicii sau de ministrul justiției conform articolului 31a(2) modificat, deși Curtea Constituțională rămânea liberă să decidă. Decizia definitivă putea fi luată de Seim. Conform vechii versiuni a Legii, puterea executivă nu avea dreptul să instituie procedurile disciplinare, iar Seimul nu avea puterea să demită un judecător al Curții. Curtea Constituțională era cea care avea puterea de a demite un judecător al Curții.
38. Comisia a atras atenția că anumite modificări făceau să crească gradul de implicare al altor instituții ale statului în procedurile disciplinare legate de judecătorii Curții. În particular, președintele republicii sau ministrul justiției aveau o putere mai mare de a iniția proceduri disciplinare împotriva unui judecător al Curții Constituționale ⁽⁴⁾ și, în cazuri deosebit de grave, Seimul avea puterea de a lua decizia definitivă cu privire la demiterea unui judecător în urma unei cereri formulate în acest sens de Curtea Constituțională ⁽⁵⁾.
39. Comisia a considerat că faptul că un organism politic poate decide asupra unor sancțiuni disciplinare propuse de Curtea Constituțională (putând astfel refuza impunerea acestora) poate fi o problemă pentru independența puterii juridice și există riscul ca Parlamentul (ca organism politic) să ia decizii pe baza unor considerente politice. În mod asemănător, nu era clar de ce instituțiile politice, precum președintele republicii și ministrul justiției, ar trebui să aibă putere de inițiere a procedurilor disciplinare. Chiar dacă asemenea proceduri necesitau aprobarea

⁽¹⁾ A se vedea articolul 1(12) nou.

⁽²⁾ A se vedea articolul 1(5) nou.

⁽³⁾ A se vedea articolul 1(7) nou.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 1(5) nou, care introduce un nou articol 28a.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 1(7) nou, care introduce un nou articol 31a.

din partea Curții sau a președintelui acesteia, faptul că acestea puteau fi inițiate de instituții politice putea avea deja un impact asupra independenței Curții. Aceasta a dat naștere la îngrijorări cu privire la separarea puterilor și la independența Curții Constituționale, deoarece propunerea Curții de demitere a unui judecător putea fi respinsă de *Seim*.

4.2. Legea adoptată la 22 iulie 2016, cu privire la Curtea Constituțională

40. Pe lângă dispozițiile cu privire la numirea judecătorilor Curții și la publicarea hotărârilor acestuia (a se vedea secțiunile 2 și 3), legea adoptată la 22 iulie 2016 conține și alte dispoziții cu privire la funcționarea Curții. Legea e inspirată din Legea privind Curtea Constituțională din 1 august 1997, dar adaugă noi dispoziții, printre altele privind cvorumul de prezență a judecătorilor în cazul audierilor, majoritățile necesare în cadrul Curții Constituționale pentru pronunțarea hotărârilor în complet de judecată extins, tratarea cauzelor în ordine cronologică, termenul minim pentru audieri, rolul Parchetului General, amânarea deliberărilor, dispoziții tranzitorii pentru cauze în așteptare și *vacatio legis*.
41. Comisia consideră că, deși pot fi observate anumite îmbunătățiri în comparație cu Legea modificată adoptată la 22 decembrie 2015, iar anumite probleme au fost abordate, după cum se arată mai jos, rămân valabile o serie de îngrijorări deja exprimate cu privire la legea adoptată la 22 decembrie 2015 și au apărut alte noi dispoziții care dau naștere la îngrijorări. Per ansamblu, efectele anumitor dispoziții ale legii adoptate la 22 iulie 2016, luate separat sau în combinație, creează îngrijorări cu privire la eficiența controlului constituționalității și la statul de drept.

4.2.1. Cvorumul de participare

42. articolul 26(2) prevede că „examinarea unei cauze de către completul extins va necesita participarea a cel puțin unsprezece dintre judecătorii Curții”. În plus, articolul 26(1)(g) prevede că „Curtea va judeca (...) în complet de judecată extins (...) cauze în care trei judecători ai Curții vor trimite o cerere în acest sens în decurs de 14 zile de la primirea copiilor unei plângeri constituționale, ale unei cereri sau ale unei întrebări legale menționate la articolul 38(1)”.
43. Articolul 26(2) crește numărul judecătorilor necesari pentru participarea în complet de judecată extins de la nouă (cât era conform Legii din 1997 privind Curtea Constituțională și conform Legii din 25 iunie 2015, înainte de modificarea acesteia din 22 decembrie 2015) la unsprezece. Acest lucru împiedică procesul de luare a deciziilor al Curții Constituționale. Numărul a fost redus comparativ cu numărul de treisprezece impus prin legea de modificare din 22 decembrie 2015. Cu toate acestea, în special deoarece Curtea Constituțională nu are în prezent decât 12 judecători care prezidează cauze, cvorumul de prezență ar putea să nu fie întrunit, ceea ce ar duce la blocarea temporară a judecării.
44. În plus, conform articolului 26(1) litera (g), Curtea judecă în complet de judecată extins printre altele în cazurile când trei judecători depun o cerere în acest sens. Acești judecători nu trebuie să fie judecători desemnați să judece în complet în cauza respectivă. Legea nu prevede ca cererea lor să necesite justificare sau să întrunească vreo condiție deosebită. O asemenea prevedere permite ca un număr imprevizibil de cauze să fie judecate de completul de judecată extins și ar putea limita funcționarea eficientă a Curții, afectând astfel eficiența controlului constituționalității.

4.2.2. Majoritatea de vot

45. Articolul 69 prevede: „Sentințele sunt adoptate majoritate de vot simplă”. Aceasta este o îmbunătățire în comparație cu Legea modificată din 22 decembrie 2015, pentru că s-a eliminat cerința neconstituțională a unei majorități de două treimi pentru adoptarea deciziilor, răspunzând astfel îngrijorării exprimate anterior de Comisie.

4.2.3. *Tratarea cauzelor în ordine cronologică*

46. Articolul 38(3) prevede ca: „Datele audierilor când sunt examinate cererile vor fi stabilite în ordinea în care cauzele au ajuns la Curte”. Articolul 38(4) prezintă un număr limitat de cazuri când ordinea sosirii cererii nu este relevantă. Articolul 38(5) prevede că: „președintele Curții poate ignora, atunci când stabilește data audierii, condiția prevăzută la alineatul (3) [de mai sus] atunci când acest lucru este justificat prin protecția drepturilor și libertăților cetățeanului, siguranța de stat sau ordinea constituțională. În urma depunerii unei cereri de către 5 judecători, președintele Curții poate reveni asupra deciziei de stabilire a datei audierii”.
47. „Regula privind ordinea”, conform căreia Curtea trebuie să audieze cauzele ale căror cereri sunt examinate în ordinea în care au fost înregistrate, a fost introdusă în Legea modificată din 22 decembrie 2015 și a fost deja declarată de Curte ca fiind incompatibilă, printre altele, cu Constituția, pe motiv că aceasta contravine independenței puterii judecătorești și separării acesteia de alte ramuri guvernamentale.
48. Conform articolului 38(3), regula privind ordinea este valabilă în cazul „cererilor” și nu are legătură cu „plângerile constituționale”. Chiar dacă regula privind ordinea este valabilă doar în cazul cererilor, aceasta va afecta capacitatea Curții de a lua decizii rapide în privința constituționalității legilor la cererea actorilor instituționali.
49. Articolul 38(5) prevede o posibilitate ca președintele Curții Constituționale să se abată de la regula privind ordinea. Cu toate acestea, o astfel de posibilitate se aplică doar în anumite cazuri și poate cauza întârzieri, ținând cont de faptul că cinci judecători pot solicita reevaluarea unei decizii pronunțate de președintele Curții Constituționale de stabilire a unei date pentru audiere. În plus, nu este clar dacă aceste condiții ar permite președintelui Curții să se abată de la regula privind ordinea în toate cauzele care necesită o decizie urgentă.
50. Astfel, chiar dacă legea adoptată la 22 iulie 2016 constituie o îmbunătățire față de cea adoptată la 22 decembrie 2015, impactul regulii privind ordinea asupra eficienței Curții mai poate da naștere la îngrijorări.

4.2.4. *Termenul minim pentru audieri*

51. Articolul 61(1) prevede că „audierea nu poate avea loc mai devreme de 30 de zile de la transmiterea notificării asupra datei audierii”. Articolul 61(3) prevede că „în cazurile referitoare la probleme juridice, plângeri constituționale și dispute asupra jurisdicției dintre autorități constituționale centrale ale statului, președintele Curții poate cere ca termenul menționat la paragraful (1) să fie redus la jumătate, cu excepția cazului când reclamantul, instanța care transmite o întrebare juridică sau solicitantul în cauză nu își exprimă dezacordul în decurs de șapte zile de la primirea ordinului președintelui Curții”. Faptul că președintele Curții poate cere înjumătățirea termenului de 30 de zile este o îmbunătățire față de legea adoptată la 22 decembrie 2015, chiar dacă reclamantul, curtea care transmite problema juridică, sau solicitantul pot obiecta la scurtarea perioadei.

4.2.5. *Procedurile disciplinare*

52. Legea adoptată la 22 iulie 2016 nu prevede implicarea altor instituții ale statului în procedurile disciplinare în care sunt implicați judecătorii Curții. Aceasta este o îmbunătățire față de legea adoptată la 22 decembrie 2015 și, astfel, problema nu mai este o sursă de îngrijorare.

4.2.6. *Posibilitatea Parchetului de a preveni examinarea cauzelor*

53. Articolul 61(6) prevede că „absența de la audieri a Procurorului General, care a fost notificat, sau a reprezentantului acestuia/acesteia nu va împiedica examinarea cauzelor decât dacă obligația de a participa la audiere este prevăzută în prezentele dispoziții”. Articolul 30(5) prevede că „Procurorul General sau delegatul său vor participa la cauzele examinate de Curte în complet de judecată extins”.

54. În practică, articolul 61(6) și articolul 30(5) par să dea posibilitatea ca Procurorul General, care e și ministru al justiției, să întârzie sau chiar să împiedice examinarea anumitor cauze, inclusiv a acelor examinate în complet de judecată extins, prin simpla decizie de a nu participa la audiere. Acest lucru ar permite o interferență inoportună în funcționarea Curții și ar viola independența puterii judiciare și principiul separării puterilor.

4.2.7. Amânarea deliberării

55. Articolul 68(5) prevede că „în timpul deliberărilor completului de judecată extins al Curții, cel puțin patru judecători pot obiecta la hotărârea propusă dacă aceștia consideră că problema este deosebit de importantă din motive de organizare statală sau din motive de ordine publică și aceștia nu sunt de acord cu conținutul hotărârii”. Articolul 68(6) prevede că „în cazul unei obiecții formulate conform paragrafului (5), deliberările vor fi amânate timp de trei luni și, în timpul deliberărilor care urmează încheierii perioadei respective, judecătorii care au obiectat își vor prezenta împreună o propunere de hotărâre.” articolul 68(7) prevede că „dacă, în timpul noilor deliberări la care s-a făcut referire la alineatul (6), cel puțin patru judecători obiectează din nou, deliberările vor fi amânate cu alte trei luni. La sfârșitul acelei perioade, vor avea loc noi deliberări și un nou vot.”
56. În cauzele examinate de completul de judecată extins, care ar putea fi numeroase (a se vedea mai sus), legea adoptată la 22 iulie 2016 permite ca cel puțin patru judecători ai Curții să obiecteze la propunerea de hotărâre. Acest lucru ar putea duce la amânarea deliberărilor într-o anumită cauză cu cel puțin trei luni și, în anumite instanțe, cu șase luni de la momentul când Curtea a ajuns în etapa deliberărilor. Legea nu prevede nicio excepție pentru a soluționa cauzele urgente mai rapid.
57. Impactul acestor dispoziții asupra eficienței controlului constituționalității este un motiv de îngrijorare în ceea ce privește statul de drept, întrucât împiedică Curtea Constituțională să asigure un control al constituționalității pe deplin eficient și o cale de atac eficientă și oportună în toate cazurile.

4.2.8. Prevederi tranzitorii pentru cauzele în așteptare

58. Articolul 83(1) prevede: „Prevederile prezentei Legi vor fi aplicate tuturor cauzelor începute dar neîncheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei Legi”. Conform articolului 83(2) „Curtea trebuie să rezolve cauzele la care se face referire la alineatul (1) în decurs de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Legi. Termenul de un an nu se va aplica cauzelor prevăzute la articolul 84.” articolul 84(1) prevede că: „În cazul cererilor care sunt înaintate de entități la care se face referire în articolul 191(1) alineatele (1)-(5) din Constituție și care erau în așteptare la data intrării în vigoare a prezentei legi, Curtea va (...) suspenda procedurile timp de șase luni și va cere solicitanților să își completeze cererile depuse conform cerințelor articolului 33(2)-(5).” articolul 84(2) prevede: „Dacă o cerere la care se face referire la alineatul (1) este completată conform cerințelor articolului 33(2)-(5), Curtea va dispune reluarea procedurilor suspendate la data expirării termenului prevăzut la alineatul (1). În caz contrar, procedurile vor fi amânate.”
59. Articolul 85(1) prevede că: „Dacă data unei audieri a fost stabilită înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, audierea va fi amânată și completul de resort va fi stabilit conform prezentei legi.” Articolul 85(2) prevede: „O nouă dată va fi stabilită pentru audiere. Audierea va avea loc conform prezentei Legi”. Articolul 86 prevede: „Dacă data publicării unei hotărâri a fost stabilită înainte de intrarea în vigoare a prezentei Legi, publicarea va fi amânată, iar completul de resort și cerințele referitoare la pronunțare vor fi modificate în conformitate cu prezenta lege.”
60. Pe de o parte, articolul 83(2) fixează un termen de un an de la data intrării în vigoare a legii pentru soluționarea cauzelor în așteptare. Pe de altă parte, articolul 84 prevede, prin derogare de la articolul 83(2), ca cererile în așteptare (de exemplu cele efectuate de actori instituționali pentru controlul constituționalității al legislației) să fie blocate pentru șase luni. Curtea ar cere solicitanților să completeze cererile pentru a se conforma noilor cerințe procedurale, și ar putea să își reia activitatea în cazul acestor cereri doar după această perioadă de șase luni (chiar dacă solicitanții și-au completat cererile înainte). Legea nu prevede vreo excepție pentru soluționarea mai rapidă a cauzelor urgente.

61. Articolele 85 și 86 constituie o interferență a legislativului în cauzele în așteptare, mai ales în cele deja ajunse într-un stadiu avansat, și ar putea împiedica funcționarea Curții.
62. Aceste dispoziții de tranziție, luate la un loc, dau naștere unor îngrijorări serioase deoarece ele vor încetini mult activitatea Curții în cazul cererilor și vor împiedica Curtea să asigure un control al constituționalității eficient. Acest lucru este deosebit de relevant în contextul tuturor noilor acte legislative sensibile, după cum se indică în avizul Comisiei (a se vedea mai jos, în secțiunea 4.3).

4.2.9. *Vacatio legis*

63. Articolul 92 al legii adoptate la 22 iulie 2016 prevede ca „Prezenta Lege intră în vigoare la 14 zile de la publicarea ei”. Dacă nu se recurge la un control preventiv al constituționalității legii, perioada de *vacatio legis* de 14 zile este prea scurtă pentru un control al constituționalității eficient. Din motive de securitate juridică, este important ca suficient timp să fie alocat pentru a permite Curții Constituționale să efectueze controlul de constituționalitate al legii înainte de intrarea acesteia în vigoare.
64. În acest sens, reamintim că în avizul său din 11 martie 2016, Comisia de la Veneția a subliniat faptul că Curtea Constituțională trebuie să aibă posibilitatea de a revizui un statut ordinar care reglementează funcționarea Curții înainte ca acest statut să intre în vigoare.

4.3. Consecințele lipsei de eficiență a controlului constituționalității noii legislații

65. Mai multe noi acte legislative deosebit de sensibile adoptate de Seim, adesea prin proceduri legislative accelerate, în special legea privind mass-media ⁽¹⁾, o nouă lege a administrației publice ⁽²⁾, o lege care modifică legea Poliției și anumite alte legi ⁽³⁾, legile privind Parchetul ⁽⁴⁾ și o nouă lege privind Avocatul Poporului și de modificare a altor legi ⁽⁵⁾. Comisia a cerut explicații guvernului polonez privind situația și conținutul acestor acte legislative în scrisorile de la 1 februarie 2016 și 3 martie 2016, dar până acum nu a fost oferită nicio informație. În plus, mai multe alte proiecte de legi sensibile au fost adoptate de către Seim, precum Legea Consiliului Național al Audiovizualului ⁽⁶⁾ și o nouă lege împotriva terorismului ⁽⁷⁾.
66. Comisia consideră că, atâta vreme cât Curtea Constituțională este împiedicată să asigure un control al constituționalității eficient, nu va exista o examinare atentă a conformității cu Constituția, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale, a actelor legislative precum cele menționate mai sus.
67. Comisia observă, de pildă, că noua legislație [mai cu seamă cea privind audiovizualul ⁽⁸⁾] pune probleme legate de libertatea și pluralismul mass-media. Mai concret, noua lege a audiovizualului modifică regulile de numire a Consiliului de Administrație și a Consiliului Fiscal ale canalelor publice audiovizuale, supunându-le unui control din partea guvernului (a ministrului de finanțe), și nu din partea unui organism independent. Noua legislație mai prevede demiterea imediată a Consiliului de Administrație și a Consiliului Fiscal actuale. În acest sens, Comisia are dubii în ceea ce privește posibilitatea unor căi de atac în cazul persoanelor afectate de lege.

⁽¹⁾ Legea de la 30 decembrie 2015 de modificare a Legii televiziunii și radiodifuziunii, publicată în Monitorul Oficial la 7 ianuarie 2016, actul 25.

⁽²⁾ Legea din 30 decembrie 2015 de modificare a Legii privind administrația publică și a altor legi, publicată în Monitorul Oficial la 8 ianuarie 2016, actul 34.

⁽³⁾ Legea din 15 ianuarie 2016 de modificare a legii Poliției și a altor legi, publicată în Monitorul Oficial la 4 februarie 2016, actul 147.

⁽⁴⁾ Legea din 28 ianuarie 2016 a Parchetului, publicată în Monitorul Oficial la 15 februarie 2016, actul 177; Legea din 28 ianuarie 2016 – Regulamente de punere în aplicare a legii – Legea Parchetului, publicată în Monitorul Oficial la 15 februarie 2016, actul 178.

⁽⁵⁾ Legea din 18 martie 2016 privind Avocatul Poporului și de modificare a altor legi. Legea a fost semnată de președintele republicii la 4 mai 2016.

⁽⁶⁾ Legea din 22 iunie 2016 privind Consiliul Național al Audiovizualului. Legea a fost semnată de președintele republicii la 27 iunie 2016.

⁽⁷⁾ Legea din 10 iunie 2016 împotriva terorismului. Legea a fost semnată de președintele republicii la 22 iunie 2016. În plus, Comisia mai observă că noua lege de modificare a Legii privind Consiliul Național al Audiovizualului și alte câteva legi au fost supuse atenției Centrului Național Legislativ, la 5 mai 2016, de către ministrul justiției.

⁽⁸⁾ Legea din 30 decembrie 2015 de completare a legii televiziunii și radiodifuziunii, publicată în Monitorul Oficial la 7 ianuarie 2016, actul 25, și Legea din 22 iunie 2016 privind Consiliul Național al Audiovizualului. Legea a fost semnată de președintele republicii la 27 iunie 2016.

68. Legislația precum Legea privind administrația publică ⁽¹⁾ este la fel de importantă din perspectiva statului de drept și din cea a drepturilor fundamentale. În acest sens, Comisia a cerut guvernului polonez explicații cu privire la posibilitatea unor căi de atac pentru persoanele afectate de lege, în scrisorile sale din 1 februarie și din 3 martie 2016 ⁽²⁾. Guvernul polonez încă nu a răspuns Comisiei în acest sens.
69. Legea de modificare a legii Poliției și a altor legi ⁽³⁾ pot și ele să dea naștere la întrebări legate de respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv drepturile la viața privată și la protecția datelor. La 28-29 aprilie 2016, o delegație a Comisiei de la Veneția a vizitat Varșovia pentru a discuta modificările aduse Legii Poliției și altor legi și a emis un aviz în sesiunea sa de lucru din 10-11 iunie 2016 ⁽⁴⁾. În aviz se afirmă, printre altele, că garanțiile procedurale și condițiile materiale stabilite de lege rămân insuficiente pentru a preveni abuzul și intervenția nejustificată în viața privată a indivizilor
70. În plus, noua legislație împotriva terorismului poate da naștere la îngrijorări legate de conformitatea ei cu drepturile fundamentale ⁽⁵⁾ și face obiectul unui control de constituționalitate.
71. În concluzie, Comisia consideră că atâta vreme cât Curtea Constituțională este împiedicată să asigure un controlul al constituționalității eficient, nu va exista o examinare atentă a compatibilității actelor legislative cu drepturile fundamentale. Acest lucru dă naștere la îngrijorări serioase cu privire la statul de drept, mai cu seamă în condițiile în care mai multe noi acte legislative deosebit de sensibile au fost adoptate recent de Seim și ar trebui să existe un control al constituționalității acestora. Aceste îngrijorări sunt amplificate de faptul că, după cum se menționează mai sus, legea adoptată la 22 iulie 2016 prevede ca un număr de cauze în așteptare să fie amânate.

5. CONCLUZII PRIVIND AMENINȚĂRI SISTEMICE LA ADRESA STATULUI DE DREPT

72. Din motivele enumerate mai sus, Comisia crede că există amenințări sistemice la adresa statului de drept. Faptul că Curtea Constituțională este împiedicată să asigure un control al constituționalității eficient afectează integritatea, stabilitatea și buna funcționare a acesteia, care reprezintă garanții esențiale pentru funcționarea statului de drept în Polonia. În statele în care a fost instituit un sistem judiciar constituțional, eficiența acestuia este o componentă-cheie a statului de drept.
73. Respectul față de statul de drept este nu doar o premisă obligatorie pentru protecția tuturor valorilor fundamentale enumerate în articolul 2 din Tratatului privind Uniunea Europeană. Acesta reprezintă și o premisă pentru respectarea tuturor drepturilor și obligațiilor prevăzute în tratate și în dreptul internațional și pentru stabilirea unei încrederi reciproce între cetățeni, mediul de afaceri și autoritățile naționale, pe de o parte, și sistemele juridice ale tuturor statelor membre, pe de altă parte.

6. MĂSURI RECOMANDATE

74. Comisia recomandă ca autoritățile poloneze să acționeze în consecință și să rezolve urgent această amenințare la adresa statului de drept. În mod deosebit, Comisia recomandă ca autoritățile poloneze:
- (a) să pună în aplicare hotărârile Curții Constituționale din 3 și 9 decembrie 2015, care cer ca trei judecători numiți legal în octombrie 2015 de către vechea guvernare să își preia atribuțiile de judecători ai Curții Constituționale și ca cei trei judecători numiți de noua guvernare fără un temei juridic valabil să nu își preia atribuțiile de judecători fără a fi aleși în mod valabil;
- (b) să publice și să pună în aplicare hotărârile Curții Constituționale din 9 martie 2016 și hotărârile ulterioare ale acesteia și să se asigure că publicarea hotărârilor viitoare se face automat și că nu depinde de vreo decizie a puterilor executive sau legislative;

⁽¹⁾ Legea din 30 decembrie 2015 de modificare a Legii privind administrația publică și a altor acte, publicată în Monitorul Oficial la 8 ianuarie 2016, actul 34.

⁽²⁾ Scrisoarea din 1 februarie 2016 din partea prim-vicepreședintelui Timmermans, adresată ministrului justiției, domnul Ziobro; scrisoarea din 3 martie 2016 din partea prim-vicepreședintelui Timmermans, adresată ministrului afacerilor externe, domnul Waszczykowski.

⁽³⁾ Legea din 15 ianuarie 2016 de modificare a Legii Poliției și a altor legi, publicată în Monitorul Oficial la 4 februarie 2016, actul 147.

⁽⁴⁾ Avizul nr. 839/2016.

⁽⁵⁾ Legea din 10 iunie 2016 împotriva terorismului. Legea a fost semnată de președintele republicii la 22 iunie 2016.

- (c) să se asigure că orice reformă a Legii privind Curtea Constituțională respectă hotărârile acestuia, inclusiv hotărârile din 3 și 9 decembrie 2015 și pe cea din 9 martie 2016 și că ia în considerare avizul Comisiei de la Veneția; să se asigure că eficiența Curții Constituționale ca garant al Constituției nu este subminată, fie separat, fie prin efectul combinat, de cerințe precum cele menționate mai sus cu privire la cvorumul de prezență, tratarea cauzelor în ordine cronologică, posibilitatea ca Procurorul General să prevină examinarea cauzelor, amânarea deliberărilor sau măsurile de tranziție care afectează cauzele în așteptare și le amână;
- (d) să se asigure că Curtea Constituțională poate controla compatibilitatea noii legi adoptate la 22 iulie 2016 privind Curtea Constituțională înainte de intrarea acesteia în vigoare și să publice și să pună în aplicare pe deplin hotărârea Curții în acest sens;
- (e) să se abțină de la acțiuni sau declarații publice care ar putea submina legitimitatea sau eficiența Curții Constituționale.
75. Comisia subliniază că o cooperare loială între diferitele instituții de stat în ceea ce privește chestiunile legate de statul de drept este esențială pentru găsirea unei soluții la problemele actuale. Comisia mai încurajează autoritățile poloneze să solicite punctul de vedere al Comisiei de la Veneția cu privire la noua lege adoptată la 22 iulie 2016 privind Curtea Constituțională.
76. Comisia invită guvernul polonez să rezolve problemele identificate în prezenta recomandare în decurs de trei luni de la primirea ei și să informeze Comisia cu privire la măsurile întreprinse în acest sens.
77. Pe baza acestei recomandări, Comisia este pregătită să continue dialogul constructiv cu guvernul polonez.

Adoptată la Bruxelles, 27 iulie 2016.

Pentru Comisie
Frans TIMMERMANS
Vicepreședinte

REGULAMENTE DE ORDINE INTERIOARĂ ȘI DE PROCEDURĂ

MODIFICARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL CURȚII DE JUSTIȚIE

CURTEA DE JUSTIȚIE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 253 al șaselea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a alineatul (1),

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special articolul 63,

întrucât în urma intrării în vigoare, la 1 iulie 2015, a Regulamentului de procedură al Tribunalului trebuie inserată în Regulamentul de procedură al Curții o dispoziție care să permită acesteia din urmă să trateze în mod adecvat, în cadrul recursurilor cu care este sesizată, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă care au fost prezentate de o parte principală în fața Tribunalului în temeiul articolului 105 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul de procedură al acestei instanțe și care, din cauza caracterului lor confidențial, nu au fost comunicate celeilalte părți principale,

cu aprobarea dată de Consiliu la 6 iulie 2016,

ADOPTĂ URMĂTOAREA MODIFICARE A REGULAMENTULUI SĂU DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

Se introduce următorul articol în capitolul 8 din titlul V din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție din 25 septembrie 2012 ⁽¹⁾:

„Articolul 190a

Tratamentul informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă prezentate în fața Tribunalului în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al acestuia

(1) În cazul în care se declară recurs împotriva unei decizii a Tribunalului adoptate în cadrul unei proceduri în cursul căreia o parte principală a prezentat informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, iar acestea nu au fost comunicate celeilalte părți principale, grefa Tribunalului pune informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă respective la dispoziția Curții, în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (11) al articolului menționat.

(2) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (1) nu se comunică părților din procedura aflată pe rolul Curții.

(3) Curtea veghează ca datele confidențiale conținute în informațiile sau în înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (1) să nu fie divulgate nici în decizia prin care se finalizează judecata, nici, dacă este cazul, în concluziile avocatului general.

(4) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (1) se restituie părții care le-a prezentat în fața Tribunalului imediat după notificarea deciziei prin care se finalizează judecata în fața Curții, cu excepția cazului în care cauza este trimisă Tribunalului spre rejudecare. În acest din urmă caz, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă în cauză sunt puse din nou la dispoziția Tribunalului, în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (5).

(5) Curtea adoptă, prin decizie, normele de securitate pentru protecția informațiilor sau a înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă vizate la alineatul (1). Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

⁽¹⁾ Regulamentul de procedură al Curții de Justiție (JO L 265, 29.9.2012, p. 1), astfel cum a fost modificat la 18 iunie 2013 (JO L 173, 26.6.2013, p. 65).

Articolul 2

- (1) Prezenta modificare a Regulamentului de procedură, autentică în limbile prevăzute la articolul 36 din regulamentul menționat, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în ziua publicării.
- (2) Prevederile articolului 190a se aplică numai de la data intrării în vigoare a deciziei vizate la articolul 190a alineatul (5).

Adoptată la Luxemburg, 19 iulie 2016.

MODIFICARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

TRIBUNALUL,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 254 al cincilea paragraf,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a alineatul (1),
având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special articolul 63,

întrucât Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) ⁽¹⁾ modifică denumirea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și întrucât trebuie modificat în consecință Regulamentul de procedură pentru a introduce în acesta trimiterea la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală,

cu acordul Curții de Justiție,

cu aprobarea dată de Consiliu la 6 iulie 2016,

ADOPTĂ URMĂTOAREA MODIFICARE A REGULAMENTULUI SĂU DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

La articolul 1 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul de procedură al Tribunalului ⁽²⁾, trimiterea la „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)” se înlocuiește cu trimiterea la „Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală”.

Articolul 2

Prezenta modificare a Regulamentului de procedură, autentică în limbile prevăzute la articolul 44 din regulamentul menționat, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în ziua publicării.

Adoptată la Luxemburg, 13 iulie 2016.

Grefier
E. COULON

Președinte
M. JAEGER

⁽¹⁾ JO L 341, 24.12.2015, p. 21.

⁽²⁾ Regulamentul de procedură al Tribunalului (JO L 105, 23.4.2015, p. 1).

MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

TRIBUNALUL,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 254 al cincilea paragraf,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a alineatul (1),
având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special articolul 63,

întrucât informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și confidențiale care au fost prezentate în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și care nu au fost restituite pe parcursul judecării trebuie să fie puse la dispoziția Curții de Justiție pentru ca aceasta să își exercite pe deplin rolul de instanță de recurs în ipoteza unei contestări a deciziei Tribunalului luate la finalul unei proceduri în cursul căreia a fost aplicat regimul specific prevăzut la articolul 105,

întrucât, în schimb, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă trebuie să fie restituite părții principale care le-a prezentat în cazul în care nu s-a declarat recurs împotriva deciziei Tribunalului în termenul prevăzut de Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene,

întrucât Regulamentul de procedură al Tribunalului trebuie modificat în consecință,

cu acordul Curții de Justiție,

cu aprobarea dată de Consiliu la 6 iulie 2016,

ADOPTĂ URMĂTOAREA MODIFICARE A REGULAMENTULUI SĂU DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

Alineatul (10) al articolului 105 din Regulamentul de procedură al Tribunalului ⁽¹⁾ se înlocuiește cu textul următor:

„(10) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (5) care nu au fost retrase în temeiul alineatului (7) de partea principală care le-a prezentat se restituie părții interesate imediat după expirarea termenului prevăzut la articolul 56 primul paragraf din statut, cu excepția cazului în care în acest termen s-a declarat recurs împotriva deciziei Tribunalului. În cazul în care se declară un astfel de recurs, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă menționate mai sus sunt puse la dispoziția Curții de Justiție în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (11).”

Articolul 2

Prezenta modificare a Regulamentului de procedură, autentică în limbile prevăzute la articolul 44 din regulamentul menționat, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în ziua publicării.

Adoptată la Luxemburg, 13 iulie 2016.

Grefier
E. COULON

Președinte
M. JAEGER

⁽¹⁾ JOL 105, 23.4.2015, p. 1.

MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

TRIBUNALUL,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 254 al cincilea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a alineatul (1),

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special articolul 63,

întrucât Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind transferul către Tribunal al competenței de a se pronunța, în primă instanță, asupra litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții acesteia ⁽¹⁾, care ar trebui să producă efecte de la 1 septembrie 2016, prevede că Tribunalul exercită în primă instanță competența de a se pronunța asupra litigiilor dintre Uniune și agenții acesteia, în temeiul articolului 270 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), inclusiv asupra litigiilor dintre orice instituție sau orice organ, oficiu sau agenție, pe de o parte, și personalul acestora, pe de altă parte, pentru care competența este atribuită Curții de Justiție a Uniunii Europene,

întrucât Regulamentul de procedură al Tribunalului trebuie modificat în consecință,

cu acordul Curții de Justiție,

cu aprobarea dată de Consiliu la 6 iulie 2016,

ADOPTĂ URMĂTOARELE MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI SĂU DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

Regulamentul de procedură al Tribunalului ⁽²⁾ se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2):

(a) textul literei (i) se înlocuiește cu textul următor:

„(i) expresia «acțiuni directe» desemnează acțiunile introduse în temeiul articolelor 263 TFUE, 265 TFUE, 268 TFUE, 270 TFUE și 272 TFUE;”;

(b) se adaugă litera (j), având următorul text:

„(j) expresia «Statutul funcționarilor» desemnează Regulamentul de stabilire a Statutului funcționarilor Uniunii Europene, precum și a Regimului aplicabil altor agenți ai Uniunii.”

2. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (b), segmentul „cauzele introduse în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, al articolului 265 al treilea paragraf TFUE și al articolului 268 TFUE” se înlocuiește cu „cauzele introduse în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf din TFUE, al articolului 265 al treilea paragraf din TFUE, al articolului 268 din TFUE și al articolului 270 din TFUE”;

(b) alineatul (2) litera (b) devine alineatul (2) litera (c);

⁽¹⁾ JO L 200, 26.7.2016, p. 137.

⁽²⁾ Regulamentul de procedură al Tribunalului (JO L 105, 23.4.2015, p. 1).

(c) la alineatul (2) se introduce, ca literă (b), următorul text:

„(b) acțiunile introduse în temeiul articolului 270 din TFUE în care s-a invocat în mod explicit o excepție de nelegalitate împotriva unui act de aplicabilitate generală, cu excepția cazului în care Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra chestiunilor ridicate de această excepție;”

3. La articolul 39 alineatul (1), textul primei teze se înlocuiește cu textul următor:

„Funcționarii și ceilalți agenți însărcinați să îi asiste direct pe președinte, pe judecători și pe grefier sunt numiți în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor.”

4. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2)-(5) se renumerează și devin alineatele (3)-(6);

(b) se introduce următorul text ca alineatul (2):

„(2) Cererea introductivă formulată în temeiul articolului 270 din TFUE este însoțită, dacă este necesar, de reclamația la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și de decizia prin care se soluționează reclamația, cu arătarea datelor de introducere a reclamației și de comunicare a deciziei.”

(c) la alineatul (5), care devine alineatul (6), trimiterea „la alineatele (1)-(4)” se înlocuiește printr-o trimitere „la alineatele (1)-(5)”.

5. La articolul 80 alineatul (2), segmentul „la articolul 78 alineatul (5)” se înlocuiește cu „la articolul 78 alineatul (6)”.

6. La articolul 81 alineatul (2), trimiterea la „articolul 78 alineatele (3)-(5)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatele (4)-(6)”.

7. Articolul 86 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3)-(6) se renumerează și devin alineatele (4)-(7);

(b) se introduce următorul text ca alineatul (3):

„(3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 din TFUE, adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și, prin derogare de la alineatul (2), în termenul prevăzut la articolul 91 alineatul (3) din Statutul funcționarilor în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.”

8. La articolul 110 se adaugă un alineat (4), redactat după cum urmează:

„(4) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 din TFUE, în cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot invita părțile să se pronunțe personal cu privire la anumite aspecte ale litigiului.”

9. La articolul 120 se elimină segmentul „sau Tribunalului Funcției Publice”.

10. La articolul 124 alineatul (1), segmentul „Dacă, înainte ca Tribunalul să se fi pronunțat, părțile principale ajung la un acord cu privire la soluționarea litigiului” se înlocuiește cu „Dacă, înainte ca Tribunalul să se fi pronunțat, părțile principale ajung la un acord extrajudiciar cu privire la soluționarea litigiului”.

11. După articolul 125 se adaugă un capitol nou, care cuprinde patru articole:

„Capitolul 11a

PROCEDURA DE SOLUȚIONARE AMIABILĂ INIȚIATĂ DE TRIBUNAL ÎN CAUZELE INTRODUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 270 DIN TFUE

Articolul 125a

Modalități

(1) Tribunalul poate, în orice stadiu al procedurii, să examineze posibilitățile unei soluționări amiabile, în tot sau în parte, a litigiului dintre părțile principale.

(2) Tribunalul însărcinează judecătorul raportor, asistat de grefier, să facă demersuri în vederea soluționării amiabile a litigiului.

(3) Judecătorul raportor poate să propună una sau mai multe soluții de natură să pună capăt litigiului, să ia măsurile corespunzătoare pentru a facilita soluționarea sa amiabilă și să pună în aplicare măsurile pe care le-a decis în acest scop. Judecătorul raportor poate în special:

- (a) să solicite părților principale furnizarea de informații sau lămuriri;
 - (b) să solicite părților principale prezentarea de înscrisuri;
 - (c) să convoace la întâlniri reprezentanții părților principale, părțile principale însele sau orice funcționar sau agent al instituției împuternicit să negocieze un eventual acord;
 - (d) să aibă, cu ocazia întâlnirilor prevăzute la litera (c), contacte separate cu fiecare dintre părțile principale, cu consimțământul acestora.
- (4) Prevederile alineatelor (1)-(3) se aplică în mod corespunzător procedurii măsurilor provizorii.

Articolul 125b

Incidența acordului părților principale

(1) În cazul în care părțile principale ajung la un acord în fața judecătorului raportor cu privire la soluția care să pună capăt litigiului, ele pot solicita ca termenii acestui acord să fie constatați într-un act semnat de către judecătorul raportor, precum și de către grefier. Acest act este notificat părților principale și constituie act autentic.

(2) Cauza este radiată din registru prin ordonanță motivată a președintelui. La cererea unei părți principale, cu acordul celeilalte părți principale, termenii acordului la care au ajuns părțile principale sunt consemnați în ordonanța de radiere.

(3) Președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată potrivit acordului sau, în lipsa unui acord în acest sens, cheltuielile rămân la aprecierea sa. Dacă este cazul, președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată efectuate de intervenient, în conformitate cu articolul 138.

Articolul 125c

Registrul și dosarul specifice

(1) Înscrisurile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a:

- sunt înregistrate într-un registru specific care nu este supus regimului articolelor 36 și 37;
- sunt clasate într-un dosar distinct de dosarul cauzei.

(2) Înscrisurile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a sunt aduse la cunoștința părților principale, cu excepția celor pe care fiecare dintre ele le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).

(3) Părțile principale pot avea acces la înscrisurile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1), cu excepția înscrisurilor pe care fiecare dintre părțile principale le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).

(4) Intervenientul nu poate avea acces la înscrisurile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1).

- (5) Părțile pot consulta la grefă registrul specific vizat la alineatul (1).

Articolul 125d

Soluționarea amiabilă și procedura jurisdicțională

Tribunalul și părțile principale nu se pot folosi în cadrul procedurii jurisdicționale de opiniile exprimate, de sugestiile formulate, de propunerile prezentate, de concesiile făcute sau de înscrierile întocmite în vederea soluționării amiabile a litigiului.”

12. Articolul 127 se modifică după cum urmează:

(a) textul titlului „Trimiterea unei cauze Curții de Justiție sau Tribunalului Funcției Publice” se înlocuiește cu textul „Trimiterea unei cauze Curții de Justiție”;

(b) se elimină segmentul „și la articolul 8 alineatul (2) din anexa I la statut.”.

13. La articolul 130 alineatul (7), textul celei de a doua teze, „Atunci când cauza este de competența Curții de Justiție sau a Tribunalului Funcției Publice, Tribunalul trimite cauza acestora.”, se înlocuiește cu „Atunci când cauza este de competența Curții de Justiție, Tribunalul o trimite acesteia.”

14. La articolul 135 alineatul (1) se elimină cuvintele „Cu titlu excepțional.”.

15. La articolul 143 alineatul (4), trimiterea la „articolul 78 alineatele (3)-(5)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatele (4)-(6)”.

16. La articolul 147 alineatul (5):

(a) trimiterea „la articolul 78 alineatul (3).” se înlocuiește cu o trimitere „la articolul 78 alineatul (4).”;

(b) trimiterea la „articolul 78 alineatul (5)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (6)”.

17. Articolul 156 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se renumerează și devin alineatele (4) și (5);

(b) se introduce următorul text ca alineatul (3):

„(3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 din TFUE, cererile vizate la alineatele (1) și (2) pot fi depuse odată cu reclamația prevăzută la articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, în condițiile stabilite la articolul 91 alineatul (4) din același statut.”

18. La articolul 173 alineatul (5), trimiterea la „articolul 78 alineatele (3)-(5)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatele (4)-(6)”.

19. La articolul 175 alineatul (4), trimiterea la „articolul 78 alineatele (3)-(5)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatele (4)-(6)”.

20. Articolul 193 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se elimină segmentul „sau a Tribunalului Funcției Publice”;

(b) se elimină alineatul (2);

(c) se elimină cifra care precedă primul alineat.

21. La articolul 196 alineatul (2), cuvintele „Tribunalului Funcției Publice” se înlocuiesc cu „Tribunalului ca instanță de prim grad de jurisdicție”, iar după cuvântul „Tribunalului” se adaugă cuvintele „ca instanță de recurs”.

22. La articolul 213 alineatul (3) se elimină segmentul „și Tribunalului Funcției Publice”.

Articolul 2

Prezentele modificări ale Regulamentului de procedură, autentice în limbile prevăzute la articolul 44 din regulamentul menționat, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la 1 septembrie 2016.

Adoptate la Luxemburg, 13 iulie 2016.

Grefier
E. COULON

Președinte
M. JAEGER

MODIFICĂRI ALE DISPOZIȚIILOR PRACTICE DE PUNERE ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

TRIBUNALUL,

având în vedere articolul 224 din regulamentul său de procedură,

având în vedere Dispozițiile practice de punere în aplicare a Regulamentului de procedură al Tribunalului,

ADOPTĂ PREZENTELE MODIFICĂRI ALE DISPOZIȚIILOR PRACTICE DE PUNERE ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI:

Articolul 1

Dispozițiile practice de punere în aplicare a Regulamentului de procedură al Tribunalului ⁽¹⁾ se modifică după cum urmează:

1. La punctul 14, segmentul de frază „în cazurile prevăzute de articolul 54 primul paragraf din Statut și de articolul 8 alineatul (1) din anexa la acest statut, data depunerii actului de procedură la grefierul Curții de Justiție sau la grefierul Tribunalului Funcției Publice” se înlocuiește cu „în cazurile prevăzute de articolul 54 primul paragraf din Statut, data depunerii actului de procedură la grefierul Curții de Justiție.”
2. După punctul 14 se introduce următorul text ca punctul 14a:

„14a. În conformitate cu articolul 125c din Regulamentul de procedură, înscrisurile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă prevăzute la articolele 125a-125d din Regulamentul de procedură sunt înregistrate într-un registru specific care nu este supus regimului vizat la articolele 36 și 37 din regulamentul menționat.”
3. După punctul 24 se introduce următorul text ca punctul 24a:

„24a. Înscrisurile prezentate în cadrul unei proceduri de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a din Regulamentul de procedură sunt clasate într-un dosar distinct de dosarul cauzei.”
4. La punctul 26, prima frază se înlocuiește cu următorul text:

„26. După terminarea procedurii în fața Tribunalului, grefa asigură închiderea și arhivarea dosarului cauzei, precum și a dosarului vizat la articolul 125c alineatul (1) din Regulamentul de procedură.”
5. După punctul 33 se introduce următorul text ca punctul 33a:

„33a. Prevederile de la punctele 28-33 de mai sus nu privesc accesul la dosarul vizat la articolul 125c alineatul (1) din Regulamentul de procedură. Accesul la acest dosar specific este reglementat de această din urmă dispoziție din Regulamentul de procedură.”
6. La punctul 110, trimiterea la „articolul 78 alineatul (5),” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (6),”.
7. Punctul 114 se înlocuiește cu următorul text:

„114. În acțiunile directe, în sensul articolului 1 din Regulamentul de procedură, numărul maxim de pagini ale memoriilor (*) este stabilit după cum urmează.

⁽¹⁾ JO L 152, 18.6.2015, p. 1.

În acțiunile directe altele decât cele introduse în temeiul articolului 270 TFUE:

- 50 de pagini pentru cererea introductivă, precum și pentru memoriul în apărare;
- 25 de pagini pentru replică, precum și pentru duplică;
- 20 de pagini pentru memoriul prin care se invocă excepția de inadmisibilitate, precum și pentru observațiile cu privire la această excepție;
- 20 de pagini pentru memoriul în intervenție și 15 pagini pentru observațiile cu privire la acest memoriu.

În acțiunile directe introduse în temeiul articolului 270 TFUE:

- 30 de pagini pentru cererea introductivă, precum și pentru memoriul în apărare;
- 15 pagini pentru replică, precum și pentru duplică;
- 10 pagini pentru memoriul prin care se invocă excepția de inadmisibilitate, precum și pentru observațiile cu privire la această excepție;
- 10 pagini pentru memoriul în intervenție și 5 pagini pentru observațiile cu privire la acest memoriu.

(*) Textul trebuie prezentat în conformitate cu prevederile punctului 96 litera (c) din prezentele dispoziții practice de punere în aplicare.”

8. După punctul 140 se introduce următorul text ca punctul 140a:

„140a. În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, este de dorit ca instituțiile să anexeze la memoriul în apărare actele de aplicabilitate generală invocate care nu fac obiectul unei publicări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu menționarea datei adoptării, a intrării în vigoare și, dacă este cazul, a abrogării acestora.”

9. La punctul 243, trimiterea la „articolul 78 alineatul (3)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (4)”.

10. La punctul 264, trimiterea la „articolul 156 alineatul (4)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 156 alineatul (5)”.

11. Anexa 1 se modifică după cum urmează:

(a) în partea introductivă, trimiterea la „articolul 78 alineatul (5),” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (6),”;

(b) la punctul (b), trimiterea din prima coloană la „articolul 78 alineatul (3)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (4)”;

(c) punctele (e)-(g) devin punctele (f)-(h);

(d) se introduce următorul text în prima coloană ca punctul (e):

„(e) depunerea reclamației la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și a deciziei prin care se soluționează reclamația [articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul de procedură]”;

(e) la punctul (e), care devine punctul (f), trimiterea din prima coloană la „articolul 78 alineatul (2)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 78 alineatul (3)”;

(f) se introduce următorul text în prima coloană ca punctul (h):

„(h) indicarea datei de introducere a reclamației la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și de notificare a deciziei prin care se soluționează reclamația [articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul de procedură]”.

Articolul 2

Prezentele modificări ale Dispozițiilor practice de punere în aplicare a Regulamentului de procedură al Tribunalului se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Ele intră în vigoare la 1 septembrie 2016.

Adoptate la Luxemburg, 13 iulie 2016.

Grefier
E. COULON

Președinte
M. JAEGER

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/466 al Consiliului din 31 martie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 85 din 1 aprilie 2016)

La paginile 4 și 5, în anexă [privind anexa III la Regulamentul (UE) 2016/44], numerele „16.”, „17.” și „18.” din dreptul persoanelor din listă se înlocuiesc cu numerele „21.”, „22.” și „23.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO